

د افغانستان په مدني ټولنه کې د بنځو ګروپونه

بنځې او نارینه ګان د مدني ټولنې په مؤسسو کې د مساويانه ګډون ونډې
لپاره کار کوي

د کاونټرپارټ نړيوالې مؤسسې لپاره
د سيبې آذربايجاني مقدم څېړنه - کابل، ۲۰۰۶م

ګروه های زنان در جامعه مدنی افغانستان

زنان و مردان به سهم گیری مساويانه در سازمان های جامعه مدنی
مشتراً فعالیت می نمایند.

تحقیق برای سازمان کاونټرپارټ انټرنشنل صورت گرفته است.
تحقیق کننده: سيبې آذربايجاني مقدم - کابل ۲۰۰۶م

د افغانستان په مدني ټولنه کې د بنځو ګروپونه

بنځې او نارینه ګان د مدني ټولني په مؤسسو کې د مساويانه ګډون ونډې
لپاره کار کوي

د کاونټرپارټ نړيوالې مؤسسې لپاره
د سيبې آذربايجاني مقدم څېړنه - کابل، ۲۰۰۶ م

د مطالبو فهرست

- ۱ لښويز
- ۴ امنيت
- ۵ اقتصادي چاپيريال
- ۶ محافظه کاري يا خپلو رسمونو او دودونو ته پابند پاتېدنه
- ۷ مدني ټولنه او دولت
- ۸ د دولت جنډر پاليسي
- ۹ د ښځو حق په پارلمان کې
- ۱۰ د ښځو ملي تشکيل
- ۱۴ لومړنۍ ښځې
- ۱۵ ښځې په گروپونو کې
- ۱۷ په ادارو او مؤسسو کې جنډر
- ۲۰ ښځې په شبکو کې
- ۲۰ د ښځو او نورو جنډر اړيکې
- ۲۳ نارينه گمان (او ښځې) په جرگو کې
- ۲۴ ښځې په جرگو کې
- ۲۶ نارينه گمان او ښځې په کليوالي پرمختيايي جرگو کې

- د ځواک او رهبرۍ کولو بنسټ ۲۸
- وروستۍ خبرې- د بدلون له پاره فرصتونه ۳۰
- د عايداتي توليد د پروژو په کچه د جنډر د اقتصادي منابعو په دويم ځلي وېش کې
غوره والی را وستل ۳۱
- د وړو پوړونو د ورکړې په کچه د جنډر د اقتصادي منابعو په دويم ځلي وېش کې
غوره والی را وستل ۳۲
- د بنسټو د ميراث د حق ورکولو د ملاتړ له مخې د جنډر د اقتصادي منابعو په دويم
ځلي وېش کې غوره والی را وستل ۳۲
- د رسنيو رول- نمونه يي او کليشه يي رول ۳۳
- بنسټونه او روزنه او د سواد کچه ۳۳
- له مذهبي علماوو سره د بحث کولو توان لرل ۳۴
- ځوان هلکان او نجونې ۳۵

لنډيز

په افغانستان کې د زياترو ښځو حالت د پرمختګ د ډېرو افراطي شاخصونو په وسيله منعکس شوی دی - هغه دا چې اوس هم په دغه هېواد کې د ميندو د زېږون پر مهال د مړينې کچه د نورې نړۍ په پرتله تر ټولو لوړه ده- او د دولت د ژمنو سره سره د زريزې د پرمختيايي هدفونو پرمختګ بطي دی. له دې سره سره د ښځو د حقونو په اړه د افغان دولت اوسنی ریکارډ: د ښځو د چارو وزارت، په ملي کچه ښوونځيو ته د نجونو د لېږني کمپاين، د ښځو لاس رسېدنه روغتيايي خدمتونو ته، په کابل کې د ښځو ښه څرګندېدنه، د ښځو موجوديت په مشرانو جرګه او ولسي جرګه کې او همدا راز د ادارې په نسبتاً ټولو کچو کې د ښځو نسبي ګډون دا ټول د ښې راتلونکې هيله څرګندوي. د افغانانو له خوا پخپله د چارو د سنابلښت له ډېرو هېلو سره سره، د ولسواکۍ حرکت په ځانګړي ډول د ښځو له پاره تر دې مهاله پورې لا هم ډېر کمزوری دی. ټولنيزې او سياسي خبرې اترې د ښځو د ټولنيزې ونډې په اړه د جنسي توپيرونو د بدلون نه منونکو مفکورو پر اساس کېږي " هغه ځواکمنه مناقشه چې ښځې پکې مختلفې ښودل کېږي- مختلف زياتره وخت د قانوني حيثيت او حقونو له مخې د پرېوتې يا پست په معنی ده- د ښځو د برياوو پر وړاندې خنډونه نور هم پياوړي کوي" (مقدم ۲۰۰۳). د جنډر مساوات ټولنيز ارزښت او حق دی، چې د ساتنې اساسي وسيله يې بايد دولت وي. او تر دې مهاله پورې لا هم د افغانستان د دولت زياتره بنسټونه او ادارې د ښځو لپاره محدودې دي او يا هم تر دې مهاله پورې د پخوانيو جنګسالارانو يا ددوی د استازو مستقيم نظامي موجوديت ددې لامل ګرځېدلی چې د ښځو مخه يې نيولې ده. زياتره خلک د مدني ټولني مؤسسو ته سترګې په لاره دي چې د ښځو د حقونو او د جنډر مساواتو په اړه کار وکړي. لکه په کنډز ولايت کې چې د احمدزيو جرګه په لڼډه توګه د دولت او مدني ټولني تر منځ اړيکې توضيح کوي:

"ملت له دولت څخه دی او دولت له ملت څخه." يعنې خلک په دولت پورې اړه لري او دولت په خلکو پورې اړه لري.

په ټوليزه توګه، مدني ټولنه د مؤسسو يوه پراخه ټولګه ده چې د عامه خيرښېګڼې له پاره کار کوي چې د جنډر مساواتو پر وړاندې يې تګلاره او د پوهې کچه يې نسبتاً ښه ده. په

مدني ټولنه کې د بنځو انفرادي او مجموعي استازيتوب تر دې مهاله پورې د ټولنيز- فرهنگ او د دندو پر وړاندې پرتو خنډونو له امله کمزوری موقعيت لري. په مدني ټولنه کې د بنځو موقعيت لا هم کمزوری دی او دا واضحه نه ده چې د احمدزيو د جرگې په بيانیه جمله "خلکو" کې بنځې شاملې دي او که نه.

په ټوليزه توگه جنډر پورې ډېرې منفي معاملې مخکې له مخکې تړل شوې هم دي، چې زياتره نارينه او بنځې ددغه مفهوم په اړه چې په پښتو او دري کې ورته هېڅ ډول نوم نشته، د فرهنگ سره په تړون تر پوښتنې لاندې راولي. په داسې يوه حالت کې، کاونټرپارټ نړيوالې مؤسسې او مشاورينو احساس کړه چې د بنځو د مؤسسو او په ټوليز ژوند د بنځو د گډون پر وړاندې د پرتو خنډونو او په دې کار کې د نارينه وو د بوختياوو د مطالعې له مخې بنايي له دوی سره په لوړه کچه مرستندوی وي چې په مدني ټولنه کې د آپیکس په ترينگونو او د ظرفيت لوړولو په پروگرامونو کې د جنډر مساوي او اغېزمن گډون تامين کړي. ددغې څېړنې اساسي هدف دا دی چې د مدني ټولني د هغو مؤسسو او د بنځو د ډلو لپاره چې غواړي د جنډر د مسؤليت په تگلاره گام واخلي د دوی لپاره ليدلوری او لارښوونې برابرې کړي.

په ساحوي کچه د تگلارې (میتودولوژۍ) يا ددغه څېړنيز رپوټ تههيل د افغان مدني ټولني د پياوړتيا نوښت (آپیکس) پروگرام د اړوندو د مدني ټولني د پرمختگ د ارتباطي مؤسسو (ISOs) او د مدني ټولني د ملاتړ د مرکزونو (CSSCs) په مرسته شوی دی. د مدني ټولني د ملاتړ مرکزونو د مدني ټولني د مؤسسو په اړه لارښوونې وړاندیز کړې چې ددوی په اند د مدني ټولني مؤسسې به د څېړنې لپاره د کار وړ معلوماتي سرچينې وي. انتخاب په تصادفي توگه و. په اتو ولايتونو کې له دېرشو زياتې مؤسسې وکتل شوې. په افغانستان کې له خلکو سره د مشاور د يوې لسيزې څخه د زياتې تجربې پر اساس د نيمه-ترکيبي مرکو د تخنيک له مخې د يوه وړاندني طرح شوي چک لسټ په وسيله له خلکو معلومات را ټول کړل شول. په دغه څېړنه کې باکيفيته معلومات کارول شوي او په دې څېړنه کې د مرکچيانو له خوا د ځينو دعووو او برابر شوو معلوماتو په اړه د ملاتړ هېڅ ډول تناسبات نشته. مشاور په فعاله توگه د مدني ټولني د ملاتړ د مرکزونو له گډونوالو کارکوونکي وهڅول چې له دوی سره يو ځای شي او د مرکو پر مهال پوښتنې مطرح کړي.

په ټوله نړۍ کې د اساسي مباحثو څخه تر ټولو په زړه پورې يوه کليوالي - ښاري مباحثه ده، چې په کليشه يې ډول تکميلېږي. چې په دې مباحثه کې ښاري شخص په ټوليزه توگه لوستی، خولور، روښان فکره او تر يوه حده پورې ځيرک وي، په داسې حال کې چې دده کليوال ملگری نالوستی، وروسته پاتې، ساده او د پخوانيو دودونو پابند دی. که څه هم دا ثابته ده چې داسې کرنې او حدود تر اوسه نه دي تعين شوي چې څرگنده کړي چې په کوم ځای کې ښار پای ته رسېږي او کليوالي ساحې پيلېږي، په افغانستان کې چې خلک خبرې، فکر او يا هم کوم کار کوي داسې انگېرل کېږي لکه دلته چې کوم حدود معلوم وي. دغه بحث د مدني ټولنې او د جنډر په مسايلو د بحث په اړه څرخېده او زياتره وخت ددغې څېړنې د ترسره کېدو پر مهال يې شواهد څرگندېدل. کليوالي ښځې د خپلو بېگناهيو پر وړاندې لکه وړې ماشومانې داسې ليدل کېږي، په داسې حال کې چې ښاري ښځې تر يوه حده پورې د آزادۍ په گناهه ککړې دي. ښاري سړي داسې احساسوي چې کليوال خلک تر حده زيات خپلو پخوانيو دودونو ته پابند دي او دا چې دوی د جنډر اړوندو مسايلو په اړه د هر ډول خبرو اترو په کلکه مخالف دي. دغه مفکورې د هغو خلکو له پاره چې له دوی سره لوی شوي دي ثابتې او نه بحث کېدونکې پاتې شوې دي.

د افغانستان په تاريخ کې، ښاري او ممتاز تعليم یافته گان، د کليشه يي خلکو لپاره د يوه لنگر حيثيت لري، دوی د خلکو په خاص ډول د ښځو او نجونو لپاره هر وخت پرېکړه کړې چې څه شی ورته مناسب دي. سيمه ييزو ټولنو دغو مفکورو او پلانونو ته د خپلځاني پخوانيو کليشه يي عقيدو او مفکورو له مخې پايښت ورکړی. کمونست رژيم کليوالي او لرې پرتو سيمو ته د وروسته پاتې سيمو په نظر کتل او د عصريتوب اړتيا يې ورته احساسوله، خو د طالبانو رژيم بيا غوښتل چې ښاري په فساد ککړ خلک بېرته کليوالي سوچه او اډيالو خلکو ته را واړوي. په دغه مباحثه کې، د ښځو موضوع تل ډېره حساسه وه، ځکه چې ددوی کره وړه، جامې، آزادي او داسې نور شيان د ښځو د پرمختگ د شاخصونو (انډيکاتورونو) په توگه کارول کېدل. دغه عمومي کېدل تل د جنډر د تحليل او تجزيې لومړنۍ سطحه جوړوي او د بهرنيو خلکو له پاره يې د يوه حقيقت په توگه وړاندې کوي. د دغه ډول ساده (تورو سپينو) او د خلکو د جنډري

رېسټيوليو د کړو وړو له مخې د مفکورو منل او کارول، پرته له دې چې په اړه يې پوښتنې وکړو، دا به د جنډر اصلي مسير ته د را گرځولو لپاره ښه بنسټ را منځته نه کړي. دغه لاندې قرينه يې مسايل دي چې د جنډر په اړيکو يې ژورې اغېزې بڼدلې دي:

امنيت

د افغانستان ځينې ولايتونه د پخوانيو جگړو په دوره او حالت کې دي او ځينې برخې د جنگ جگړو او نا کراريو له فعاليتونو څخه لا تر دې دمه پورې اغېزمنې دي. د جرمنو عام کېدل او په فساد کې د پوليسو ککړتيا هم د نا امنۍ لامل گرځېدلې. نا امنی د خپلو ټولو پټو څېرو سره د نرو او ښځو افغانانو له پاره چې په مختلفو ډولونو ترې اغېزمن شوي دي د پرېشاني وړ مسأله گرځېدلې. افغانستان تر دې دمه پورې په پراخه کچه په وسلو سمبال ټولنه ده. په افغان ټولنه کې لا تر اوسه هم د ټوپک کلتور راج چلېږي او همدا راز دا په سړيو پورې تړلې ټولنه ده. په دې سربېره، زياتره نړيوالې مداخلې له ۱۸۰۰ مو کلونو را پدې خوا يوازې او يوازې په سياسي جغرافيه پورې اړوند او نظامي وې او د ښځو مسايلو ته ددغو پاملرونو په لړ کې دويم ځای ورکړل شوی و، چې د ۲۰۰۱م کال د طالبانو پر خلاف جگړه کې د ښځو مسايل هم د نورو مسايلو تر څنګ د يرغل د دليلونو په لست کې ځای پر ځای شوي وو.

نران د هېواد رعيت او مستعد عسکر دي په داسې حال کې چې ښځې معصومې دي او ساتنې ته اړتيا لري. دغه اړيکې د کلونو جنگ له امله نورې هم خرابې شوې دي، چې د خلکو په روح او روان کې په ژوره او ذاتي توګه څرګندېږي، چې د جنډر په اړيکو يې ژوره اغېزه کړې ده. زياترو نارينه وو مرکچيانو داسې احساس کاوه چې ښځې تر هغه مهاله پورې په يوه ځای کې غونډه نه شي کولی تر هغې چې ددوی له پاره سوچه کلتوري فضا نه وي را منځته شوې چې خپلې غونډې په کې ترسره کړي. په ځينو ټولنو کې، د نظامي او سياسي هغو مشرانو موجوديت چې په فساد ککړ دي، په ژبنۍ توګه د ښځو له پاره جوړ شوی محيط خرابوي. دا د ټولني د نارينه وو مسؤليت دی چې ښځې له دغه ډول تهديدونو څخه وساتي او که ضرورت پېښ شي نو قانون ماتوونکو ته د سخته جزا ورکړي. چې دا بيا د سوچه توب او ککړتيا، د شخصي او عامو او دا چې څه ډول ښځې ددغو دواړو تر منځ خپله لاره ومومي - په هکله د پېچليو عقايدو پر بنسټ نظرونه

وراندي کوي. په دې سربيره، بنسځې نه يوازې بايد بنکاره امنيتي خطرونه ودروي، بلکې بايد په ډېره مبتکرانه او عاقلانه توگه د هر پوځي عمل - د ټوپک له اوچتولو را نيولې بيا له نظامي مشاوريو سره د امنيت په اړه تر بحث پورې- د ټولو کړنو مخه ونيسي، دا ځکه چې په ذاتي ډول پوځ د نارينه وو قلمرو دی. هغه څوک چې دغه ډول اړيکي ولري نو په فساد تورنېږي.

ددغه پس پرده کار پر خلاف، د بنسځو د حقوقو د طرفدارانو د نړيوالو ډلو په پراخه کچه هلې ځلې روانې وې، په حقيقت کې، په ۲۰۰۱م کال کې د طالبانو له سقوط وروسته بايد هره افغانه بنسځه په بون کې د سولې دکانفرانس د ميز تر شا درېدلې وای، خو حال دا چې دوی زياتې لاسته راوړنې نه لرلې. بنسځې ونه توانېدلې چې افغان تاريخ تکرار کړي، چې په تاريخ کې د جنگ پر مهال به بنسځې د اوربند په خاطر د خبرو اترو کولو له پاره استول کېدلې. د بنسځو دغه ونډه د بنسځو د ډلو له خوا په سمه توگه تنظيم شوې او برابره شوې نه ده، که څه هم د شواهدو له مخې د جنگ جگړې پر مهال د بنسځو له پاره مثبتې ونډه د افغانيت^۱ له مخې ورکړل شوې وه. که څه هم افغان ميندې د امنيت د نشتوالي څخه د کلونو مودې را په دې خوا سر ټکوي (ريفيبرگ ۲۰۰۳م) داسې بنکاري چې دوی له نظامي فرهنگ سره د غاړه غړۍ کېدو په درشل کې دي. له بنسځو څخه همدا هيله کېږي چې د ناامني پر وختونو او حالتونو کې خپل مسؤليت او استازيتوب څرگند نه کړي.

اقتصادي چاپېريال

افغانستان په نړۍ کې يو تر ټولو بېوزله هېواد دی، او اوسمهال د څه د پاسه دوه لسيزو جنگ جگړې څخه د راوتلو په بهير کې دی، چې تکيه يې د گاونډيو بهرنيو هېوادونو په مرستو، زراعت او تجارت باندې ده. د هېواد د اقتصادي ودې يو پر دريمه برخه د تریاکو له تجارت څخه ترلاسه کېږي. د هېواد د نفوسو د بې روزگاری کچه %۴۰ ده او %۵۳

^۱ ستونزمنه برېښي چې د افغانيت او پښتونولي تعريف وکړو. دا يوه نه ليکل شوې مقرره ده، چې افغانان او پښتانه يې احترام کوي او په رڼا کې يې ژوند کوي. په ساده ډول د افغان اوسېدلو او پښتون اوسېدلو احساس ته افغانيت او پښتونيت يا پښتونولي وايي.

تنه د بېوزلې د کرنې څخه لاندې ژوند کوي. په دغه حالت کې د ژوند ژواک او يا سوکالی له پاره د دندو اشغال په دې معنی دی چې کورنۍ په پراخېدونکې توگه غواړي خپلو ښځو ته د کار کولو اجازه ورکړي. چې دا يو مثبت پرمختگ دی، خو په کاري ځواک کې د ښځو د تعداد زیاتوالی د فشارونو د رامنځته کېدو لامل څرگښي، ځکه چې دا د جنډر اړیکو شکل بدلوي. د عوایدو د میندلو داسې لاره چې ژوند ژواک پرې وکړای شي شدید ضرورت، د پایښتیزو اختیاراتو سره د خپلې خوښې د باریکو چانسونو موجودیت په دې معنی دی چې د مدني ټولنې د مؤسسو ډېرۍ، په خاص ډول د ښځو ډلې له مرستندویو اړیکو سره ژورې مخکې له مخکې دندې لري. په دې کې هېڅ شک نه شته په هغه صورت کې که په افغانستان کې په پراخه کچه د کار میندنې او اقتصادي ودې حالتونو کې غوره والی راشي نو په ټولنه، د مدني ټولنې په شمول او په ټولنه کې د ښځو ونډه، بنایي د شکل له مخې تغیر ومومي.

محافظه کاري يا خپلو رسمونو او دودونو ته پابند پاتېدنه

په افغاني ټولنه کې -د پردې شاته شور- دی چې ښځې او نارینه پکې زېږي، پکې لویېږي او ژوند په کې کوي. چې دا "زموږ د کلتور"، "زموږ د مذهب"، او "زموږ د وروسته پاتې والي" او نورو مفهومونو په توگه معرفي کېږي. چې دا هر څه بیا د هغه شخص چې مرکه ورسره کېږي په ادعاوو پورې اړه لري. محافظه کاري يا کانزروټیټیزم تر اوسمهال پورې يو مسلط ځواک دی. د نړیوالې محافظه کارۍ له مخې ښځې په دې نه توانېږي چې خپل حقونه ترلاسه کړي.

"په سیمه کې داسې ناسمې انگېرنې شته چې که ښځې خپل حقونه ترلاسه کړي، نو دوی بد اخلاقه کېږي او خپل مېړونه به پرېږدي." د مدني ټولنې د ملاتړ مرکز CSSC دا بد گومانې چې که ښځې خپل حقونه ترلاسه کړي نو ورپسې سمدستي به خپلو مېړونو ته طلاق ورکړي، او دا چې د میراث حق به وغواړي، او دا چې د بد اخلاقي رويه به خپله کړي، دا ټول د افغانستان د پرمختگ په بهیر کې د ښځو د ونډو په وړاندې پراته خنډونه دي. ددغو ناندولویو د تعادل له پاره، مرکه شوو زیاترو خلکو وضاحت وکړ چې دوی هڅه کوي د مذهبي اشخاصو حمایت په دې اړه تر لاسه کړي. ښځې او په ټولیزه کې ددوی ډلې هڅې کوي چې داسې ستراتیژۍ چې د دید وړ نه وي په کار واچوي او د

خپلو اړیکو د وضعیت په اړه د ننگونو او ستونزو مخه ونیسي، چې په دې توګه محافظه کاري ژوندۍ وساتي. مذهبي چارواکي او د ځواک خاوندان، د نظامي چارواکو په شان د اوس له پاره د بنځو له رسېدنې لوړ دي. مذهبي اشخاص د ټولني د لارښوونې له پاره یوه مهمه سرچینه ده چې په کورنۍ او ټولنه کې د بنځې د ځای یا مقام په اړه پریکړې وکړي. په دغسې یوه چاپیریال کې، د نارینه وو او ښځینه وو له پاره د توجیه وړ وېره شته چې د جنډر د ستراتیژیکو موضوع ګانو په اړه معاملي وکړي، چې دا معاملي بیا بدلون او ټکر یا مخالفت دواړه لري.

مدني ټولنه او دولت

په ټولیزه توګه بنځې او سپرې داسې ښکارېږي چې د دولت او دا چې دولت به ددوی لپاره کوم کارونه کوي په اړه له خرافاتي او خیالي نړۍ را وځي. د افغانانو په نظر، په دندو د ګومارنې مفسد او د اقربا پرورۍ په بنسټ ولاړ یو سیستم د دولت په ادارو کې کارول کېږي، چې ظاهراً د مدني خدمتونو د اصلاح له پروسې سره سمون نه لري، چې په دې توګه یې ټول بې کفایته او مفسد خلک ځای پر ځای کړي دي، په ځانګړې توګه په ډېرو لري پرتو هغو سیمو کې چې له منظم تفتیش څخه لرې دي. په مدني ټولنه کې بنځو ته د خپل حق د غوښتنې او د سرچینو د ترلاسه کولو لپاره د منظمو داسې بنسټونو چې د دولتي ادارو څخه یې ملاتړ شوی وي او ملاتړ یې کېږي موجودیت ته اړتیا ده. له سیاسي پراخو متحدینو پرته چې کولای شي زیات شمېر عامو بنځو ته لاس رسي ولري، بنځې نه شي کولای په یوازې صورت د خپلو حقوقو مقامونو چې د تعریف په نري تار تړل شوي دي د لاسته راوړلو هلې ځلې وکړي (کانډیوټي ۲۰۰۶م). په دې اړه، د افغانستان حالت څرګندوي چې په پراخه کچه د غوره والي له پاره فضا شته. د هغو بنځو په اړه چې په وزارتونو کې کار کوي په پراخه کچه داسې باور کېږي چې دوی ځواک نه لري او ددوی په کار ګومارنه یوازې او یوازې د یوه سمبول یا نښې په څېر ده، چې په دې توګه له دوی سره د یوځای کېدو لپاره ستراتیژیکې ګټې نه ترسترګو کېږي. د مدني ټولني ځینې بنځینه مؤسسې داسې فکر کوي چې دوی د دولت له سیمه ییزو مقاماتو لکه د بنځو د چارو د وزارت له ریاست سره په رقابت کې دي. د طالبانو له سقوط څخه پنځه کاله وروسته، ځینې نارینه ګان د هېواد په تعلیمي ادارو کې په څرګند ډول د بنځو

سپکاوی کوي او یا دا چې د خپلو دښمنۍ څرگندوي، چې په دې توگه زیاتره بنسټي د هېواد تعلیمي ادارو ته د رسېدو په اړه په اضطراب او پرېشانۍ کې دي. هغه بنسټي چې ډېر ازادې دي او د کورنۍ او د دفتر د کار په کچه له نارینه وو سره ښې اړیکې لري، هغوی بیا نه غواړي چې خپلې دغه ډول پرېشانۍ له نورو سره شریکې کړي.

د دولت جنډر پالیسی.

د دولت د جنډر پالیسی د بنسټو د پردې شاته امنیتي نازکو حالتونو پر خلاف دي، دولت د کمزوري او عنعنوي کړندود پر بنسټ د جنډر یو لړ پالیسی را منځته کړې دي. چې په دغو پالیسیو کې د بنسټو د چارو وزارت را منځته کېدل او په پارلمان کې جنډر اصلي مسیر ته راگرځول دي چې دا خبره یقیني کړي چې پارلمان ته له هر ولایت څخه بنسټي انتخاب شوي دي. بنسټینه کارمندانې په ټولو وزارتونو کې په کار گومارل شوي دي، خو "د بنسټو مسایل" تر دې دمه پورې د سیاست او معاملاتو مهمه وسیله او مهره ده، چې د اسلامپالو قوتونو او نړیوالې ټولنې د فشارونو تر منځ واقع دي. افغانستان د یوه گواښوونکي چاپیریال استازیتوب د هر پلان جوړوونکي لپاره کوي، او په دغه هېواد کې زیات شمېر د هر اړخیزې د جنډر اصلي مسیر ته د را گرځولو هڅې تر سترگو شوي دي. تاریخ پخپله تکرارېږي او موږ دوه سخت دريځه اړخونه پخپلو سترگو گورو چې یو لوری د هوساینې پروژې دي چې د زیات شمېر بنسټینه وو لپاره دي او په ډېر بطني ډول مخ پر وړاندې په حرکت کې دي، چې تمرکز یې په روغتیايي او ښوونیزو چارو د ورو نجونو لپاره دی. او دویم ډول یې چې په ډېره چټکه توگه وړاندې تگ کوي، یوه پرکاره پروسه ده، چې د ممتازو بنسټو له پاره کار کوي. داسې اساس چې اوږدمهالي پروگرامونه چې جنډر اړیکو ته بدلون ورکوي نه تمویلوي، ښایي دا یوه برخه د پلاننگزاري او د تطبیق د مهارتونو نشتوالی د "په لوړه کچه د سیاسي دخپلو خطرونو درک او دا پرېشانۍ چې ښایي د بنسټو د شمولیت لپاره معکوسه نتیجه ورکړي او یو د دوی لپاره کنگل شوي رویه را منځته کړي" (کانډیوټي ۲۰۰۶)، د کړو وړو داسې یو طرز چې ددغه رپورټ په پیل کې د بحثونو سره په اړونده موضوعاتو کې تشریح شوی دی. نو په پای کې ویلی شو چې دغه لنډمهالي او د لید وړ پروگرامونه ډېر وختونه په اوږدمهالو او پایښتیزه پروگرامونو ور اوړي او ځای یې نیسي.

د بنځو حق په پارلمان کې

د بنځو د رهبرۍ حق - یا د پارلمان د غړو په توګه د ۲۰۰۴م کال د اساسي قانون په (۸۳مه ماده، ۵م څپرکي، ۳ او ۴) مادو کې خوندي شوی دی. په ولسي جرګه کې ۶۹ بنځې او په مشرانو جرګه کې ۲۳ بنځې غړیتوب لري. په افغانستان کې د ټول ټاکنو پرمهال د جنډر د ونډې د تخصیص په اړه د نړیوالې ټولنې د غړو او د افغاني اشخاصو او هم د یو شمېر مهمو بنځینه ډلو له خوا پرې تأکید وشو. یو شمېر زیاتو بنځینه کاندیدانو د مثبتې طرفدارۍ یا تمایل هرکلی ووايه، او ځینې نورې یې په دې نظر وې چې بنسټي له بهرنیو مرستو پرته بنځینه کاندیدانې ښې بریالۍ وي. په پارلمان کې د دومره شمېر بنځینه و حضور د دغه ډول مالي او فردي لګښت په مقابل کې باید یو مثبت بدلون د هغو خلکو له پاره چې په افغانستان کې د جنډر اړیکو د بدلون او تساوي په اړه کار کوي. خو وړاندې تګ ډېر ورو دی.

د بدلون اصلي استازي د خپلو طبيعي کانالونو له لارې د خپلو ملګرو تر منځ د احترام وړ دي او په دې توګه یې د هغوی د رهبرۍ یا سرمشرۍ مقام ترلاسه کړی دی. بنځې چې په ټولیزه توګه د ټولنیز مرکزیت^۲ له اهمیت څخه بې برخې دي، ددغه ډول کانالونو له تشکیل څخه منع شوي دي. هغوی ته معمولاً د ټولنو، قبیلو او یا هم ارتباطي ډلو د مشرانو په سترګه نه کتل کېږي چې په طبيعي بڼه ددوی د تشکیلاتو د غیابت لامل ګرځېدلې ده. افغان بنځې په ټولیزه توګه "یو اړوند یا ارتباطي حالت او وضعیت لري او ډېرې کمې لیدل کېږي چې په سیاسي قلمرو کې آزاد فعالیت ولري" (ایډوارډز ۱۹۹۶). د افغانستان په پارلمان کې د بنځو د پام وړ شمېر زیاتونه د جنډر اصلي مسیر ته د راګرځونې د حرکت په حیث وړاندیز کوي چې په افغانستان کې د کاري ساحې له پاره، ننګونې، مذاکرات او بلاخره د ددغې پروسې د دویم ځلي تعریف د جنډر د اصلي مسیر ته د راګرځونې له پاره مناسب ګڼل کېږي. مګر په افغانستان کې د قدرت او دولت کې د ونډې اخیستنې په موضوع د جنډر د هغو اصطلاحاتو له مخې چې نارینه وو ته په کې

^۲ - "ټولنیز مرکزیت د ټولنیزو مؤسسو ترکیبونو او خصوصیاتو ته لکه شبکه، مقررات، او ټولنیز اعتماد او باور چې ګډه همکاري او ګډون ونډه کې مشترکې ګڼي آسانه کوي، راجع کېږي" رابرت پوټنام

زیات تمایل کېږي څېړل کېږي، چې دغه ډول مفکورې تل له ناکامۍ سره مخ کېږي (ایپوارډز ۲۰۰۲). په دغه بحث کې بنسټې نږدې چې د سرمشرۍ د حقوقو ترلاسه کولو په لړ کې له ناکامۍ سره مخ شي.

په افغانستان کې پرته له دې چې د بنسټو وضعیت په نظر کې ونیول شي، دوی معمولاً د کورني چاپېریال او خصوصي اړیکو په چاپېریال کې محدودې پاتې شوې دي، چې همدا بیا ددوی فعالیتونه او په خاصه توګه د دوی د عزت ساتنه کنټرولوي. د افغانستان په پلار سالاره ډیموکراسۍ کې، عام ژوند، سیاست او یا هم د رهبرۍ پوستونو ته د بنسټو ور شاملېدل د جنډر او مثبت تمایل پر اساس کېږي، چې په دې توګه دغه کار معمولاً ددې جوګه نه دی شوی چې د جنسیت پر بنیاد ولاړې پالیسۍ خپلو کورونو ته داخلې کړي او دغه پروسه پر خپل ذاتي شکل د هېواد په اداري سیستم کې پرېږدي. همدا راز دا هم اټکل شوې ده چې هغه څوک چې سیاسي دفتر ته ننوزي، نو دغه ډول کار ته ادامه ورکوي چې په دې توګه د بنسټو د هیلو د ترسره کېدا استازیتوب وکړي (تامسن ۲۰۰۱) او دا چې دوی تخنیکي مهارتونه او سیاسي پوه او درک لري، چې څه ډول کولی شي بریالیتوبونه ترلاسه کړي. په ټوله نړۍ کې، دا یو ناسم اټکل دی، په دې معنی چې دفترونو ته د زیاتو بنسټو ورتلل، تل له دې سره برابره نه ده چې د پالیسۍ په کچه د جنډر جریان سازي را منځته کړي. په پارلمان او د دولت په مشرتابه مقامونو کې د بنسټو ور شاملېدل، ددې لامل ګرځي چې بنسټې په ممتازو کورنیو او ډلګیو حاکمې وګرځوي، خو نه دا چې دوی په ټولیز سیاسي ځواک چې ۷۰٪ - ۸۰٪ نالوستې طبقه ده حاکمیت ولري. له اتحاد جوړونې او شبکې رغونې پرته، ډیموکراسي چې دغه مهال د پخوا په څېر په زور او جبر څارل کېږي، به په اتوماتیکه توګه د مدني ټولنې، د جنډر اصلي مسیر ته د راکرځولو او یا هم د بنسټو د حرکت خدمت ونه کړي.

د بنسټو ملي تشکیل

د بنسټو چارو وزارت د پخوانیو شخړو او د هېواد رغونې د بهیر له پېچلو او ستونزمنو حالتونو سره سره، په ملي کچه ددغه وزارت را منځته کېدل یو لومړنی حرکت و، چې د بنسټو ملي تشکیل را منځته شي. دا به د مدني ټولنې د مؤسسو له پاره چې د جنډر او بنسټو د مسايلو په اړه کار کوي د طبیعي اتحاد حیثیت لري. دغو ګروپونو د بنسټو د

چارو وزارت په شمول په ډېره ستونزمنه توگه وکولی شول چې د حکمفرما نارینه وو تصميم نيونکو ځايونو ته د دولت په دننه کې د بيوروکراسۍ سره سره لکه د پلان او يا هم د مالي وزارتونو او د جمهور ريس دفتر ته ځان ورسوي. د هېواد په حکومتي جوړښتيزو ادارو کې بنسټي په انفرادي او گروپي شکل تر ټولو له پامه غورځېدلې دي، نو له همدې امله خو ددغو جوړښتيزو ادارو ته د جنډر د ور انتقالولو امکاناتو فکتورونه بايد څرگند کړل شي. د هېواد دغه اوسنی سياسي فرهنگ د جنډر تعادل ساتنې په پلوی کار ته د يوه داسې حرکت په سترگه گوري چې قانونيت او د هېواد پايښت ته گواښ پېښوي. دغه کار يوازې او يوازې په کاغذونو کې د بدلون را وستلو پورې منحصر دی نه دا چې بنسټ ته په حقيقت کې د ځواک انتقالولو پورې. په يو شمېر ولايتونو کې، په ټوليزه توگه د بنسټ چارو وزارت ډېر کمزوری دی، چې د بنسټ کوم يوه گروپ ته او يا هم د مدني ټولني مؤسسو او يا هم په خپله د بنسټ چارو وزارت رياست ته د مرستو وړانديز وکړي. په خپله د بنسټ چارو وزارت د مدني ټولني مؤسسو ته اړتيا لري، چې پروگرامونه تطبيق کړي، د مدني تعليماتو پروگرامونه وړاندې کړي او په دې اړه چې په سيمه ييزه کچه څه پېښېږي - په اړه مفکورې او نظرونه را ټول کړي. د مدني ټولني ځينې مؤسسې د بنسټ چارو له وزارت سره نږدې اړيکې لري، دا ځکه چې د مرستندويو ټولنو څخه ځينې يې مرستې د بنسټ چارو د وزارت له لارې ورکوي. په هر هېواد کې د جنډر تعادل په پلوی د کار کولو د توان ارزونې په لړ کې تر ټولو مهم فکتور يې د سيمه ييزو بنسټيزو حرکتونو طبيعت او پياوړتيا ده. د افغانستان له حالت سره سم د بنسټ د اتحاديو چټکه پلانگزارې به زيات شمېر مؤسسې را برالا کړي او د نادولتي مؤسسو/ د مدني ټولني د مؤسسو د قراردادې موډل په حيث به مرستندويو ټولنو ته ځواب ويونکې وي. په حقيقت کې، ډېره ستونزمنه بربښي چې په افغانستان کې د نورو هېوادونو په څېر د بنسټ داسې حرکت ومومو چې تړلې او مرتبط وي، دا ځکه چې د بنسټ د گروپونو او د انفرادي بنسټيزو فعالانو بيان شوې هيلې يو تر بله ډېرې متفاوتې او مختلفې دي.

معمولاً بنسټي په انفرادي توگه او بنسټي په کورنيو کې، د عامه ژوند فعالې استازې نه دي، بلکې دوی ته بايد د کورنۍ د نارينه وو او زړو بنسټ له خوا - په ښوونځي، کاري ساحه، ټولنه او داسې نورو ځايونو کې مخکې تر دې چې خبرې وکړي او يا کوم عمل ترسره کړي - اجازه ورکړل شي، د ځای ځايگي بندوبست يې وشي او موکه ور کړل

شي. حتا تر دې پورې چې ددوی د مراجعې نقطه بنایي یو نارینه وي. د هغو متقابلو اغېزو له مخې چې بنسټ په خپلو کورنیو کې تجربه ترې ترلاسه کړې ده، دوی په خپلو سترگو ددغو متقابلو اغېزو پرېوتل گوري، دوی پوهېږي چې څه ډول بهرنی چاپېریال وڅاري او څه ډول په دغه چاپېریال کې خپل خوځښت محدود کړي، چې په دې توگه له سزا او جزا څخه ځانونه خوندي کړي. یوازې هغه ممتازې بنسټې کولی شي چې په دغه سیستم کې خپل مورچل ټینګ کړي. لومړنی او تر ټولو اساسي چاپېریال د جنس د متقابلو اغېزو له پاره کورنی ده. کورنی جوړښت او وفاداري کولی شي د ملاتړ ستر غبرگون را منځته کړي، خو په همدې توگه بنایي بنسټې تر فشار لاندې او وروسته پاتې شي. په داسې زیاتو پېښو کې، په ځانگړې توگه پلار او بیا مېر، د بنسټ ملاتړي او ورسره شریک وي، نه دا چې له هغوی څخه لرې، هغوی کنټرولوي او یا جزا ورکوي، په دغسې صورتونو کې د بنسټ پایلې ډېرې مثبتې او حیرانوونکې دي. بنسټې کولی شي تر ټولو غوره کارونه ترسره کړي، که چېرې دوی ته د ژوند په لومړیو مرحلو کې د هغوی د خپلځاني وړتیاوو په اړه باور او اعتماد ورکړل شي. دا په دې معنی ده چې هغه معلمان، د تقلید وړ موډلونه او چارواکي چې د بنسټ خپلځاني باور او اعتماد له منځه وړي، باید وپېژندل شي او په هغوی کې نفوذ وشي.

په تر ټولو اساسي کچه، افغان نارینه او بنسټینه په نادره توگه په انفرادي ډول فعالیت کوي، بلکې زیاتره وختونه په غوره توگه د را منځته شوي هغه سیستم چې واکداري یې د نارینه وو په لاس کې وي د مراجعینو په حیث چې په دغه سیستم کې د کورنۍ پلارولي او مېر، والی، مشران، مرستندويې ټولني، او داسې نور په کې شامل وي، فعالیت کوي. پاک حساب زیاتره وخت ځواکمنو نارینه وو ته مخ پر پورته خوا او ځینې وختونه بنسټینه وو ته ورکول کېږي، او ډېر کم وختونه داسې پېښې چې دغه حساب کتاب د مراتبو په سلسله کې له پورته خوا مخ پر څوړ وي. د بنسټ تر ټولو ستره وېره او ترهه داده چې له کورنۍ او ټولني څخه تجرید او ونه رټل شي، او پر دې سربېره خپل مراجعین له لاسه ور نه کړي. دا ټول د افغانستان د کلتوري سیستم له مخې چې د هغو په وسیله هغې بنسټ ته چې غواړي په خپله خوښه ژوند ژواک وکړي هېڅ ډول اجازه نه ورکوي او نه یې هم هېڅ ډول حمایت او ساتنه کوي. په ټولنیزه توگه د قبولیت اړتیا په ژوره توگه یوه ذاتي

موضوع ده چې بنسټې به دا خطر په ځان قبول نه کړي چې " پروا نه لري چې دوی هر ډول وي خو په خپلو کورنیو پورې دې تړلې وي" (جلال ۱۹۹۱).

نران به هم له ټولنې څخه د تجرید او په ټولنه کې د استهزا له خطر سره مخ شي، که دوی له دغه سیستم سره په خبرو وکړي او یا د هغې بنسټې چې له دغه سیستم څخه یې سرغړونه کړې وي په سزا رسولو څخه انکار وکړي. د زیاترو مختلفو دلیلونو له مخې، د ټولنیز کېدلو په بهیر کې یوه افغانه نجلۍ داسې پیغامونه ترلاسه کوي چې هغه هرو مرو باید خپل موجودیت څرگند کړي او په ټولنه کې د خپل دوه واري او ستونزمن کار په سرته رسولو سره خپل ارزښت په ثبوت ورسوي او دا چې ددې ټول اعمال به په مستقیمه او غیر مستقیمه توګه ددې کورنۍ او ډېر کم نوموړې ته ګټې رسوي. بنسټې تل د زیات شمېر کارونو او تر اوږدې مودې پورې کار کولو مسؤلیتونه لري، یعنې کله چې د کورنۍ نور غړي ویده هم شي ددوی مسؤلیتونه دوام مومي. په حقیقت کې یو مینه ناک تصور داسې هم شته هر څومره زیات چې د کور مېرمنې کار کوي په هماغې اندازه نارینه ګان ور باندې فخر کوي او ورسره ورسره ښه برخورد کوي.

متأسفانه، په زیاترو کورنیو کې جنډر اړیکې د تاوتریخوالي، بې عدالتۍ او بنسټو ته د حق نه ورکولو پر بنسټ ولاړې دي. بنسټې په ټولیزه توګه کله چې له تاوتریخوالي سره مخ شي د تېښتې لاره نه لري او نه هم د مقاومت توان لري. ځکه خو ځان وژنې او یا هم ځان قرباني کولو ته د مقاومت په دود غاړه ږدي. دلته یو پراخ تصور داسې دی چې د بنسټې تعلیم او کار تر دې مهاله پورې بنسټې ته دا ګټه نه رسوي چې خپل او د خپلو لوڼو راتلونکي په خپله وټاکي. قانوني سیستم رنځور ډوله دی، او نه شي کولی هغه فشارونه چې د کورني ژوند په چاپېریال کې په بنسټو شته دي، له مخې لرې کړي. غیر رسمي قانوني سیستم د نارینه وو جرګې دي چې په دې هلو ځلو کې دي چې له کورنیو هغو مشاجرو څخه چې بنسټې په کې شاملې وي، لاس په سر شي. چې دغه کار په شدیدې توګه ددې لامل ګرځي چې یوه عامه بنسټه هغه مهال چې په یوه کورنۍ لانجه کې ښکېل وي عدالت ته لاس رسي ونه لري او نه هم له منځګړیتوب او حکمیت څخه برخمنه شي. دغه موضوعات چې پاس ورباندې بحث وشو، په داسې یوه هېواد لکه افغانستان کې د کورني ځواک تصور او مفهوم په واضحه توګه څرګندوي. کورنۍ او قیدونه او شرطونه یې تقریباً

د تقدس درجې ته رسېدلي دي او هغه خلک ډېرې زړورتيا ته اړتيا لري چې غواړي د نورو په کورنيو چارو کې لاس وهنه وکړي.

افغانې بنځې په خپلو ټولنيزو رولونو کې دوی د خپلو کورنيو محرکه قوه په مکرره توګه منعکسوي، چې په دې توګه زياتره وخت دغه کورنۍ محرکه د جنډر اړيکو قوه ددوی په کاري چاپېريال کې له نارينه وو او بنځينه وو همکارانو سره ددوی د اړيکو له لارې، تکثر کوي. بنځې په يوه نه جلا کېدونکي ډول ددوی له پاره د په نظر کې نيول شوي راتلونکي او په مختلفو کچو د جنډر د جريانسازۍ د فکر شوي حالت له پاره له خپلو کورنيو سره تړل شوې دي. نو پر دې اساس، په جنډر اړيکو کې د ژور فکر بدلونونه له پخوا څخه د ټولنيزو بدلونونو له امله موجود دي، "چې منفي او مثبتې اغېزې يې نه يوازې پر خپله د بنځو په امانتکارۍ، عزت او احترام او سيکالوژۍ باندې دي، بلکې ددوی په کورنيو، ټولنو او په ټوليزه توګه په افغان ملت باندې مرتبېري." (آذربايجاني -مقدم ۲۰۰۶ م). سړي او بنځې دې ته اړتيا لري چې په کاري ساحه کې د نويو تياريو په لړ کې د محرکې قوې له پاره کار وکړي او وروسته يې په خپلو کورنيو کې ورڅخه استفاده وکړي.

لومړنۍ بنځې ۳

د دواړو ايډوارډز (۱۹۹۶م) او گريما (۱۹۹۸م) په وينا: د افغانستان او د هغوی د ګاونډيو هېوادونو د احترام وړ سيستم په د ننه کې د خپلځاني اظهار او ټولنيز رضایت تر منځ يو پایښتيز بحران او فشار موجود دی. بنځې له دغو فشارونو سره نا اشنا نه دي او تل ددغو دواړو افراطونو تر منځ څېبېږي: له خپلې لارې چېبېږي چې څوک يې ونه ګوري او يا دا چې په عامو وگړو کې د خلکو پام ځان ته را اړوي او په خلکو ځان ګوري. په يوه بڼه هغه بنځې د احترام وړ بلل کېږي چې د نارينه وو هر ډول پاملرنې رد کړي. او په بل منظر کې بيا لومړنۍ بنځې دي. په نارمل حالاتو کې افغانستان هېڅ لومړنۍ بنځې نه لري. د کرزي او د هغه د کابينې د وزيرانو بنځې په ډېره نادره توګه ليدل کېږي چې دغه کار د ليدلو د منظر پای دی، خو دلته زياتره داسې بنځې شته چې د خپلو کورنيو له

۳ - لومړنۍ بنځه د هېواد د جمهور ريس او يا هم د ښار د سترو شخصيتونو بنځې ته وايي.

امتیاز څخه په ګټه اخیستنه غواړي ځانونو ته په ټولنه کې خپل ځای حک کړي. همدا راز دلته داسې بڼې هم شته چې د طالبانو له سقوط سره سم یې مرستندویې ادارې چلولې یا یې کار په کې کاوه، او د نیمې شپې د ستورو په شان وځلېدلې کله چې په رسنیو کې د بڼو بده ورځ مشهوره موضوع وګرځېده. دغه پېښه یا پدیده ددې لامل وګرځېده چې ځینې هغه لومړنۍ بڼې را پورته شي او بشري او په وروستیو کې بیا سیاسي مقام د خپلځاني ګټو په خوندي کولو کې وکاروي - نه دا چې د بڼو د ستراتیژیکو هیلو او غوښتنو د ترسره کېدا په اړه کار وکړي. دغه روایت چې د لومړنیو بڼو ملاتړ دې وشي، ددې لامل وګرځېد چې یوه بڼه دې باید کارمنده وي - یعنې هغه څوک چې په اېهام کې وي او له یوه لوري د مساواتو او عدالت تر منځ غوښتنو ته بدلون ورکوي، او له بلې خوا کلتوري مقرراتو او قیدونو ته او هغو نارینه وو ته چې ددوی واکداري او ساتنه کوي غوږه مالي او یا د یوې وسیلې په توګه ګټې ور رسوي. دغې پدیدې داسې ستونزې را پیدا کړې چې لومړنۍ بڼې زیاترو ځوانو بڼو ته نمونه یا موډل وګرځېدلې، چې هره یوه یې ددغه ډول رهبرۍ له ټولو ګټو سره د غوښتنو هیلې په زړونو کې پالي.

بڼې په ګروپونو کې

زیاتره د مدني ټولني مؤسسې، نادولتي مؤسسې او نادولتي نړیوالې مؤسسې په دې خبره ټینګار کوي چې د بڼو را ټولول یوه مهم فعالیت دی او په مختلفو بهانو بڼې را ټولوي چې په دې توګه مرستې ترلاسه کړي. په افغاني ټولنه کې تر دې مهاله پورې په ګروپونو کې د بڼو د را غونډېدو مخالفتونه شته دي. په داسې حال کې یو پر بل اغېز پرېوتل بې ګټې وي، د بڼو غونډې مجرب خوځښت او تیارونې او څارنې ته اړتیا لري چې په دې توګه له ټولنیزو غونډو څخه د مدني ټولني او یا هم د ټولنبنسټیزو غونډو او حرکتونو پر خوا وڅوځېږي. د کلیوالي بڼو د غونډو له څېړنې څرګندېږي چې یو لږ مهم موضوعات یې را برالا کړي دي. د بڼو له پاره ټول ټال فعالیت داسې دی چې باید په کورنیو ګروپونو او هغه فعالیتونه چې د ټولني له قیوداتو سره سم وي باید ترسره کړي. غونډې باید په داسې یوه ځای کې چې د سیمه ییزو منل شوو ژمنو سره سم وي ترسره شي. کورنۍ بندشونه د بڼو په هیلو او امیدونو برتري لري. د بڼو دا بې میلی چې نه غواړي په پروژوي فعالیتونو کې ګډون وکړي او یا هم د بڼو په ګروپ ورګډې شي، بنایي نور

ډېر څه د کورنيو تر منځ او د ټولني په اوسنيو اړيکو کې کار وکړل شي، نه دا چې د بنځو د را ټولېدو په اړه له کليشه يي يا دوديز برخورد څخه کار واخيستل شي.

د بنځو خپل وخت په پاشلي او متفرق ډول مصرفېږي. له هغوی داسې هيله کېږي چې د توليدي^۴ او توليدي دندو په تړاو مشخصې دندې په معين وخت کې ترسره کړي، او که داسې ونه کړي نو له ژبني نصيحت او يا به هم له فزيکي وهلو تر ټولو سره مخامخ شي. دوی په ثابته توگه له دغو دندو څخه بايد لرې شي چې بيا وکړی شي نورو دندو ته ولاړې شي. په معمولي ډول، په هر حال د بنځو له پاره په ټولنيزو مسايلو کار کول د يوه نارمل برخورد په توگه په نظر کې نه دي نيول شوي. بنځې بايد هرو مرو د هرې ورځې کورنيو چارو په اړه تصميمونه ونيسي او دوی په حقيقت کې منيجراني (مدیرانې) دي. بنځې په حقيقت کې د کورنۍ د اوسني برحال حالت د ساتنې سمه نيمه پايښتيزه قوه ده. دا ډېره کمه تر سترگو کېږي چې دوی په کورنيو کې داسې تنظيم را منځته کړي چې موجودو جنډر اړيکو ته چلېنچ ورکړي او دا چې ددغه ډول کار د ترسره کېدو له مخې د جرم او شرم له احساس سره مخ شي. بنځې ددې هيلې لري چې د مستحکمو مسايلو د تنظيم په اړه کار وکړي کومې چې ددوی په ژوندونو اغېزې پرېباسي او په کورنۍ کې ددوی د ژوند حالت بدلوي. دوی تر رواني فشار لاندې دي او د تل په څېر نه شي کولی د جنډر اړيکو په اړه خپلې پرېشاني په شفاهي او مستقيمه توگه نارينه وو ته ووايي، او نارينه گان هم ددغو پرېشانيو په اړه جدي نه دي. کله چې بنځې له نارينه وو سره مخامخ شي، نو بڼايي هغه ډول قاطعيت ونه لري، دا ځکه چې ددوی ټولنيزوالی له زېږون څخه بيا تر دې دمه پورې د نارينه وو برتري او لوړتيا منلې ده، او نارينه وو ته يې اجازه ورکړې ده چې ددوی اواز پورته کړي، ددوی څخه يې دا حق اخيستی چې ددوی په

۴ - د جنډر توليدي رول کې د ماشوم زېږول، د ماشوم روزل، مسؤليتونه او کورنۍ دندې شاملې دي چې د بنځې په وسيله ترسره کېږي، او بنځې مجبورې مکلفې دي چې د کورساتنې، او د کاري ځواک د زېږون تضمين ورکړي. دغه رول نه يوازې پر بيولوژيکي تولد پورې منحصر دی، بلکې د کاري ځواک (مېرۍ او کارينگرو اولادونو) برحال ساتنه او پالنه، او د راتلونکي کاري ځواک (تي خورو او ښوونځي ته تلونکو ماشومانو) ساتنه او پالنه هم په کې شامل دي. د جنډر توليدي رول هغه دی چې د بنځې او نارينه له خوا د نغدو پيسو او يا د پيسو معادل شي په بدل کې ترسره کېږي. په دغه رول کې د بازار د توليد د ادلون بدلون ارزښت، اعاشه/ کورنۍ توليد د استعمال له حقيقي ارزښت سره، او همدا راز د استعداد د ادلون بدلون په ارزښت تلل کېږي. دغه رول په زراعتي توليداتو کې د آزادو بزگرانو بنځو، کليوالي بنځو او روزمزد کارو بنځو له پاره ورکړل شوی دی.

استازیتوب فکر او خبرې وکړي. زیاتره زړې بنځې د وړاندیزونو، نظراتو او د ژوند د کيسو په وړاندې کولو کې وړاندې والی کوي.

بنځې بنیایي د مختلف ډوله فعالیتونو په خاطر را غونډې شي. خواږه، د خوړو تیارول او مېلمه پالنه د غونډو او ټولنيزوالي یو مهم فکتور دی. د مدني ټولنې د مؤسسو او نورو له پاره چې غواړي بنځې را ټولې کړي، نو د خوړو تیارولو او مېلمه پالنې قابلیت ورته ډېر مهم دی. نارینه تل د بنځو را ټولیدو ته د یوې ستونزې په حیث گوري، دا ځکه چې دوی فکر کوي چې بنځې بنیایي له دوی سره رقابت را واخلي او یا هم بنیایي دوی له ناوړه خلکو او افکارو سره اشنا شي. نارینه گان تر هغه وخته پورې بنځې بې زړه کوي چې مجلسونو او غونډو کې گډون ونه کړي تر څو چې دا د ټولنيز حیثیت له مخې ورته مهمه وي، او یا تر هغې چې دغه مجلس یا غونډه به بنځو ته د گټو لکه د وړیا توکو وپشلو باندې او یا دې قابلیت باندې چې یو عاید ترلاسه کړي، پای ته رسېږي. د پورتنیو ټولو فکتورونو او خنډونو سره سره چې د بنځو د مجلسونو د اېهام په پایله او په ډېر طبیعي او روان حالت تمامېږي. په عایداتي تولیدي پروژو کې د بنځو را غونډېدل به تر هغې په داسې قوي معلوماتي سرچینو او مزبوتو تړل شوو گروپونو باندې وانه رول شي، تر څو چې د فکري سنجش داسې لارې چارې په کار وانه چول شي چې بنځې دې ته وهڅوي چې اعتماد او باور وکړي او له نورو بنځو سره پېژندگلوې وکړي. بنځې اوسمهال له دې سره ټولنيز خوی اخیستی چې د خپلو نارینه وو د خپلوانو اطاعت وکړي، بنیایي د دوی د میندو او یا هم د هغوی د خوابنې گانو. په ولسي او اساسي کچه د بنځو ذاتي مؤسسې د کورنیو رقابتونو او ټولنيزو موانعو او د اضافي وخت د کمښت او دې ته ورته نورو له مخې چې د بنځو تر منځ د هر ډول پیوستون د احساس مزي شلوي، له امله نه شته دي.

په ادارو او مؤسسو کې جنډر

د نادولتي مؤسسو او د مدني ټولنې د مؤسسو ظهور د ساړه جنګ په پایله کې، یعنې په کال ۱۹۸۹م کې چې روسي لښکرو افغانستان پرېښود، نو د افغانستان له پاره د مرستندویو ټولنو مرستې له سره پیل شوې، او یو شمېر نړیوالو نادولتي مؤسسو ځینې سیمه ییز کار کوونکي را میدان ته کړل چې نوې سیمه ییزې انجورگانې تأسیس کړي. په

دې هلو ځلو کې چې ملي ګډون ونډه د هېواد د هوساينې او بيا رغونې په بهير کې زياته کړل شي، چې د روسانو له وتلو څخه وروسته يې هيلې کېدلې، زياترو ادارو او مرستندويو ټولنو د سيمه ييزو همکارانو د ظرفيت لوړولو او د نوو انجوجانو تاسيسولو (چې له معمول سره سم د نارينه وو له خوا پر مخ بېول کېدلې) ته د هڅولو مټې را بد وھلې. په دغه مهال کې، ډېره ستونزمنه برېښېده چې کومه بنځه په انجو کې په دنده وگمارل شي، ځکه د افغانستان دود او ععناتو ته پابند روشونه په دغه وخت کې د يوه منل شوي اصل په توگه پياده وو. په لومړي سر کې جندر يوه ډېره حساسه موضوع وه او يوازينی لاره چې له بنځو سره کار وشي او بنځو ته يې گټې ورسېږي هغه تر ټولو حاجتمنو بنځو لکه له کونډو سره مرسته وه. د ۱۹۹۰مو کلونو پر مهال بنځو په پراخه کچه انجوجانو او د ملگرو ملتونو دفترونو او نورو ورته دفترونو ته د داخلېدلو لاره ومونده، او دغو دفترونو زيات شمېر بنځې - بنځو ته د رسېدو په موخه جذب کړې. دغو بنځو ته مهارتونه ور انتقال شول او له اساسي مفهومونو لکه جندر او د بنځو له حقونو سره يې اشنايي پيدا کړه. په ناڅاپي توگه د افغان بنځينه انجوجانو يو صنف يا کدر را منځته شو او په مناسب وخت کې بنځينه افرادو د وړو بنځينه انجوجانو د را منځته کېدا ميدان ته را ودانگل. په لومړي سر کې د بنځو انجوجانو له بهرنيو بنځينه مؤسسو او يا هم د ملگرو ملتونو له سترو ادارو څخه مرستې ترلاسه کولې. مرستندويي ټولني زياترې اساسي مرستې هغو انجوجانو ته چې د نارينه وو له خوا اداره کېږي ورکوي، چې ځينې يې په ډېره چټکۍ پراخې شوې.

په نويمه لسيزه کې د طالبانو راتگ د جندر مسأله يوه تېز حالت ته راوستله چې ټول تمرکز يې په نجونو و، يعنې ښوونځي بند شول، په کابل کې بنځې په زور دې ته اړې شوې چې چادری په سر کړي، او د بنځو خوځښت محدود وگرځول شو. مرستندويي ټولنو همدا ډول هڅې پيل کړې چې جندر موضوع ته په پروژو کې زياته پاملرنه وشي. د طالبانو پر وخت بنځې د روغتيا پالنې، د کورنيو ښوونځيو او په نادولتي جلا دفترونو کې د وړو کارونو ترسره کولو پورې محدودې وې. تقريباً ټولو بنځينه مؤسسو په پاکستان کې د مهاجرينو په کمپونو کې کار کاوه. په ۲۰۰۱م کال کې د طالبانو له سقوط وروسته، په جندر تمرکز تر ټولو زيات و. په هغه وخت کې زياتره مرستندويه ټولني د افغان بنځينه مؤسسو په موجوديت له سره خبرې نه وې، نو له همدې امله د نارينه وو له

خوا اداره کېدونکو مؤسسو زیاتې ښځې جذب کړې او په دې توګه یې زیاتې مرستې ترلاسه کړې. مرستندویو ټولنو په مختلفو لارو چارو ښځینه مدني مؤسسې په مدني ټولنه کې د ننه د ښځو د کمزوري او مات شوي حرکت له مخې په دې هیله را مخکې کړې چې دغه مؤسسې د ښځو د حقونو له پاره کار کوي او په ډېره ساده او اسانه توګه کولی شي ښځو ته لاسرسي پیدا کړي او د ښځو په ټولنه کې خپلې پروژې تطبیق کړي. اټکل کېږي چې د ښځینه مدني مؤسسو سره مالي مرستې، چې په ټولیزه توګه د مالي مرستو د ترلاسه کولو له پاره په مقابله کې دي، ښایي د ښځو حرکت و رغوي او پیاوړی یې کړي. زیاتره لومړنۍ ښځې د مدني ټولنې مؤسسې لري، چې په عادي توګه د ښاریتوب د سابقې له مخې را منځته شوې دي. د مدني ټولنې د مؤسسې له پاره موډل یا نمونه زیاتره وخت هغه یوه ده چې په شخصیت - را څرخي او په شدیدې توګه د یوه شخص یا ددغه شخص د کورنۍ او متحدانو څخه یې یو تن کنټرولوي. دغه مؤسسې په ډېره نادره توګه سرچینې او وخت ترلاسه کوي چې ټولنیز مرکزیت را منځته او د خپل په نڅینه شوي ګروپ تر منځ پیاوړی اتحادي احساس را ژوندی کړي. د کارکونکو پرمختګ، استازیتوب او د ځواک شریکول هم د ځینو له پاره د خطر د زنگ حیثیت لري.

که څه هم د کابل په موجوده حالاتو د لومړنیو ښځو مقام ته ډېرې سترګې ور اوړي داسې یوه واسطه ده چې له نړیوالې ټولنې سره اړیکې پرې ټینګېږي، نو دغه کار باید د ښځینه مدني مؤسسو او یا هم د ښځینه حرکتونو د پرمختګ د یوه شاخص په توګه ونه نیول شي. په کراتو مراتو یو ځل بیا، د زیاترو هېوادونو په تاریخ کې، د ښځو ممتازو ډلو او ګروپونو ته د ځواک کمه برخه د ستر ظهور په بیه د تر ټولو ځواکمنو نارینه وو له خوا د خپلو اجنداوو د پلي کېدا په خاطر ورکړل شوې ده. لومړنۍ ښځې په ډېره نادره توګه د آزادۍ د هغو خوځښتونو پلوي کوي چې د نورو ښځو له خوا را منځته شوي وي. د تجربې نه لرل او د پور شوي ځواک له مخې کار کولو له مخې، دوی د مهارتونو او صلاحیت له کمښت سره مخ دي چې ښځې په نورو ټولنیزو - اقتصادي ډلو کې ځواکمنې کړي، او ددې کار پر ځای له دغه توان څخه د خپلځاني مقام د ساتنې په حیث کار اخلي. د نارینه مدني مؤسسو او ښځینه مدني مؤسسو له پاره دا تر ټولو معمول موډل دی. له نېکه مرغه، یو شمېر مؤسسې شته چې دغه موډل نه کاروي، خو ددوی تعداد ډېر کم دی. ددغه ډول مؤسسو ریسانو، ښځو او نرو، خپل ارزښتونه او ژمنې د خپل کار په

وړاندې څرگندې کړې دي، چې ددوی کارکونکي ترې اغېزمن شوي دي. دغه ډول مؤسسي تر شا یوه سرمایه پرېږدي او خپل کار ته حتا په هغه صورت کې هم دوام ورکوي چې ددوی ریس یې کنټرول پرېږدي.

بنځي په شبکو کې

نارینه ګان د شبکه جوړونې په اړه فکر کوي چې ضروري کار دی. خوځښت او دا توان چې په اسانۍ سره په نورو نارینه وو او حتی د ضرورت پر وخت په بنځو متقابلې اغېزې وښندي، د شبکې له لارې آسانه کېږي. که څه هم، د بنځو مؤسسو، په ډېره نادره توګه ددې لېوالتیا ښودله چې له نورو هغو مؤسسو سره چې دوی یې د شخصي رقیبانو په حیث انگېرې شبکه جوړه کړي. د اقتصادي پرېوتې او کمزوري حالت له مخې، نږدې ټولې شبکې او متقابلې اغېزې چې د مدني ټولنې مؤسسې یې یو پر بل لري، د یوه ژور بهرني طبیعت بڼه نیسي، چې د بنځو او ددوی د ګروپونو تر منځ د یووالي او اتحاد د جوړېدا مخه نیسي. د بنځو د فعالیتونو له پاره د مرستندویو ټولنو مرستې هم تر یوه حده پورې محدودې دي، دا ځکه چې هره بله مؤسسه او فرد یو د بل په مقابل کې د محرک رقیب په حیث دي. د شبکې رغونې ستراتیژیکې ګټې د بنځو له پاره څرګندې نه دي. دا یو مناسب وخت دی چې بنځینه افغانانې چې د نارینه وو له خوا د پېړیو پېړیو زاړه دود او دستور له مخې ورته لارښوونه کېږي او هڅول کېږي، باید دغه دستور په نوي او بدل شوي دستور چې د جنډر مسايلو په اړه دی واپول شي.

د بنځو او نرو جنډر اړیکې

په دغه برخه کې د مرکه شوو خلکو له خوا په ورکړل شوو معلوماتو او ددوی پر کړو وړو باندې په مختصره توګه رڼا اچول کېږي.

د مدني ټولنې په مؤسسو کې د ننه او تر منځ یې جنډر اړیکې: په ټوله نړۍ کې د جنسونو تر منځ سیالۍ روانې دي خو دغه سیالۍ بیا په افغانستان کې تر ټولو زیاتې او پرمختللي دي. نارینه ګان د جنډر تبعیض له نړیوالو په ځانګړې توګه د مرستندویو ټولنو له خوا د مدني ټولنې په مؤسسو کې د بنځو او مدني بنځینه مؤسسو په ملاتړ انگېرې. د پروژو د پلي کولو له پاره د مرستو د ترلاسه کولو په بې ساري توګه تمرکز کېږي، ځکه

چې دغه کار د ټولني د غوره پاملرنې او ملاتړ د را اړولو له پاره بنسټ بلل کېږي، چې له همدې امله د ډېر اعتبار او ځواک د پيل ټکي هم گڼل کېږي. د مالي مرستو بهير پاشلی او له ستونزو ډک دی، لکه د نا مهربانه مرستندويان، دروازه ساتونکي افراد او درغلي يې په مخ کې خنډونه دي. له دې سره سره نارينه گان فکر کوي چې اوسمهال بنځې په دغه چاره کې پرې لاسېږي دي، او بنځې بيا په دې فکر دي چې نارينه گان د مالي مرستو په ترلاسه کولو کې تر دوی مخکې دي، دا ځکه چې ددوی کورني مسؤوليتونه کم دي او په ټولنه کې خوځښت لري. د بنځو او همدا راز په ټوليزه توگه د مدني ټولني د مؤسسو تر منځ د اتحاد او يووالي د راتللو په مخ کې تر ټولو ستر خنډ د مالي مرستو د ترلاسه کولو سيالي ده. افغان نارينه گان د مثبت تمايل په اړه په غوصه دي، او دغه کار ته د يوه داسې چارې په سترگه گوري چې ددوی د کلتور او اخلاقياتو پرخلاف د بهرنيانو له خوا پرې تپل کېږي. بنځې بيا د جنډر تبعيض د نارينه حاکميت ټولني څخه ددوی د مؤسسو پر وړاندې ويني. زياتره وخت بنځينه کارمندانې په يوه مؤسسه کې استثمارېږي او يا هم له کاره گوښه کېږي. د بنځو د کاري ظرفيت کچه په کافي اندازه نه ده لوړه شوې، ځکه خو دوی د مدني ټولني د مؤسسو/ انجورگانو د فعاليتونو اصلي مسير ته په راگرځولو کې نه دي ور گډې شوې. د مدني ټولني هغه مؤسسې چې د نارينه وو له خوا اداره کېږي، زياتره وخت داسې بنځينه کارمندانې په دندو گوماري، چې تجربې يې کمې وي او نه شي کولی جنډر مسايل او يا هم معمولاً د بنځو حقونه په مهارت او مناسبه طريقه پر مخ بوزي. نارينه گان په مؤسسه او پروگرامونو کې د جنډر مسؤوليت په غاړه نه اخلي.

هغه ځوانې بنځې چې د مسلکي وړتياوو او تجربو د ترلاسه کولو له پاره هلې ځلې کوي، له ډېرو سختو شرايطو سره مخ کېږي. دوی کېدای شي هغو د مدني ټولني مؤسسو ته چې د بنځينه شخصيتونو له خوا اداره کېږي د ډېر کم مزد په مقابل کې داخل شي او کار وکړي، او يا دا چې د نارينه وو له خوا اداره کېدونکو انجورگانو ته د داخلېدو خطر قبول کړي چې کېدای شي دوی په پټه توگه د بدناميو له روش او خپگان سره مخ شي. همدا راز داسې مثبتې تگلارې هم شته چې په ډېرېدونکې توگه مؤسسې چې د بنځينه کارمندانو د لرلو ژمنې دي، د مختلفو دليلونو له مخې په فعاله توگه ځوانو بنځو ته د

رسېدو په اړه مذاکرات او هلې ځلې کوي، چې داسې وضعیت ددوی له پاره را منځته کړي چې د کورنیو له فشار پرته کار وکړي. د جنډر اړیکو له مخې: د بنځو او نرو تر منځ او همدا راز د بنځو تر منځ ستر رقابتونه شته دي. د نارینه وو تر منځ دومره شدید رقابتونه نشته.

اوسمهال داسې ښکارېږي چې د نارینه وو او ښځینه وو په مؤسسو کې کمه لېوالتیا او ظرفیت وي چې له یو بل سره اتحاد وکړي او په پالیسي کې د رافعې ټکي او تصمیم نیونکي شخصیتونه ددې له پاره تشخیص کړي چې د بنځو د حقونو د پرخای کولو له پاره کار وکړي.

بنځې نارینه وو ته په خپله کاري ساحه کې د تخنیکي تجربو لکه محاسبه او یا هم د معلوماتي ټکنالوژۍ په برخو کې اړتیا لري.

د مدني ټولني هغو مؤسسو ته چې د نارینه وو له خوا اداره کېږي، معمولاً بنځې ددې له پاره نیول کېږي چې په دې وسیله نورو بنځو ته لاسرسی پیدا کړي او د جنډر او یا هم بنځو په اړه د کار کولو په برخه کې مالي مرستې ترلاسه کړي.

بنځې نه شي کولی چې خپل مسلکي رول ته ددې اجازه ورکړي چې د دوی په جنډر رولونو او په کورنۍ کې ددوی د یوه ښځینه حالت په اړه ډېره زیاته لاس وهنه وکړي.

د نارینه وو له پاره کافي ده چې یوازې د خپلو تولیدي جنډر رولونو پورې پاتې شي ښځینه کارمندانې باید هرو مرو خپلو جنډر تولدي رولونو ته په بشپړه توګه دوام ورکړي ښځې په هغه صورت کې نه شي کولی د مدني ټولني مؤسسه اداره کړي او یا هم کار په کې وکړي، چې د کورنۍ نارینه ګان ورسره مخالف وي.

د مدني ټولني مؤسسې د جنډر مسايلو (ستونزو) په اړه یو تر بله د مخکې کېدو په سیالیو کې دي.

د ښځینه ریسانو په ځانګړې توګه نارینه کارمندان هڅې کوي چې له نارینه چارواکو شخصیتونو سره ښې اړیکې په ټولنه کې جوړې کړي.

نارینه همکاران خپلې ښځینه همکارانې د اعتماد وړ نه ګڼي، دا ځکه چې دوی د خپلو کورنیو او د جنډر تولدي رولونو له امله تر فشار لاندې وي او یا هم له کاره ګوښه کېږي.

د مدني ټولني هغه مؤسسې چې د نارينه وو او بنځينه وو له خوا اداره کېږي، معمولاً د بنځې په پرمختگ کې (WID) له تگلارې څخه کار اخلي.

د مدني ټولني په مؤسسو کې زياتره نارينه گان او بنځې بنايي لږ او يا هم هيڅ ډول د حساب ورکونې او د مسؤليت احساس د هغو بنځينه گټو اخيستونکو پر وړاندې ونه کړي چې دوی کار ورته کوي- ددوی زياتره بس خپل کار ترسره کوي.

د مدني ټولني بنځينه مؤسسې نه غواړي چې په زراعت، انجنيرۍ، بنسټيزو رغونو، د اوبو رسولو او نورو ورته پروژو کې کار وکړي، دا ځکه چې دغه کاري ساحې د نارينه وو قلمرو گڼل کېږي.

د مدني ټولني نارينه مؤسسې بنايي په هغو ساحو کې چې د بنځينه قلمرو گڼل کېږي کار وکړي.

ځوانې بنځې د خوندي چاپيريال په ميندلو کې له ستونزو سره مخامخ شي چې په هغه کې مسلکي تجربې ترلاسه کړي.

د مشاور د ليدنو او کتنو پر بنسټ، د مدني ټولني زياتره بنځينه مؤسسې د نارينه وو پر مؤسسو د همغږۍ او همکارۍ اعتماد او باور نه کوي.

نارينه گان(او بنځې) په جرگو کې^۵

په افغانستان کې جرگه د مدني ټولني د مؤسسو يوه بله نمونه يا موډل دی. جرگه په داوطلبه توگه د گډون کولو پر بنسټ ولاړه ده، خو دا خبره په کې منل شوې ده چې غړيتوب يې بنايي زياتې گټې لکه د مقام، ځواک او نورو فرصتونو زياتوالی ولري. په پنخوا وختونو کې جرگې په ټوليزه توگه د خوځنده او طبيعي مؤسسو په بڼه موجودې وې، چې د جرگې غړي به په عنعنوي توگه د بهرنيو لاس وهنو او د غير مترقبه حالتونو په مقابل کې سره را غونډېدل او پرېکړې به يې کولې. ددې مفکورې برعکس چې په افغانستان کې جرگې له پېړيو پېړيو را په دې خوا کار کوي، دغه څېړنه څرگندوي چې د جرگې تاريخ مختلف ډوله او پاشلی دی. د جرگو مختلف ډولونه - د ملکاتو ډله، د اشتراکي

^۵ د ريبورټ په دغه برخه کې د مرکه شوو خلکو تقريباً له ټولو لومړي لاس معلوماتو څخه استفاده شوې ده، نه له دويم لاس معلوماتو لکه له کتابونو او پخوانيو څېړنو څخه.

مرام ملاتړې (کمونيستي) کوميټې، قومي جرگې، مشاورتي جرگې، اتحادي جرگې او داسې نور - را منځته شوې دي او يا هم له منځه تللي دي، او يا هم تر دې دمه پورې شته دي او د بهرني نفوذ د اقتضا او غوښتنې پر بنسټ يې بدلون ميندلی. مرستندويو مؤسسو هم د يو لا زيات ولسواک مفهوم په بڼه د جرگې د را منځته کولو تمرين وکړ، چې د ملي پيوستون په پروژه کې د زيات شمېرکليوالي پرمختيايي جرگو د را منځته کېدلو لامل وگرځېدلې.

په تاريخي توگه، دا يوه غير معمول چاره ده چې بنسټې دې په جرگو کې برخه واخلي او ټولنيز مسايل دې حل او فصل او سياست وکړي، چې په نتيجه کې يې، هغه بنسټې چې د جرگې موډل کاروي د اعتماد او باور او د مالي مرستو او ملاتړ د ترلاسه کولو په لړ کې له ستونزو سره مخامخ کېږي. د نننيو جرگو جوړښت، تر مشاجرو لاندې دی او تر ډېره حده پورې حساب ورکونکی دی، حتا "يوه واړه ماشوم ته هم د ځواب ويلو" دی. دغه جرگې کولی شي حتا زياتې قانوني او حقوقي او د استازيتوب سلا مشورې ورکړي. لکه مخکې چې ورته اشاره وشوه، که چېرې يو سړی د جرگې غړی وي، نو دغه جرگه نوموړي ته دا توان ور بخښي چې سياست وکړي، چې بيا د زياترو په اړه يې داسې فکر کېږي چې له عدليې وزارت سره ددغې جرگې په راجستر کېدلو سره، دوی ته دا موکه ورکول کېږي چې په حکومتي کچه سياست وکړي. د مدني ټولني په نورو مؤسسو باندې د جرگو برتري دا ده چې دوی کولی شي پرته له مرستندويو ټولنو د مرستو سرچينې ترلاسه او انسجام کړي. د عدلي او قضايي ملاتړ له مخې دغه جرگې چې د نادولتي مؤسسو موډل نه کاروي بڼايي د مدني ټولني ډېرې ځواکمنې مؤسسې وگرځي او وده وکړي.

بنسټې په جرگو کې

يو تر ټولو وروستی پرمختگ دا دی چې بنسټې په جرگو کې ور شاملې کړل شي او دا چې بنسټې بېلې جرگې ولري. د بنسټو د جرگو د پرانستلو له پاره دلته يو لړ دليلونه شته دي، له دې هيلو را نيولې چې په ټولنيزو چارو کې دې بنسټې ور شاملې کړل شي او دغه کار نارينه وو ته دا احساس ورکوي چې د تمویلونکو ټولنو او نورو مالي مرستندويه ادارو له هيلو سره سم بنسټې دې ته واداره کېږي چې په ټولنيزو چارو کې ور گډې شي.

ځينې نارينه گان غواړي داسې ابتکار وکړي چې بنځينه ډلې او د مدني ټولني بنځينه مؤسسې په دې خاطر وڅاري، چې بنځې په اخلاقي فساد ککړې او له واکه ونه وځي. هر يوه گروپ ددوی په جرگو کې د بنځو د برخې اخيستې په اړه چې هر يوه گروپ څه ډول خبرې وکړې، که هغه رنستينې او يا هم فرضي وي، خو په ټوليزه کچه د بنځو له پاره د فعالو گروپونو د را منځته کېدا په برخه کې د زياتو خنډونو څرگندويې دي. نږدې هرې جرگې وويل چې دوی په عامه ژوند کې د بنځو د گډون په وړاندې هېڅ ډول ستونزه نه لري، خو د سالم عقل او بصيرت د ثابتو گروپونو او تحقيق څخه جوتېرې چې په عامه ژوند کې د بنځو اشتراک به ډېر مهين او د بنځو د گډون ونډې پر خلاف به د خنډونو د را پيدا کېدلو بهير پيل شي. زياتره دغه ډول ترورتياوې د امنيت، د مناسبو کړو وړو لکه افغانيت او له اسلام څخه د تعبير له مخې را منځته کېږي. داسې انگېرل کېږي چې قومي جرگې حتا د بنځينه افکارو دخالت هم نه شي زغملی، خو دا خبره د ټولو ډلو په اړه ناسمه ده. د لارښوونو او ملاتړ پر بنسټ، جرگه به د بنځو له پاره يو داسې موډل وي، چې بنځې کولی شي په برياليتوب سره په ټولنو کې د خپلو ونډو او مقام ترلاسه کولو له پاره ترې کار واخلي.

د مرکه شوو خلکو د ويناوو له مخې، هغه شرطونه چې له امله به يې بنځې وکړی شي په جرگو کې او پر دې سربېره په عامه ژوند او د مدني ټولني په مؤسسو کې ونډه واخلي، په لاندې توگه دي:

د بنځو شموليت بايد د نارينه وو له خوا - څوک چې ددوی له پاره ځای پيدا کوي - تهسيل شوی وي، او که چېرې دوی له کنټروله وځي نو بيا يې له منځه لږې کړي. د زياتو اسلامي تعليماتو درلودل - د بنځو ناخبري له اسلامي تعليماتو څخه ددې لامل گرځي چې دوی فساد ته مخه کوي. همدا راز دوی په دې وسيله هم موکه له لاسه ورکوي چې د هغو معلوماتو چې په ټولنه کې د بنځو د خوځښت او شموليت د محدوديت په اړه کارېږي، په هکله دويم ځلي تعبيرونه او مشاخرې وکړي. نارينه گان په دې عقیده دي چې دوی بايد هرو مرو د بنځينه وو مؤسسې کنټرول کړي. لکه نارينه گان، بنځې هم بايد د افغانيت پر اساساتو ټينگې وي، چې د افغانيت اساسات د جنډر مساواتو له اساساتو سره اړخ نه لگوي.

د بنځو د بشپړ گډون پر وړاندې ځينې خنډونه په لاندې توگه خلاصه کېږي:

امنيتي وضع د بنځو د گډون ونډې له امله په فساد کې د ښکېل کېدلو ويره او ترورتيا. بنځې بايد په شخصي، او کورني ساحه کې چې له فساد څخه خالي ده پاتې شي. د سياست په ډگر کې د مؤثرو او نمونه يي بنځمنو نشتوالي. د بنځو د خوښې او انتخاب په اړه اټکلونه، چې د جنډر کليشه يي يا دوديزو کړندودونو پر بنسټ ولاړ وي. د بنځو له پاره دداسې موقع گانو نشتوالی چې له اسلام څخه انگېرنې ونگوي (چلينج يې کړي).

په کلتوري کچه د بنځو له پاره د مناسب ځای او مقام نشتوالی. د بنځينه وو د څرگندېدا هيلې چې يوازې او يوازې ددوی د جنډر په تولدي رولونو پورې منحصرې او تړل شوې دي. دا ويره چې بنځې به نمونه يا موډل وگرځي، او دا چې جنډر رولونه چې خلکو ته د منلو وړ نه دي، د بنځو او کورنيو عزت به په داو ولگوي.

نارينه گان او بنځې په کليوالي پرمختيايي جرگو کې

د کليوالي پرمختيايي جرگو د غړو له خوا داسې فکر کېده چې دغه جرگې اهميت نه لري او تر دې مهاله پورې د مدني ټولني يوه برخه نه گڼلې کېږي، نو ځکه خو په دې څېړنه کې دغه جرگې هم را ونغاړل شوې. د کليوالي پرمختيايي جرگو په طرح کولو او ډيزاين کې جنډر موضوعات په نظر کې نيول شوي وو. ظاهراً اوس هم سيمه ييز نارينه گان دي چې له بهرنيانو سره د اړيکو نيولو لومړۍ طبقه گڼل کېږي، خو په زياتېدونکې شمېره بنځې هم د ضرورت پر وخت له بهرنيانو سره په تماس ته را وزي. دا چې تمويلونکې ادارې او د هغوی طبقوونکې ټولني په ټوليزه توگه په کليوالي پرمختيايي مؤسسو فشار واردوي چې بنځې په خپلو فعاليتونو کې را شريکې کړي، په زياترو ځايونو کې له دغه کار سره مقاومت — خو نه تاوتريخوالی — لا هم شته دی، چې له امله يې بنځينه کليوالي پرمختيايي جرگې په بطي ډول له کاره لوېدلې دي. ددغه کار په اړه يو شمېر دليلونه شته، چې په لاندې توگه دي:

افغان نارينه وو ته دا څرگنده ده چې بنځې به له مرستندويو ټولنو څخه د مالي مرستو د ترلاسه کولو له پاره کارېږي، او دا چې ملاتړ ترلاسه کړي.

افغان نارینه گان په دې ښه خبر دي چې بهرنيان غواړي د ښځو مشغولتيا په ورځنيو چارو کې وگوري.

همدا راز دوی هم د خپلو دې شرايطو ته په غاړه اېښودلو پيل کړی دی چې ښځې بايد د هېواد په پرمختگ کې تر يوه حده مصروفيتونه ولري.

د مؤسساتو تر منځ تقريباً د ښځو په گومارلو کې سيالي روانه ده چې يو بل ته وښيي چې څومره ښځينه کارمندانې لري او تر کومه حده دوی له جنډر سره نږدېوالی او ملگري لري.

نارينه گان ليدل شوي که چېرې ښځې حتا ستونزې چې ورسره مخامخ دي په نښه کړي، نارينه گان د دغې بهير وروستی. لاسته راوړنې تر کنترول لاندې نيسي او دا خبره يقيني کوي چې د ښځو بدن بايد دغه ډول ستونزې او تکليفونه وزغمي.

ښځې به هرو مرو په بد اخلاقو ککړې نه شي، او نه به هم له کنترول او واکه ووزي. په کليوالي پرمختيايي جرگو کې د ښځو دخالت د پراخو توکمونو او پرگنو له پاره مناسب دی، له يوه لوري د ښځو د پروژو له پاره له مالي مرستو څخه انکار کول او له بلې خوا د ښو او رغنده جنډر اړيکو را منځته کېدلو لامل گرځي. د کليوالي پرمختيايي جرگو له منظر ليدلو وروسته، د ښځو د ځواکمنېدلو له پاره دغه لاندې فکتورونه ډېر د پام وړ دي:

د احترام وړ ښځينه چارواکو څخه که د امکان په صورت کې مذهبي تعليم ولري کار اخيستل، څوک چې ددوی له منل شوو جنډر رولونو څخه بهر هم فعاليت کولی شي. ښځو ته دا اجازه ورکول چې د پروژې په اړه مشخصه گډون ونه نارينه وو ته ور کړي. له نارينه وو څخه وړاندې ښځو ته د گډون بلنه ورکول.

د هغو ښځو انتخاب چې د نورو ښځو په اړه زړه سواندې او انډېښمنې وي، نه داسې ښځې چې ځواکمنې رهبرانې وي، چې د اوسنيو جنډر اړيکو په تطبيق تأكيد کوي. ښځو ته د اتحاد او پيوستون ښېگړې برالا کول.

دداسې ښځو انتخاب چې احترام يې کېږي او ددوی د نارينه وو او کورنيو له خوا حقونه ورکړل شوي وي.

دداسې ښځو انتساب چې زياتره وخت له کوره بهر وځي او د خپلو مېړونو پر وړاندې خپلځاني باور او اعتماد ولري.

د پلټونکي فکر خاوندانې بنځې باید انتخاب کړل نه داسې بنځې چې ځان یې تقدیر ته سپارلی وي.

د ځواک او رهبرۍ کولو بنسټ

کله چې په کورنۍ، ټولنه، مدني ټولنه او بشري مؤسسو کې د ځواک خبره راشي نو نارینه گان له بنځو ډېر وړاندې دي. دوی کورنۍ چارې پر مخ بیايي، دوی هېوادنۍ چارې پر مخ بیايي، دوی په منابعو کنټرول او واک لري، دوی چارواکي شخصیتونه دي او همدا راز د تاوتریخوالي مرکز ددوی په لاس کې دی.

کمزورتیا- کمزورې او بې وسه بنځې د تېزو او چالاکو او نرینه ډوله پر نسبت د قبول وړ دي. د بنځې ځواک د هغې په کمزورۍ کې نغښتی.

په عامو وگړو کې د خبرو کولو مهارتونه- د رهبرۍ کولو تر ټولو مهم شرط د عامو وگړو په منځ کې خبرې کول دی، یو فصیح ویناوال کولی شي په خلکو کې نفوذ پیدا کړي.

د یو چا د وخت کنټرولول- دا څرگنده خبره ده چې په خپله پوره وخت ولری او د بل چا په وخت کنټرول ولری، نو دغه چاره نه یوازې دا خبره په ډاگه کوي چې هغه بل څوک نه یوازې دا چې باید کار ونه کړي، بلکې ستاسو مقام او ځواک هم په ډاگه کوي.

سخاوت- د افغان کلتور له مخې مېلمه پالنه د ځواک ستره نښه ده او د رهبرانو د اغېزمنولو له پاره د لومړیتوبونو په لومړۍ درجه کې قرار لري. ستر شاعر خواجه عبدالله انصاري لیکي چې:

"نان ده، که نان دادن کار مردان است." یعنی ډوډۍ ورکړه چې ډوډۍ ورکول د نرانو کار دی.

په لاندې کرښو کې د مرکه شوو خلکو له خوا د فردي او گروپي ځواک او رهبرۍ په اړه ځانگړتیاوې په گوته شوې دي. دغه ځانگړتیاوې په ټولیزه توگه نارینه خپلوي، خو کله کله بنځې هم کولی شي ځینې یې ورخپلې کړي:

د قوم د ملاتړ صلاحیت- د یوه چا د قوم ملاتړ کول- دا یوازې تر نارینه وو پورې منحصر دی.

علم- پوهه، چې اسلامي تعليماتو ته يې زيات نسبت کېږي.

شهرت او يا دا چې روحاني جذبه لرل.

د ښې کورنۍ څخه گټل کېدل چې په نورو د حکم چلېدو سابقه ولري- دغه خبره د مدني ټولنې د ملاتړ د يوه مرکز د مشرې له خوا را څرگنده شوه چې په پايښتيزه توگه ورته د والي د لور نسبت کېږي، چې پلار يې پخوا وختونه د کوم ولايت والي تېر شوی و.

لوی دسترخوان- مېلمه پالنه او سخاوت.

خدمت

د صنوبر ونه - په ونه دنگ او په فزيکي لحاظ ځواکمن. د مثال په توگه: داسې ښکارېږي لکه رهبر.

دا توان لرل چې پروژې تطبيق کړي.

د ښځې محبوبيت او شهرت د پورتنيو ذکر شوو ورته ټکو څخه کېږي، خو په دې سرېره نوموړې بايد دغه ځانگړتياوې هم ولري:

زور- ځناور صفت زور چې ددې له خوا څخه نه بلکې د نوموړې د خاوند او يا هم زياترو نارينه خپلوانو له خوا چې په ډېر شدت د نوموړې ملاتړ کوي، بايد وښودل شي. نوموړې بايد د کونډو او يتيمانو په وړاندې سخي وي.

يوې بريالۍ ښځې څرگنده کړه چې ددې د بري راز په استقامت، وخت پېژندنه او د وخت نه ضايع کول او په اسلامي عقیده ټينگه پاتېدنه کې دی.

ځينې هغه ځانگړنې چې له دې لستونو څخه پاتې شوې دي هم شته دي. مشاور ښايي د زياترو بدلونونو په ليدلو خوښي څرگنده کړي:

دا توان چې د يو چا او يا هم د يوې ډلې کاري ساحه په اغېزمنه توگه خلکو ته واضح کړي شي.

د اورېدلو په شمول د دوه اړخيزه مفاهيمي مهارتونو لرل.

له ټولنيزو چارو څخه بشپړه خبرتيا لرل.

د همفکرو رهبرانو سره د اتحاد جوړولو توان لرل.

د مذاکرې او د شخړو د هوارولو تر ټولو ستر ځواک لرل.

وروستی خبرې - د بدلون له پاره فرصتونه

د بنسټو مؤسسې په مکرره توګه د مالي مرستو د ترلاسه کولو غوښتنې کوي، او یا هم د انګریزی ژبې، کمپیوټر او د رهبرۍ د کورسونو د دایرېدلو غوښتنې کوي، خو لیدل کېږي چې د اړتیا وړ مالي مرستې او د هغو بدلونونه ډېر او پېچلې دي، خو نه دا چې امکان نه لري. همدا راز د نړیوالې ټولنې او افغان حکومت سیاسي ملاتړ د بدلون له پاره اساسي فکتور ګڼل کېږي. همدا راز موږ لیدلي کتلي دي چې د کورنیو په سرمشرانو کې بدلون راوستل، په جنډر اړیکو کې د ژورو بدلونونو په رامنځته کېدلو تمامېږي. د شلو څخه تر دېرشو کلونو په موده کې، کلتوري حساسیتونو تر ډېره بدلون میندلی. د بنسټو د ژوند د ډېرو مهمو اړخونو په اړه د خلکو د کړو وړو بدلون او ددوی د ژوند په څرنگوالي کې د بدلون په پایله تمامېدل نه شو کولی له پامه وغورځوو، ځکه د مثبتو او منفي بدو پایلې چې په هم مهاله توګه یې د واقعي پروژې تطبیق کړې دي، په داسې حال کې چې اسلامي ډلو ته یې هم اجازه ورکړې وه چې د بنسټو د پرمختګ مانع وګرځي. که څه هم په دغه څېړنه کې انځور شوی تصویر له خوشبینیو سره سم نه دی، مشاور په دې هیله دی چې واقعي تصویر انځور کړي، چې پالیسي جوړوونکي او د پروژو طرح کوونکي ښايي د بنسټو د راغونډېدو او د بدلون د اغېزمنو استازو په حیث د راټوکېدلو په حیث ددوی په مخ کې د پرتو خنډونو په اړه تر ټولو واضحې مفکورې ولري. چې خبره را ونغاړو، نو لازمه ګڼل کېږي چې ووايو په پراخه کچه د بنسټو او نجونو په حالت کې او په جنډر اړیکو کې د ژور بدلون را وستلو له پاره اغېزمنې او پراخې لارې چارې شته. دغو لارو چارو ته اهمیت نه دی ورکړل شوی، هره یوه یې د بلې پر نسبت مهمه او ضروري ده. ځینې سپارښتنې ښايي حتمي وي، خو د هغو ځایونو په اړه دي چې په هغو کې بشپړ بدلون نه دی تر سترګو شوی، چې باید را منځته شوی وای، د بنسټو ځواکمنول چې د خپلو حقونو د خونديتوب له پاره پایښتیز بدلون را منځته کړي او وړاندې تر دې چې د افغانستان د تاریخ راتلونکې دوره هم تېره شوې وي دوی د خپلو لویو له پاره همدغه بدلون د یوه پایښتیز میراث په توګه پرېږدي.

د عايداتي توليد د پروژو په کچه د جنډر د اقتصادي منابعو په دويم ځلي وپش کې غوره

والی را وستل

په مدني ټولنه کې د بنسټو د شموليت له پاره او يا هم تر دې وړ ها خوا، د افغان ټولنې د ټولنيزو - اقتصادي منابعو دويم ځلي وپش ډېر مهم او ضروري دی. د عايداتي توليد پروژې د ټولنيز اکسیر : يعنې ټولنې ته د بنسټو د داخلېدو او تر ممکنه حده پورې د جنډر اړيکو د بدلون د پيل د ټکو په حيث ليدل کېږي. له بده بخته، زياتره دغه ډول پروژې ناکامې شوې دي، خو نه يوازې له دې امله چې وخت يې کم او نا ريبنتوني هدفونه يې درلودل، بلکې له دې امله چې د جنډر له مخې دوباره وپش يې په يوه کورنۍ کې او همدا راز هغه رول چې د بنسټو په ځواکمنولو کې يې لوبوي د کمزوري تحليل له مخې شوی و. د عايداتي توليد پروژې چې د بنسټو په ژوند کې د بدلون لامل ګرځي، له هيلو سره سم بايد داسې وي چې:

بايد ټولنيز ترکيب چې د خپلو افکارو په اظهار کې قاطعيت، اطمینان او د ګروپونو تر منځ په اتحاد رغونې باندې تاکيد کوي، ولري؛

بنسټ بايد وهڅوي چې خپل شخصي نظرات را برالا او څرګند کړي؛

بنسټو ته د تجارتي پرمختګ مهارتونه ورکړي، د مثال په توګه د تحليل او تجزيې، د مارکېټ ميندلو، د اساسي کتابونو د خوندي کولو، مارکېټ يا بازار ته د ځواب ورکولو او داسې نور مهارتونه؛

بنسټ بايد وهڅول شي چې خپل وخت او مهارتونو ته ارزښت ورکړي؛

بنسټ داسې سکټورونو ته را داخلې کړل شي چې په دوديزه توګه نه دي ورته راغلې. لکه د کاليو ګنډولو د ماشين جوړولو چارو ته نه دا چې د هغې د استعمالولو ته.

بايد د ماشوم پالنې داسې يوه څانګه هم ولري، چې په دې توګه پر بنسټو تر حد زيات د کار بوج نه وي؛

په معيار برابر د ليک لوست او شمېر زده کړې څانګې بايد ولري، چې دغه دواړه به د عايداتي توليد د پروژو د اغېزو په لاسه کولو کې څرګند بری وي.

د ټولنيز، اقتصادي او سياسي چاپيريال په اړه چې دوی په کې ژوند کوي، ددوی د پلټنې حس ته وده ورکړي؛

دوی ته اعتبار ورکړي؛

د دوی د کورنیو نارینه غړي په دغه بهیر کې را شریک او خبر کړئ؛ او
بښځې دې ته وهڅوئ چې خپلې ګټې خوندي کړي، چې په دې توګه بیا دوی په خپله
پانګونه وکړي.

د وړو پورونو د ورکړې په کچه د جنډر د اقتصادي منابعو په دویم ځلي وېش کې غوره والی را وستل

_ دا خبره په سمه توګه څرګنده شوې ده چې وړاندې تر دې چې د جنډر مساواتو او د
بښځو د حقونو د تأمین په اړه کار وشي باید ددوی د ژوند ژواک له پاره مناسب اقتصادي
چاپېریال را منځته کړل شي (مولینوکس او رضوي ۲۰۰۵م). چې دغه خبره کله ناکله د
افغانانو له خوا هم په ډاګه شوې ده. کنډیوټي (۲۰۰۶م) څرګندوي چې د جنډر پر
وړاندې د متحرکو خنډونو اغېزې عامه ژوند توږي، او د وسلوالو ډلو په لاس کې د
اقتصادي جرمونو او امنیت لوېدل، که څه هم دا یوه بېله عارضه یا حادثه وي نو د
بښځینه وو د زیاتو محتاجیو او بې وسیو لامل ګرځي. د بښځو په حالت کې د په پراخه
کچه د خپاره شوي بدلون راوستلو او پر خپل ذات متکي کولو له پاره، پالیسي
جوړوونکي دې ته اړ دي چې د وړو پورونو د ورکړې اوسنی حالت و ارزوي چې څه
ډول په دغه حالت کې بښځې وړ داخلېدلې شي. دغه کار نه باید د نارینه وو پالیسي
جوړوونکو له خوا پر مخ بوتل شي، ځکه دوی به یو ځل بیا ددې دعوه وکړي چې د
بښځو اقتصادي اړتیاوې باید د کورنۍ په دنده کې له نارینه وو وروسته ترسره کړل شي.

د بښځو د میراث د حق ورکولو د ملاتړ له مخې د جنډر د اقتصادي منابعو په دویم ځلي وېش کې غوره والی را وستل

_ د اقتصادي منابعو د دوباره وېش په لړ کې یوه مهمه او ډېره حساسه موضوع په کورنیو
کې د نښه د بښځو د میراث حق دی. اسلامي قانون په میراث کې د بښځو حقونه په ډاګه
کړي دي، خو دودیز او عنعنوي قانون له دغه حق څخه انکار کوي. د مدني ټولنې د
ملاتړ په مرکزونو کې د ځینو بښځو سره په دغه اړه د خبرو اترو په بهیر کې دا خبره را
برالا شوه چې په ځینو سیمو کې بښځې په لوی لاس د میراث له غوښتلو زړه توږي کوي،
او که چېرې یې وغواړي نو بیا لویه بدنامي ور اړوي. ددغې موضوع حساسیت او د

زیاترو جرگو نه پاملرنه چې د بنځو د میراث په اړه خپلې فیصلې وړاندې کړي، د مشاور په پخوانۍ ترسره شوې څېړنه کې هم را برالا شوي وو. د کلیوالي پرمختیایي جرگو د بنځینه رهبریت پېښو ته په کتو سره څرگندېږي چې د ځمکې او جایداد میراث د بنځو په ځواکمنولو کې ستره ونډه لري.

د رسنیو رول- نمونه یي او کلیشه یي رول

لکه څرنګه چې هندي تولسي ډرامه شهرت ترلاسه کوي او په خلکو اغېزې بڼندي، په همدغه ورته بڼه رسنۍ کولی شي په خلکو اغېزې ولري چې له یو لړ مسایلو او موضوعاتو سره چې حساسې ګڼل کېږي نږدې شي او بحثونه پرې وکړي. بله ساحه چې رسنۍ کولی شي خپله ونډه ولوبوي، خلکو ته د نمونه یي شخصیتونو را څرګندول دي. لکه مخکې چې د کلیوالي پرمختیایي جرگو د بنځینه رهبریت خبره یاده شوه، نمونه یي شخصیتونه کولی شي د خلکو په کړو وړو او تګلارو کې ستر بدلونونه را منځته کړي. د ځینو خلکو له خوا ویل کېږي چې نه خو په نارینه وو کې او نه هم په بنځینه وو کې داسې نمونه یي شخصیتونه شته چې خلک ترې اغېزمن شي او په افغان رسنیو کې را څرګند کړل شي. په حقیقت کې ځینو بنځو داسې احساس کاوه چې رسنیو منفي نمونه شخصیتونه را برالا کوي او په ناوړه بنځو تمرکز کوي. دا ثابته شوې ده چې رسنۍ په عامه نظراتو ژورې اغېزې لري، او تر دې مهاله پورې رسنۍ د بنځو د حقونو پر موضوعاتو او د جنډر مسایلو ته د مسؤلولو تګلارو له مخې چې له افغان کلتوري چاپیریال سره مناسبت ولري، کار نه کوي.

ښوونه او روزنه او د سواد کچه

په زیاترو ولایتونو کې خلکو د بنځو له پاره چې په عامه ژوند ورګاډي شي د ښوونې او روزنې او پوهې پر اهمیت ټینګار کاوه، که څه هم د ټول افغانستان په کچه دا یوه معمول خبره ده چې که یو نارینه نالوستی هم وي کیدی شي چې د ټولني مشر شي. همدا راز نارینه گانو هم په پراخه کچه د تعلیم نشتوالی او ناپوهي د یوه " وروسته پاتې هېواد" له پاره پره وبلله چې له امله یې بنځو ته له کورونو څخه د بهر را وتلو اجازه نه ورکول کېږي. د نجونو د ښوونې او روزنې پر وړاندې زیات شمېر خنډونه را پورته شول، خو د

معمول په شان زیاتره اندېښنې د اخلاقي فسادونو او کورني عزت د پایمالېدو په شاوخوا راڅرخي:

" که چېرې نجونې چادری پر سر نه کړي او هغوی ښوونځي ته ولاړې شي او ددوی معلمان هم ځوان نارینه گان وي، نو ځینې خلک ښایي د ښوونځي په اړه د فاحشه خانې فکر وکړي. " قومي جرگه

امنیت نه یوازې یو خنډ دی، بلکې د نجونو د تعلیم د ظاهري ملاتړ په لاره کې د نورو تبعیضي کړندودونو د کمین نیولو لامل هم ګرځي. پر دې سربېره، معلمانو ته کم او ناکافي اندازه معاش او ددوی له مقام سره تړل شوي خطرونه په هېوادني او ملي کچه د تعلیم پایښتیز او اغېزمن سیستم ته زیان رسوي. دغې څېړنې لاندې اړتیاوې را برسېره کړي دي:

د نجونو پر تعلیم باید تمرکز کولو ته دوام ورکړل شي؛

د نجونو د تعلیم په اړوند د اخلاقي فساد مسایل باید را برسېره کړل شي؛

داسې پالیسي باید را منځته شي چې له مخې یې وړ او مناسب معلمان په ځانګړې توګه د نجونو د عالي ښوونځیو له پاره په غوره توګه وساتل او پالل شي؛

د جنډر اړیکو په اړه د عالي ښوونځیو د زده کوونکو په منځ کې باید کار وشي؛

د نجونو د تعلیم په اړه د خپلو همکارانو کړندود ته بدلون ورکړئ، ښایي له نمونه یي شخصیتونو کار واخلئ؛

د ځوانو نجونو او هلکانو له پاره په ځانګړې توګه په لرې پرتو سیمو کې د سواد زده کړې پروګرامونه پراخ کړئ؛

د ځوانو نجونو د ناکامیو او له ښوونځي څخه په بهر وتلو کې د کموالي راتلو له پاره هدفونه په نڅښه کړئ؛ او

د میډیا او اډویکسي (د خلکو په پلوی- خبرو کولو) کې په پراخه کچه برخه واخلئ چې د نجونو د تعلم او د تعلیم یافته نجونو په اړه منفي برخورد کې بدلون راشي.

له مذهبي علماوو سره د بحث کولو توان لول

د زیاترو افغانانو له پاره د اسلام احترام او داسې کړندود چې د اسلام تکریم په کې خوندي وي ډېر لوړ اهمیت لري. د هغو خلکو له پاره چې له ښځو سره کار کوي له

سيمه ييزو مذهبي مقاماتو سره مذاكرات يو ستراتېژيک او مهم حرکت دی. په اوسمهال کې د مذهبي علماوو د نرمولو او د هغوی ساکت ساتلو له تگلارې څخه کار اخيستل کېږي. بنسټې او نارينه گان ډېر کم وختونه ددغو ملایانو تمایلاتي او تر يوه حده له اسلامي تعليماتو څخه د ناسمو تعبیرونو په اړه خپل مخالفتونه نسيي او چلینج کوي یې. له اسلامي تعليماتو څخه تعبير او له هغو څخه د زیاترو بنسټو ناخبري، ددې صلاحیت او ځواک چې ددغه ډول تعبیرونو پر خلاف مشاجره وکړل شي سلبي، او زیاتره نارينه حاکمې ډلې له ټولنیز ژوند څخه د بنسټو د لرې ساتلو په لړ کې له مذهب څخه د يوې وسلې په توگه کار اخلي. که څه هم په نورو هېوادونو کې د بنسټو د حقوقو طرفدارانو او نورو مبصرينو د بنسټو د حقوقو د ملاتړ په بهير کې زیات شمېر معلومات وړاندې کړي دي، خو تر دې دمه پورې له دغو معلوماتو څخه په افغانستان کې په ستراتېژيکه توگه گټه نه ده اخيستل شوې.

ځوان هلکان او نجونې

په پای کې باید ووايم چې ځوانان د هر يوه هېواد راتلونکی پوټانشیل يا مستعد ځواک دی، او ځوانان هغه څوک دي چې کولی شي په ټولنيزو چارو کې ژور بدلونونه را منځته کړي چې څه ډول ټولنيزې چارې باید پرمخ بوتلل شي. په افغانستان کې دغه مستعد ځواک يا خو ضایع شوی، يا تېری ورباندې شوی او يا خو د خدمتونو تر بار لاندې دی. هغه څوک چې د ځوانانو له ډلې^٦ سره د کار کولو هیلې لري، نو په دقت څارل کېږي او د ځوانانو مفسدولو او له لارې څخه ایستلو او همدا راز تر يوه حده د کلتوري مقرراتو څخه د انحراف په تور تورنېږي. کورنۍ او ټولنې د ځوانانو ته د بنسټونو او روزنې او تقریباً مغذ مینځنې په اهميت پوهېږي، چې اوسنی ټولنيز - کلتوري سیستم پرې خوندي او برحال وساتي. ځوانان يوه داسې طبقه ده چې کولی شي په جنډر اړیکو کې بدلون راولي. ددغه پوټانشیل له پامه غورځول او ځوانو هلکانو او نجونو ته د جنډر په اړه د عامه پوهاوي نه برابرول، د يوه فرصت له لاسه ورکول دي. څېړنو بنسټولې ده چې په

^٦ د مدني ټولني د ملاتړ د مرکزونو CSOs په هر هغه بحث کې چې ډله ياده شوې ده ، په دغه رپورټ کې يې نسبت د ځوانانو ډلې ته کېږي.

پروگرامونو کې اساسي نوښت لکه د ځوانانو له پاره فزیکي او د فراغت د وخت فعالیتونه ددوی په ځواکمنولو تمامېږي. د ځوانانو ډلې او مؤسسې په ځانگړې توگه د لارښوونو او ظرفیت لوړولو ته اړتیاوې لري، ځکه دوی د راتلونکې مدني ټولنې فعال غړي دي. ستره اړتیا لیدل کېږي چې له ډېر شمیر نالوستو نجونو (او هلکانو) سره کار وکړل شي.

گروه های زنان در جامعه مدنی افغان

زنان و مردان جهت سهم گیری مساویانه در سازمان های جامعه مدنی
مشترکاً فعالیت می نمایند.

تحقیق برای موسسه بین المللی کاونترپارت صورت گرفته است
محقق: سببی آذربایجانی مقدم - کابل ۲۰۰۶

فهرست مطالب

- ۱ خلاصه اجراءات/فعاليتها
- ۲ ميتودلوژی يا طرز العمل
- ۳ گفتار اساسی
- ۶ محیط اقتصادی
- ۷ محافظه کاری يا پابندی به رسوم و عنعنات قدیم در افغانستان
- ۸ جامعه مدنی و دولت
- ۹ خط مشی يا پالیسی دولت در مورد جنسیت اجتماعی
- ۱۰ زنان در پارلمان - زنان در مقام رهبری
- ۱۱ وزارت امور زنان - تشکيلات ملی زنان
- ۱۳ زنان به صورت افراد يا اشخاص، زنان در فامیل ها
- ۱۵ خانم های طراز اول
- ۱۶ تجمعات زنان
- ۱۹ ظهور سازمان های غیردولتی و نهادهای جامعه مدنی
- ۲۲ زنان در شبکه ها
- ۲۲ روابط مردان و زنان
- ۲۲ روابط جنسیت اجتماعی در داخل و در میان نهادهای جامعه مدنی
- ۲۶ مردان و زنان در شوراها/جرگه ها

۲۷ زنان در شوراها
۲۹ مردان و زنان در شورای توسعه اجتماعی
۳۰ اساسات قدرت و رهبری
۳۲ اظهارات اختتامی ، فرصت ها برای ایجاد تغییرات
۳۳ رشد اقتصادی بر مبنای جنسیت اجتماعی، توزیع مجدد در سطح اقتصاد محلی
۳۴ رشد اقتصادی بر مبنای جنسیت اجتماعی، توزیع مجدد
 رشد اقتصادی بر مبنای جنسیت اجتماعی، توزیع مجدد توسط حمایت نمودن از
۳۵ میراث زنان
۳۵ نقش مطبوعات، نقش نمونه یی و گفتارهای کلیشه یی
۳۶ سواد و تعلیم
۳۷ توانایی برگزاری و پیشبرد مباحثات با رهبران مذهبی
۳۸ دختران و پسران بالغ

خلاصه اجراءات/فعاليتها

وضعيت اكثر زنان در افغانستان هنوز هم توسط شاخص هاى وخيم توسعه منعكس ميگردد. مرگ و مير مادران تا هنوز يكي از بالاترين شاخص ها در جهان است. عليرغم تعهد دولت، پيشرفت در باره اهداف توسعه اى هزاره، هنوز هم بطى است. اگرچه اسناد و مدارك فعلى دولت افغانستان در مورد حقوق زنان مانند موجوديت وزارت براي زنان، كمپين سراسرى برگشت به مكتب كه هدف شان دختران بود، پيشرفت در مورد دسترسى زنان به مراقبتهائى صحى، زنان در كابل بيشتر ديده ميشود، حضور زنان در هر دو مجلس شورائى ملي و حضور نسبتاً كم زنان در همه سطوح ادارات دولتي فرصتي براي خوشيني ها مهيا ميسازد. با وجود علاقه مندى زياد مردم در دولت، نهضت دموكراسى، بخصوص براي زنان، هنوز هم شكنده است. گفتگوهاى حقوقى و اجتماعى در باره نقش عمومى زنان بر اساس تصورات تغيير ناپذير تفاوت جنسيت اجتماعى بوده و بر مبنائى اين كشمكش شديد بوده كه زنان موجودات متفاوت هست. متفاوت به معنى پايين تر يا پست تر از نظر حقوق و حيثيت قانونى. و اين تصورات در تقويه موانع اجتماعى براي پيروزى زنان ميباشد. (مقدم ۲۰۰۳)

تساوى جنسيت اجتماعى، با آنكه يك ارزش و حق اجتماعى است كه دولت يگانه وسيله عمده و اساسى به خاطر حفظ آن مى باشد، و هنوز هم بعضى ساختارها و نهادهاى دولت افغانستان هستند كه هنوز هم توسط حضور مستقيم جنگ سالاران قبلى يا توسط نمايندگان شان تجهيز مى گردند، در برابر زنان مقاومت مى كنند. اكثريت مردم چشم اميد شان را به جامعه مدنى دوخته اند تا در مورد حقوق زن و عدالت جنسيت اجتماعى تلاش و فعاليت نمايند. قسمى كه شورائى احمدزى در كندز ارتباط بين جامعه مدنى و دولت را مختصراً چنين بيان نمود:

"دولت از ملت و ملت از دولت است."

روى همرفته جامعه مدنى عبارت از تجمع ناپايدار سازمانهاى است كه در جستجوى زمينه هاى مشترك با فهم و گرايش يكسان به تساوى جنسيت اجتماعى مى باشد.

نماینده‌گی‌های انفرادی و جمعی زنان^۷ در جامعه مدنی، هنوز هم با فشارهای متعدد فرهنگی - اجتماعی^۸ و وظیفه‌ی در راستای فعالیت‌های شان مواجه هستند. جایگاه زن در جامعه مدنی هنوز نامشخص و ضعیف می‌باشد، اعم از اینکه گفتار مردم شورای احمدزی در برگیرنده زنان می‌باشد یا خیر؟

با اینکه، پدیده جنسیت اجتماعی حامل یک بار منفی بزرگی است که قبل از قبل با آن ضمیمه شده و اکثر مردان و زنان از ارتباط فرهنگی این پدیده سوال می‌نمایند که متأسفانه معادل آن در زبان دری یا پشتو وجود ندارد. در این زمینه، ضرورت این موضوع از طرف موسسه بین المللی کاونترپارت و مشاور آن احساس شد که یک مطالعه مکمل از هدف اساسی فشارهای را بالای سازمانهای زنان، و اشتراک در زندگی اجتماعی شان و اشتراک مردان وارد خواهد کرد که احتمالاً موثریت عمیق در تلاش‌ها جهت اشتراک موثر و متوازن از نظر جنسیت اجتماعی در آموزش‌های آپیکس (I - PACS) و فعالیت‌های ظرفیت‌سازی در جامعه مدنی خواهد داشت. اساسی‌ترین هدف از این تحقیق عبارت از فراهم نمودن بصیرت و راهنمایی برای آنهاست که خواهان کار و فعالیت در سازمان‌های جامعه مدنی و هم چنین گروه‌های زنان در حالت حساس جنسیت اجتماعی هستند.

میتودولوژی یا طرز العمل

در ساحه کار، سهولت‌های تحقیق برای این گزارش توسط سازمان‌های حمایتی میانجی (ISOs)؛ مراکز حمایت از جامعه مدنی (CSSCs) پروگرام ابتکار جهت تقویت جامعه مدنی افغانستان (I - PACS) فراهم شده بود. مراکز حمایت از جامعه مدنی یک راهنمایی را فراهم نمود که بر مبنای آن تشخیص نمودند که کدام سازمان‌های جامعه مدنی می‌تواند یک آگاهی دهنده خوب برای این تحقیق باشد. انتخاب این

۷ عمل‌نماینده‌ها و نمایندگی عبارت از ظرفیت و قدرت است که می‌تواند منبع و سرچشمه عملکردها قرار گیرد. نمایندگی‌ها عامل فعالیت‌ها می‌باشند.

۸ ارائه‌تعیین برای فرهنگ مشکل است. از دید مردم‌شناسی، فرهنگ عبارت از ادغام نظام‌های اجتماعی است که نیازمند ارزش‌ها، باورها و اصول اخلاقی بوده که حدود باورهای یک جامعه را تعیین می‌نماید.

سازمان‌ها کاملاً اتفاقی بود. بیش از ۳۰ سازمان در هشت ولایت کشور بازدید صورت گرفت. معلومات با استفاده از تکنیک ساختار نیمه مصاحبه جمع آوری شد که در آن از چک لیست‌ها یا اوراق کنترل که قبل از قبل با در نظر داشت تجارب بیشتر از یک دهه کار مشاور (کاونترپارت) در جمعیت‌های افغانستان ساخته شده بود، مورد استفاده قرار گرفت. تحقیق از معلومات کیفی استفاده می‌نماید و در آن هیچ فیصدی که بیانگر حمایت از بعضی ادعاهای که صورت گرفته و معلومات که توسط مصاحبه فراهم گردیده، نیست. مشاور به صورت فعال اعضای مراکز حمایت از جامعه مدنی را به خاطر پیوستن به این پروسه و پرسیدن سوال‌ها، حین مصاحبه تشویق نمود.

گفتار اساسی^۹

در تمام دنیا، یک گفتار جالب در مورد دهاتی - شهری، که تماماً کلیشه^{۱۰} ای و تقلید شده می‌باشد وجود دارد، که در آن عموماً شخص شهری با سواد، بلیغ، روشنفکر و هم نسبتاً زیرک و چالاک در نظر گرفته شده، در حالیکه همتای دهاتی وی بی سواد، عقب مانده، ساده و محافظه کار تصور گردیده است. با آنکه این موضوع آشکار است که در بین آنها کدام سرحد و مرز خاصی که تعیین نماید که مرز شهری بودن در کجا خاتمه می‌یابد و از کجا دهاتی بودن آغاز میشود، وجود ندارد؛ اما در افغانستان مردم قسمی فکر، صحت و برخورد می‌نمایند که گویا بین این دو پدیده مرز مشخصی وجود داشته باشد. این گفتار باعث از هم گسیختگی سرتاسر جامعه مدنی و مباحثه جنسیت اجتماعی گردیده و یگانه شاهد عمده ای موضوع در جریان تحقیق می‌باشد. زنان دهاتی به صورت نجیب، ساده و بی‌آلایش در بیگناهی شان دیده شده، در حالیکه زنان شهری به خاطر آزادی بیشتر شان، بیشتر مفسد و آلوده فرض گردیده است. مردان شهری بیشتر احساس می‌کنند که مردان دهاتی نظر به شهری‌ها بیشتر محافظه کار هستند و از

۹ سخنرانی عبارت از بدنه رسمی یا غیررسمی یک نظریه میباشد که به وسعت گفتار یک موضوع ارتباط می‌گیرد چه نوشتاری باشد یا گفتاری.

۱۰ کلیشه عبارت از برداشت، تصور یا نظریه ساده و روان، فارمولی و قراردادی است.

همین جهت است که فکر می کنند با هر بحثی روی موضوع جنسیت اجتماعی با مخالفت شدید آنان رو به رو خواهد شد. این مفکوره بیشتر در مورد آن عده افرادی که با دهاتی ها کلان شده به صورت ثابت و غیر قابل بحث به نظر می رسد.

در سراسر تاریخ افغانستان، شهری ها و نخبه های تحصیل کرده، که به رشد و پرورش این موضوعات کلیشه ای می پردازند، تصمیم گرفته اند تا تعیین نمایند که چه چیزی برای مردم افغانستان و خصوصاً زن ها و دختران مناسب است. جمعیت های محلی در برابر این نظریه آن هم به خاطر تصورات قبلی و پندار های که از برنامه ریزان این طرح دارند، به مخالفت برخاسته اند. طور مثال رژیم کمونیست به مناطق دهاتی نظر به نیازمندی نوگرایی یا نوسازی منحصیث عقب مانده ها می نگرستند، در حالیکه رژیم طالبان می خواستند مردمان شهری مفسد را دوباره به حالت دهاتی ناب و پاکیزه مطابق میل خودشان؛ برگردانند. در این پندارهای کلیشه زنان همیشه منحصیث یک موضوع حساس نظر به رفتار، لباس، آزادی شان و غیره به صورت یک شاخص موفقیت مورد استفاده قرار گرفته است. این سازمانها اکثراً منحصیث اولین لایه به تحلیل مسایل جنسیت اجتماعی می پردازند و آن را در بشکل یک حقیقت به خارجی ها ارائه می نمایند. استفاده و قبول این باورهای ساده، سیاه و سفید (افراطی چپی و راستی)، و روش مردم به واقعیت های جنسیت اجتماعی بدون هیچگونه پرسشی، بنیاد خوبی برای سمت دهی جنسیت اجتماعی نخواهد بود.

موضوعات زیرین موضوعات قرینه ای است که تاثیرات عمیق روی روابط جنسیت اجتماعی خواهد داشت:

امنیت محیط

بعضی از نقاط افغانستان ظاهراً مرحله عبور از جنگ را سپری نموده و در حالت بعد از جنگ یا در مرحله آرامش نسبی قرار دارند، در حالیکه سایر بخش های کشور هنوز هم از تاثیرات جنگ و فعالیت های شورشیان در رنج و عذاب به سر می برند. تبهکاری و مجرمیت و هم چنین موجودیت فساد در دستگاه پولیس خود باعث ایجاد ناامنی می گردد. ناامنی در تمام قالب و چهره های آن، در صدر نگرانی های مردم افغانستان اعم

از زن و مرد که به یک نحوی از آن آسیب دیده اند، قرار دارد. افغانستان هنوز هم به طور چشم گیر در یک حالت نظامیگری^{۱۱} است. جامعه افغانستان به طور قابل ملاحظه، تحت سلطه فرهنگ تفنگ قرار داشته و هم اکنون هم قرار دارد که بازهم این موضوع به مرد بودن ارتباط داده شده. امورات مربوط به زن ها نظر به این ملاحظات تا سال ۲۰۰۱ دائماً به صورت یک موضوع جنبی مطرح بوده و هم اکنون جنگ فعلی با طالبان، که یکی از دلایل حمله به آنها موضوع فشار و ستم از طرف آنها بر زن ها تلقی می گردد، گواه این مدعی است.

شهروندان مرد این کشور نظامیان بالقوه بوده در حالیکه زن ها افراد بیگناه و نیازمند به حفاظت می باشند. این ارتباط که بدبختانه در جریان سالیان متداوم جنگ بدتر و شدیدتر شده است، به یک موضوع نهادینه در روان مردم تبدیل گشته و تاثیر به سزایی هم بالای موضوع جنسیت اجتماعی باقی گذاشته است. در اکثر مصاحبه های که از مردان گرفته شده، چنین اظهار داشته اند که زنان نمی توانند یکجای تجمع نمایند مگر اینکه برای شان یک فضای سالم مطابق به فرهنگ شان وجود داشته باشد. در بعضی جوامع، موجودیت نظامیان فاسد و متجاوز و رهبران سیاسی، اخلاق محیط را آلوده می سازد. این مسئولیت قشر مرد است که زن ها را از این نوع تهدیدات محافظت نموده و کسانی را که اگر از آن تخلف می نماید، در صورت ضرورت به شدیدترین وجه مجازات نماید. این پدیده بیانگر یک مجموعه از دیدگاه هم مغلق و هم جالب که بر مبنای باورها در مورد خلوص و فساد، خصوصی و ملی و هم چنین در مورد اینکه چگونه زن ها در این راستا هدایت گردند، می باشد. فراتر از آن، زن ها نه تنها از خطرات امنیتی آشکار دوری نماید بلکه باید قضاوت‌مندان و منصفانه از یک سلسله رهنمون ها و راهنماها هم دوری نماید و آن هم به دلیل اینکه هنوز هم نظامیگری جوهره اصلی ملکیت و قلمرو مردان را تشکیل می دهد، کسانیکه وارد اینگونه ارتباطات می شوند بیشتر منحیت افراد آلوده و مفسد مطرح می گردند.

۱۱ در ساده ترین شکل، نظامیگری عبارت از پروسه واگذاری یا تطبیق اخلاقی بالای کدام چیزی است. عبارت از پروسه است که جامعه خود را برای ایجاد خشونت تنظیم می نماید. این واژه ارتباط به نظامی گزایی که یک ایدیولوژی است می گیرد که بیانگر سطح نظامی گری یک دولت می باشد.

در پشت این پرده، معاملات بزرگی دادخواهی گروه های فیمنست بین المللی موجود بود، در واقع هر زن افغانستان در کنفرانس بن، بعد از سقوط طالبان در سال ۲۰۰۱ در صدد بدست آوردن حقوق و امتیازات برای شان بودند که متاسفانه بدون دست آورد قابل ملاحظه ای برگشتند. زنان در استفاده از تاریخ افغانی در حالیکه هیئت نمایندگان شان به خاطر رفع مناقشه و خصومت های گذشته فرستاده شده بودند، ناکام گردیدند. این نقش توسط گروه های زنان، منسجم یا نهادینه نگردیده بود، با آنکه ظاهراً یک نقش مثبت جنسیت اجتماعی برای زنان در دوران جنگ، تحت عنوان افغانی بودن (افغانیت)^{۱۲} پذیرفته شده بود. با آنکه زنانی افغانستان در مورد عدم امنیت طی سالیان متمادی شکایت می نمودند، اما آنها فعلاً قسمی ظاهر می شوند که خودشان را با فرهنگ نظامی مطابقت داده باشند. از زنان این توقع برده می شود که در مواقع و اوضاع بی امنیتی، کدام نمایندگی از خود تبارز ندهند.

محیط اقتصادی

افغانستان یکی از فقیرترین کشورهای جهان می باشد که در حال بیرون شدن از دو دهه جنگ می باشد. درین صورت این کشور وابستگی شدید به کمک های خارجی، زیربنای زراعتی و تجارت با کشورهای همسایه دارد. تجارت مواد مخدر (تریاک) یک سوم تولید ناخالص ملی (داخلی) این کشور را تشکیل می دهد. بیکاری در این کشور ۴۰٪ تخمین شده و هم چنین ۵۳٪ نفوس این کشور پایین تر از خط فقر به سر می برند. در وضعیت فعلی تمایل یا تقدم بخشیدن به زیست و خوشبختی، به معنی اینست که خانواده ها به صورت روز افزون خواهان اجازه دادن به زنان برای کار می باشد. این موضوع یک پیشرفت مثبت شمرده می شود، اما ورود رو به افزایش زنان در نیروی کار، باعث ایجاد تنشهای گردیده اند که بازهم ایجاد تغییر شکل در روابط جنسیت اجتماعی گردیده، نیازمندی و ضرورت بسیار شدید به عبادات و یافتن یک راهی برای

۱۲ تعریف واژه افغانیت مشکل است. یک سلسله اصول اخلاقی نانوخته است که پشتون و افغان با هم مشترک اند. ساده ترین معنی و ترجمه این کلمه حالت اسمی ترکیب افغانی و پشتونی است.

نجات از آن بادر نظر داشت گزینه انتخاب بسیار محدود از میان سایر گزینه های ممکن و عملی، به این معنی است که اکثریت نهادهای جامعه مدنی و مشخصاً گروه های زنان که علاقه مندی شدید و روابط تنگاتنگ با منابع تمویل کننده یا دونه دارد. هیچ شکی وجود ندارد که جامعه به شمول جامعه مدنی، و نقش زنان در آن، زمانی تغییر شکل خواهد نمود که استخدام گسترده تر شده و رشد وضعیت اقتصادی رونما گردد.

محافظه کاری یا پابندی به رسوم و عنعنات قدیم در افغانستان

محافظه کاری در افغانستان یک موضوع نامریی می باشد که زنان و مردان در آن متولد شده، رشد یافته و زندگی می نمایند. این موضوع منحصی "فرهنگ ما"، "مذهب ما"، "عقب ماندگی ما" و غیره ارتباط با شخصی که با وی مصاحبه انجام شده، می گیرد. محافظه کاری هنوز هم یک نیروی مسلط به حساب می آید. در جهانی محافظه کاری، زنان توانایی گرفتن حق شان را ندارند.

یک برداشت منفی در مورد اینکه اگر زنان حق شان را بگیرند، به فساد اخلاقی روی آورده و شوهران شان را ترک می نمایند، وجود دارد. مراکز حمایتی جامعه مدنی این سوء ظن و بدگمانی که اگر زنان حقوق شان را به دست بیاورند، سپس شوهران شان را طلاق میکنند، مطالبه میراث مینمایند و بعدهم با اخلاق ناپسند و زشت رفتار می نمایند، یکی از موانع اشتراک و حضور زنان در پروسه توسعه افغانستان شمرده می شود. به منظور جبران نمودن این موضوع، اکثریت مصاحبه های که انجام شده بیان میکند که آنها سعی و تلاش می نمایند تا بر شخصیت های مذهبی محل و منطقه غلبه حاصل نمایند. زنان و گروه های شان به صورت عموم تلاش می نمایند تا خودشان را با یک ستراتیژی نامریی و غیرقابل رویت عیار ساخته و به خاطر نجات و رهایی از چنگ محافظه کاری و از به چالش کشیدن امور دولتی پرهیز نمایند.

در حال حاضر رسیده گی زنان به مقامات مذهبی و قدرت همانند مقامات نظامی دور از امکان است. شخصیت های مذهبی منبع اساسی و مهم جامعه به خاطر رهنمایی جوامع در تصمیم گیری، تشخیص و شناسایی موقعیت زنان هم در میان فامیل و هم در میان جامعه می باشد. در همچو یک محیط، یک ترس موجه در میان مردان و زنان که

سروکار با موضوعات ستراتیژیک جنسیت اجتماعی که می تواند دربرگیرنده تغییرات و مشاجرات باشد، وجود دارد.

جامعه مدنی و دولت

به صورت عموم، مردان و زنان از دولت و اینکه دولت برای آنها چه کاری را انجام خواهد داد، مایوس به نظر می رسند. از نظر افغانها، فساد اداری و نظام استخدام برمبنای خویشاوندی و واسطه که فعلاً توسط اعضای دولت مورد استفاده قرار می گیرد، ظاهراً در تناقض با پروسه اصلاحات خدمات ملکی قرار داشته که در نتیجه به جاگزینی افراد فاقد صلاحیت و اشخاص مبتلا به فساد اداری، آن هم مخصوصاً در دوردست ترین مناطق که از کنترل و تفتیش بسیار دور قرار گرفته اند، منجر گردیده است. تلاش و مبارزه برای رساندن صدای زنان به یک جایی، و دست رسی به منابع، ضرورت به موکلین سازمان یافته زنان در جامعه مدنی دارد که از یک جانب حمایتگر دولت و از جانب دیگر اعضای دولت هم حامی آنها قرار گیرد. بدون داشتن یک اتحاد وسیع و فراگیر سیاسی به خاطر رسیدن به اجتماعات عمومی متنوع، زنان نمی توانند در برابر تعریفی بسیار محدود که از حقوق و و مستحق بودن شان وجود دارد، ایستادگی نموده و به آن اعتراض نمایند. (Kandiyoti ۲۰۰۶) در این مورد وضعیت زنان در افغانستان بیانگر زمینه های پیشرفت فراوان می باشد. اکثریت براین باور هستند که آن عده زنان که در وزارتخانه ها کار می نمایند فاقد قدرت و صلاحیت بوده و تعیین آنان بیشتر سمبولیک و ظاهری بوده که هیچ مفیدیت ستراتیژیک در اتحاد با آنان وجود ندارد. بعضی از زنان نهادهای جامعه مدنی احساس می کنند که آنها در رقابت با اعضای حکومت محلی مانند ریاست ها و مدیریت های وزارت امور زنان قرار دارند. بعد از سپری شدن پنج سال از سقوط طالبان، یک تعداد از مردان در نهادهای دولتی به صورت آشکار، زنان را به استهزا گرفته و خصومت شان را با زنان نشان می دهند که به این دلیل تعداد کثیری از زنان از رسیده گی به نهادهای دولتی در اضطراب و نگرانی عمیق انداخته اند. آن عده زنان چه در عرصه کاری و چه در میان فامیل ها با مردان روابط خوبیتر دارند مایل نیستند که این اضطراب و نگرانی را با دیگران شریک سازند.

خط مشی یا پالیسی دولت در مورد جنسیت اجتماعی

دولت پالیسیهای متعدد جنسیت اجتماعی را در مقابل مشکلات نامریی، نگرانی های امنیتی برای زنان، اقتصاد ضعیف و ذهنیت محافظه کارانه، اتخاذ کرده است. این موضوع شامل ایجاد وزارت امور زنان و جریانسازی جنسیت اجتماعی در پارلمان با دادن این اطمینان که زنان از هر ولایت در پارلمان انتخاب شده اند، می باشد. کارمندان اناث در تمام وزارتخانه ها استخدام گردیده اند، اما "موضوع زن" هنوز هم یک ابزار مهم سیاسی و وسیله چانه زنی برای رژیم می باشد که در میان دو نیروی عمده یعنی اسلامگرایان از یک سو و فشار (جامعه) بین المللی از سوی دیگر، قرار گرفته است. افغانستان فضای چالشها را برای هر پلانگذار ایجاد نموده و تلاش های زیادی چند جانبه جریانسازی جنسیت اجتماعی را تا هنوز دیده است. تاریخ خودش تکرار این وقایع است، و ما شاهد دو تحرک بطلی افرافی بودیم، نوع پروژه رفاهی برای توده کثیر زنان که تمرکز بیشتر بالای صحت و تعلیم آن هم برای دختران خوردسال داشته و یا هم گام های سریع یک پروسه تهاجمی رقابت مثبت و عملکردهای مثبت برای بیشتر زنان نخبه. دلایل منطقی برای عدم اعانه پروگرام های درازمدت ملی که در صدد تغییر دادن روابط جنسیت اجتماعی هستند، شاید یک بخش جداگانه از عدم داشتن برنامه و یا هم مهارت طبیب آن باشد، نظر به بالا رفتن درک و مشاهده خطرات سیاسی که در آن شامل می باشد و نگرانی که فشار بر حضور زنان وارد می نماید، شاید باعث تاثیرات منفی و ایجاد ذهنیت سخت تر و جدی تر گردد. (Kandiyoti (۲۰۰۶ یک ذهنیت که قسماً بر مبنای نتایج پیروی از مباحث که در ابتدای این گزارش توضیح داده شد به وجود آمده باشد، در نتیجه (برنامه های) کوتاه مدت اما قابل دید در برابر برنامه های دراز مدت اما پایدار و باثبات قرار می گیرد.

زنان در پارلمان - زنان در مقام رهبری

قابل شدن این حق برای زنان که آنها هم می توانند منحصیث اعضای پارلمان انتخاب گردند در بخش پنجم ماده ۸۳ فقره سوم و چهارم قانون اساسی سال ۲۰۰۴ افغانستان تذکر داده شده است. به تعداد ۶۹ نفر زن در ولسی جرگه و ۲۳ نفر در مشرانو جرگه حضور دارند. نیازمندی و ضرورت به سهمیه جنسیت اجتماعی در حین انتخابات در افغانستان، تاکید بیشتر بالای بخش زنان مهم که در صدد آوردن مساوات جنسیت اجتماعی بودند، هم از طرف فعالین افغان و هم جامعه بین المللی صورت گرفت. بعضی از کاندیداهای زن برای حضور در پارلمان به خاطر داشتن رقابت و هم چشمی های مثبت مورد پذیرایی قرار گرفت و بعضی ها احساس می کردند که کاندیداهای زن حتی بدون همکاری بیرونی پیروز خواهند شد. حضور تعداد زیادی از این زنان در پارلمان، با همچو مصارف پولی و شخصی باید برای آنانی که به خاطر ایجاد تغییرات در روابط جنسیت اجتماعی و یا هم آنهایی که به خاطر تساوی جنسیت اجتماعی فعالیت می نمایند شاید یک تغییر مطلوب تلقی گردد، اما بازهم این پیشرفت بسیار بطی می باشد.

عوامل تغییرات واقعی مستلزم احترام درمیان هم قطاران بوده و رهبر شدن یا نماینده بودن به واسطه سلسله های بومی این حلقات امکان پذیر می باشد. پیشرفت زنان توسط ایجاد همچو حلقات و زنجیره ها مهار گردیده و آن هم به خاطر که زن ها به کمبود سرمایه اجتماعی^{۱۳} مواجه می شوند. زنان به صورت طبیعی هیچگاهی در راس جوامع، قبیله و گروه های خویشاوندی و نسب دیده نشده اند، که در نتیجه منتج به عدم موجودیت پایه های طبیعی موکلان برای آنها گردیده است. اکثر زنان افغان، در وضعیت وابستگی به دیگران قرار دارند، و کمتر از آنها توقع برده می شود که در حوزه مسایل سیاسی آزادانه عمل نمایند. (Edward ۱۹۹۶) تعیین تعداد مهم از زنان در پارلمان منحصیث یک حرکت جریانسازی جنسیت اجتماعی پیشنهاد نمود که پایه های قدرت در

۱۳ سرمایه های اجتماعی ارتباط به سازمان اجتماعی مانند شبکه، مقررات و اعتمادهای اجتماعی تسهیل کننده هماهنگی و همکاری براساس منافع دوجانبه می باشد. Rober Putnam

افغانستان برای مسابقات، چالش‌ها، مذاکرات و گفتگوها و نهایتاً تعریف مجدد آن هم برای جنسیت اجتماعی باز و آزاد می‌باشد.

جایگاه زنان در افغانستان، بدون در نظر داشت حالت اجتماعی یا قانونی شان، در محیط فامیلی، در قلمرو زندگی خصوصی، که در آن عملکردهای زنان و خصوصاً روابط جنسی شان به خاطر دفاع از عزت و حیثیت آنان کنترل می‌گردد، بسیار قاطعانه و جدی می‌باشد. در دموکراسی پدرسالارانه افغانستان، داخل شدن زنان در زندگی اجتماعی، سیاسی و یا هم پست‌های رهبری توسط سهم جنسیت اجتماعی و رقابت مثبت اکثراً از دادن تغییر شکل سیاست جنسی در درون فامیل خودشان قادر نیستند چه رسد به تغییر دادن این جوهره در نهادهای دولتی. این موضوع هم پنداشته می‌شود که، زنان که در صدد راه یافتن و داخل شدن به دفاتر سیاسی هستند، این عمل را به منظور نماینده‌گی از منافع زنان انجام می‌دهند. (Thomson ۲۰۰۱) و این زنان مهارت‌های تخنیکی و سیاسی را دارا اند و می‌دانند که چطور به پیشرفت نایل شوند. در تمام دنیا، این موضوع منحنی یک فرضیه نادرست نشان داده شده به این معنی که افزایش بیشتر زنان در یک اداره همیشه باعث ایجاد تساوی در جهت دهی جنسیت اجتماعی در سطوح مختلف پالیسی نمی‌شود. جا بجا نمودن زنان در مقامات عالی حکومتی و یا هم پارلمان، باعث تسلط و چیرگی زنان، فقط از میان گروه‌های نخبه و خانواده‌های ممتاز ممکن بوده، و همیشه منتج به توانمند ساختن زنان میان ۷۰- تا ۸۰٪ که بیسواد اند، به تمام معنی نمی‌گردد. بدون ایجاد یک شبکه و تشکیل اتحادیه، نظارت و ارزیابی بر وقت، دموکراسی به طور خودکار به جامعه مدنی، جریان‌سازی جنسیت اجتماعی و یا هم جنبش زنان خدمت نخواهد کرد.

وزارت امور زنان - تشکیلات ملی زنان

در میان اشکال بسیار پیچیده که عبارت از عبور از جنگ و پروسه دولت‌سازی می‌باشد، وزارت امور زنان اولین تشکیلات ملی زنان بود که ایجاد گردید. ظاهراً قسمی نمایان شد که این وزارت یک هم پیمان طبیعی نهادهای جامعه مدنی که سروکار با موضوع جنسیت اجتماعی دارد، می‌باشد. به ندرت هیچ کدام از این گروه‌ها، به

شمول وزارت امور زنان، هیچ گاهی به مراکز تصمیم گیری زیر سلطه مردان در درون دستگاه دیوان سالاری دولت، مانند وزارت خانه های پلان و مالیه و قصر ریاست جمهوری، دسترسی پیدا نه کرده اند. زنان چه به صورت انفرادی یا به صورت گروهی، از ساختارهای نهادی حکومت و دولت به دور نگهداشته شده، بناً امکانات ایجاد تغییر شکل بر مبنای جنسیت اجتماعی در نهادهای متذکره را از بین برده است. فرهنگ سیاسی فعلی به طرف شکل دهی و توانمندسازی یک دادخواهی عدالت جنسیت اجتماعی در حرکت می باشد، که این موضوع به مثابه تهدید برای مشروعیت و ثبات دولت قلمداد میگردد. این موضوع فقط راهنمایی به تغییرات ظاهری (در اوراق) می نماید، بدون آنکه کدام تغییر شکلی واقعی ایجاد گردد یعنی قدرت به زنان انتقال گردد. در یک تعداد از ولایات، وزارت امور زنان به صورت عموم به قدری ضعیف است که نمی تواند هیچ نوعی از کمک ها و حمایت هایش را برای گروه زنان، نهادهای جامعه مدنی و یا حتی دپارتمنت های وزارت امور زنان فراهم نماید. وزارت ضرورت به نهادهای جامعه مدنی زنان به خاطر تطبیق و پیشبرد آموزش مدنی و هم چنین جمع آوری معلومات که در میان قشر عامه مردم چه می گذرد، دارد. بعضی از نهادهای جامعه مدنی هنوز هم روابط بسیار نزدیک با وزارت امور زنان دارد، آن هم به خاطر که بعضی اوقات سازمان های تمویل کننده مستقیماً توسط وزارت امور زنان بودجه مالی را در اختیار موسسات می گذارد. یک ارزیابی از توانایی دادخواهی عدالت جنسیت اجتماعی در هر کشور بیانگر اینست که مهم ترین و موثرترین عامل عبارت از توانایی و طبیعت جنیش و نهضت محلی زنان در آن کشور می باشد. به تصویر کشیدن سریع انجمن های زنان بادر نظر داشت قرینه ها و بافت های افغانستان، تعداد کثیری به خاطر گرفتن فند یا بودجه مالی به حیث مودل قراردادی سازمان های غیردولتی یا نهادهای جامعه مدنی ظاهر خواهند شد. در حقیقت، شناسایی جنیش های زنان که منسجم بوده و باهم ارتباط داشته باشند، بسیار مشکل می باشد. قسمی که این موضوع در تمامی کشورها، مشکل است و آن هم به خاطر که منافع صریح و آشکار زنان چه به صورت گروهی و چه به صورت انفرادی زنان، از هم دیگر متفاوت می باشد.

زنان به صورت افراد یا اشخاص، زنان در فامیل‌ها

زنان اکثراً نمی‌توانند به صورت نماینده‌های از قبل فعال شده در زندگی اجتماعی باشند. باید قبل از قبل از مردان و زنان مسن‌تر در فامیل، مکتب، ساحات کاری، جامعه و غیره و یا قبل از آنکه صحبت نمایند و یا وارد عمل شوند، اجازه بگیرد. و بعد از آن نقطه تماس با آنها هم شاید یک مرد باشد. از اثرات متقابل بر یکدیگر که زنان در درون فامیل شان آن را تجربه می‌نمایند و یا اینکه موضوعات که در جامعه اتفاق می‌افتد مشاهده نموده و به خوبی می‌آموزند که چطور فضای بیرونی را نظارت کنند و هم چنین چطور برای خودشان محدودیت ایجاد نمایند تا از مجازات جلوگیری نموده و خود را مصئون بدارند. فقط زنان ممتاز و نخبه‌اند که می‌توانند یک روزنه امید و هم راه‌گریزی درین نظام بیابند. مهم‌ترین و اساسی‌ترین محیط که در آن تاثیرات متقابل پدیدار می‌شود، فامیل است. وفاداری و ساختار یک فامیل از یک جانب می‌تواند یک اندازه حمایت‌ها بزرگ را برای زنان فراهم سازد و هم چنین از جانب دیگر می‌تواند آنها را تحت فشار قرارداده و در یک حالت عقب‌ماندگی نگهدارند. درین صورت اگر اعضای فامیل، خصوصاً پدر و بعد از آن هم شوهر، به صورت یک حمایتگر و تشویق‌گر در فامیل باشد، نظر به اینکه غیرصمیمی، کنترل‌کننده و یا هم‌همیشه مجازات‌گر، تاثیرات شگفت‌انگیز را بالای زنان خواهد داشت. زنان می‌توانند تاثیرات بی‌نهایت بزرگی را به دست بیاورند در صورتیکه اعتماد به نفس و به توانایی‌های فردی شان، از همان آغاز زندگی داده شود. این مفهوم شناسایی و تاثیرپذیری روی آن عده از افراد خردمند، شخصیت‌های نمونه و با اقتدار که در تخریب اطمینان زنان نقش دارند، می‌باشد.

در سطوح بسیار اساسی، مردان و زنان افغان به ندرت به صورت انفرادی و جدا از هم عمل می‌کنند، که آنها اکثراً منحیث موکلین در یک سنگر واحد تحت سلطه نظام حمایتی مرد قرار دارند که می‌تواند شامل یک فامیل پدرسالاری و یا هم‌زناشویی، رهبران، تمویل‌کننده‌ها یا دونرها و غیره باشد. مسئولیت یک موضوع به طرف بالا است که اکثراً به مردان که از قدرت برخوردارند ارتباط می‌گیرد و یا هم شاید گاهی به زنان، اما هیچگاهی به کسانی که از نگاه سلسله‌مراتب در درجات پایینتر

قرار دارند، ارتباط نمی گیرد. بزرگترین و عمده ترین ترس زنان محرومیت و یا هم اخراج از فامیل و جامعه است که می تواند توسط زنان در حالات عدم داشتن پشتیبان، توسعه یابد. این موضوع به خاطر است که نظام فرهنگی منفی در افغانستان، هیچگاهی به خانمی که می خواهد متکی به خود گردد، اجازه نمی دهد و هیچ گاهی از وی حمایت نمی گردد. نیازمندی برای پذیرش در اجتماع دارای ریشه های بسیار عمیق می باشد که زنان می توانند "نسبت به مطیع و فرمانبردار خانواده های آنها بهتر است همه کاره باشند." (Jalal ۱۹۹۱) مردان نیز به خطر استهزا و یا اخراج از جامعه در صورت به چالش کشیدن این نظام و سرپیچی از مجازات یک زن سرکش، مواجه شوند. نظر به دلایل متعدد از جریان اجتماعی کردن یک دختر افغان، یک پیام را دریافت می نماید که وی باید حتماً موجودیتش را توسط کار دو برابر به خاطر تایید ارزش خودش و اینکه تمامی فعالیت های وی مستقیماً یا غیرمستقیماً به فامیل وی، نه خودش، منفعت می رساند، تثبیت نماید. زنان اکثراً به نظر می رسند که باید مصروف وظایف گوناگون و کارهای طولانی بعد از آنکه اکثریت یا باقیمانده اعضای یک فامیل به خواب می روند، باشند. در حقیقت یک تصور بسیار رمانتیک وجود دارد مبنی بر اینکه به هر میزان که زنان بیشتر زحمت بکشند، باعث غرور بیشتر مردان می شود و با زنان رفتار بهتر صورت می گیرد.

بدبختانه روابط مردان و زنان (جنسیت اجتماعی) بارها به شکل خشونت، بی عدالتی و انکار یا رد حقوق برای زنان ظاهر می شود. زنان به طور عام زمانیکه مورد خشونت قرار می گیرند هیچ راه فرار و یا مقاومت ندارند، مگر اینکه به خودکشی یا انتحار من حیث یک ابزار مقاومت روی بیاورند. یک مفکوره منفی وجود دارد که تحصیلات و شغل زنان نمی تواند هیچ فایده را برای آنان داشته باشد و یا وی را به کنترل سرنوشت و تقدیرش و یا هم بدین ترتیب به کنترل تقدیر و سرنوشت دخترش قادر سازد. متأسفانه نظام قانونی، به صورت نادرست تهیه شده تا در سایه آن فشارها و محدودیت های زندگی فامیلی بر زنان اعمال گردد. نظام غیررسمی قضایی که مرکب از شورای که توسط مردان به پیش برده می شود تلاش می ورزد تا از حل و فصل مشاجرات و نزاع فامیلی که زنان نیز در آن شامل می باشد، خودداری ورزد. این نظام قضایی غیررسمی به

طور چشم گیر زنان عادی را از دست رسی به عدالت و داوری در حین بروز خشونت و مشاجرات فAMILI، محروم می سازد. موضوعات که در بالا روی آن بحث شد به وضاحت قدرت فAMILI را منحصیث یک عقیده یا یک تصور عمومی، در کشور مانند افغانستان به نمایش می گذارد. قیودات و وجایب در یک فAMILI، پدیده مقدس هستند و اکثریت مردم به ترغیب و تشویق ضرورت دارند تا در مورد امورات سایر فAMILI ها مداخله نمایند.

نظر به نقش عمومی و همگانی زنان، زنان افغان اکثراً به انعکاس تحرک مشکلات جنسیت اجتماعی فAMILI شان در محیط کاری، توسط ارتباط با سایر همکاران شان، مرد و زن، پرداخته اند.

زنان به صورت لاینحل با فAMILI شان برای یک آینده قابل پیش بینی با نتایج تساوی ادغام جنسیت اجتماعی در سطوح مختلف گره خورده اند. قسمی که گفته شد تعداد از تغییرات در حین اغتشاشات هولناک اجتماعی در روابط جنسیت اجتماعی اتفاق افتیده که نتایج مثبت و منفی آن در روان، راستی و صداقت، نه تنها در میان زنان بلکه بالای فAMILI، اجتماع و تمام ملت افغان قابل مشاهده است. (Azarbaijani Moghaddam ۲۰۰۶) مردان و زنان افغان ضرورت به همکاری بر تحرک جدید محیط کاری و نهایتاً فراتر از موضوعات فAMILI دارد که باید بالای آن کار صورت گیرد.

خانم های طراز اول؛ ۱۴

اضطراب دایمی میان خودتاکیدی انفرادی و رضایت همگانی در نظام محترم افغانستان و مناطق همسایه، هم توسط ادوارد و هم گریما نوشته شده است. زنان همیشه بین این دو انتها مردود بوده است: ترک مسیر شان تا اینکه از نظر ها پنهان گردد، یا اینکه جلب توجه به سوی شان در میان جمعیت تا اینکه در صدر دیدگاه ها قرار گیرد. در یک انتها

۱۴ خانم های طراز اول ارتباط به زن رییس قوه اجراییه یک کشور، رییس دولت، شهر و یا گروپ یا خویشاوندان وی می گیرد.

زنان قابل احترام قرار دارند که فکر می نمایند آنها باید توجه مردان را با تمام اشکال آن رفع نمایند. در انتهای دیگر این طیف زنان طراز اول جامعه قرار دارد. افغانستان به یک معنی هیچ زن طراز اول ندارد. دیدگاه کرزی و کابینه وی به ندرت درین مورد هویدا بوده و نزدیک به نقطه غیرمربی این طیف را گرفته اند، اما یک تعداد زنان وجود دارد که با استفاده از اعتبار و شهرت فامیلی شان در صدد ایجاد یک فضا و زمینه ای برای خودشان هستند. هم چنان یک تعداد زنانی بودند که با یک تعداد ادارات خیریه کار می کردند و زمانیکه دولت طالبان منجر به سقوط گردید، و موقع که وضع وخیم زنان به یک موضوع داغ و برجسته مطبوعات تبدیل شد، در یک شب به ستاره های درخشان این مملکت تغییر چهره دادند. این پدیده یک تعداد از زنانی طراز اول جامعه را اجازه داد تا از موضوع انسانیت و بعداً هم از فضای سیاسی به منظور تمایلات شخصی شان استفاده نمایند، نظر به اینکه یک استراتژی که منافع عمومی زنان در آن نهفته باشد را به پیش ببرند. تمایل به حمایت از زنان طراز اول، به حضور فعالین زن که در یک ابهام بین این دو موضوع بند مانده اند که آنها از یک طرف صدای شان را به خاطر عدالت و مساوات بکشند و یا اینکه سودمندی اصول اخلاقی — فرهنگی را انتخاب نموده و جانب مردانی که آن ها را در این راستا حمایت و تشویق می نمایند. مشکل که این پدیده ایجاد نموده اینست که زنانی طراز اول برای زنانی جوان که آرزوی این نوع رهبری را با تمام منافع مربوطه به سر می برند، مودل یا شخصیت‌های نمونه قرار گرفته اند.

تجمعات زنان

اکثریت نهاد های جامعه مدنی، سازمان های غیردولتی ملی و بین المللی به حمایت شان مبنی براینکه تجمع زنان یک فعالیت عمده به حساب آمده ادامه می دهند، و این امر باعث می گردد که منابع مالی را به خاطر تشکیلات زنان به بهانه های مختلف به دست بیاورند. در جامعه افغانستان هنوز هم عناصری هستند که مایل نیستند به تجمع زنان در گروه ها اجازه دهند.

زمانیکه روابط متقابل بی ارزش می باشد، تجمع زنان به انسجام و نظارت تجربه شده ضرورت دارد، که از جلسات اجتماعی سازی به طرف جامعه مدنی یا گروه های اجتماعی و یا جنبش زنان، سوق داده شود. مطالعات در مورد زنان دهاتی یک سلسله موضوعات را آشکارا بیان می دارد. بهترین برتری برای زنان اینست که فعالیت شان را در گروه های فامیلی و یا با کسانیکه روابط مناسبتر اجتماعی دارند، انجام دهند. این تجمعات باید در چهارچوبه یک قرارداد اجتماعی قابل قبول انجام شود. پیوندهای فامیلی به منافع زنان توجه ندارد. بی میلی زنان در اشتراک به فعالیت های پروژه و تشکیل دادن گروه ها، بیشتر ارتباط می گیرد به روابط موجود در بین فامیل ها در داخل جامعه و نظر به نگرش و ذهنیت محافظه کارانه در مورد تجمعات زنان.

وقت زنان بیشتر در راه های متفرق و گوناگون به هدر می رود. از زنان توقع برده می شود که وظایف شان را که ارتباط می گیرد به نقش تولدی و تولیدی آنها^{۱۵} در محدوده یک چوکات زمانی، انجام دهند و در صورت عدم اجرای آن، از طریق گفتار مورد نصیحت و سرزنش قرار می گیرد و یا هم نهایتاً به مجازات فیزیکی مواجه می شوند. زنان دایماً از این فعالیت ها به دور نگهداشته می شوند تا بتوانند به سایر فعالیت ها رسیدگی نمایند. معمولاً کار در موضوعات اجتماعی برای زنان یک رفتار و اخلاق عادی تلقی نمی گردد. زنان باید تمامی تصامیم روزانه را برای پیشبرد فعالیت های روزانه فامیلی، اتخاذ نمایند به خاطر که زنان در واقع مدیران فامیل هستند. زنان در واقع نصف نیروی تثبیت شده یک فامیل را تشکیل می دهد که می تواند به حفظ ثبات و وضعیت عادی در فامیل کمک نماید. به ندرت اتفاق می افتد که آنها در فامیل چیزی

۱۵ نقش مولد جنسیت اجتماعی شامل مسئولیت زاد و ولد اطفال و تربیه نمودن آنها و هم چنین وظایف داخل خانه که توسط زنان به عهده گرفته می شود، ضرورت به فراهم نمودن و تولید نیروی کاری دارد. اینها نه تنها شامل تولید بیولوژیکی نیست بلکه مراقبت و حفاظت از نیروی کاری (مثلاً شوهر و یا اطفال کارگروشان) و نیروی کاری آینده (مانند نوزادان و آنهايي به مکتب می روند) نیز می باشد. نقش سودمند جنسیت اجتماعی دربرگیرنده فعالیت زنان و مردان است که به خاطر به دست آوردن معاش و موارد مشابه، کار می نمایند. اینها شامل تولید مارکیت با تبادل ارزش ها و اعاشه یا تولیدات خانگی با ارزش واقعی استفاده، می باشد، اما همچنین می تواند توانایی ارزش تبادل را هم داشته باشد. برای زنان در تولیدات زراعتی دربرگیرنده کار به مثابه زارعین غیرمستقل، زنان روستایی و یا هم کارگردان با دستمزد می باشد.

را سازمان دهی نماید که ذریعه آن روابط موجود جنسیت اجتماعی را به چالش کشیده و از درک خجالت و گناهی که از مفکوره انجام دادن چنین عمل احساس نموده، در رنج و عذاب نباشد. زنان خواهان سازمان دادن موضوعات جدی هستند که بتواند تاثیرات در زندگی شان وارد نموده و شرایط زندگی شان را در فامیل تغییر دهد. آنها زیر فشار شدید روانی به سر می برند و نمی توانند به طور دایم نگرانی های که ارتباط مستقیم به موضوعات جنسیت اجتماعی می گیرد بیان نمایند و مردان هم این موضوع را جدی نگرفته و به آن به دیده بی اعتنایی می نگرند. حین مواجه شدن با مردان، زنان شاید اعتماد به نفس، قاطعیت و جسارت را از دست بدهند، آن هم به خاطر که روند اجتماعی سازی شان که از همان آوان تولد ارجحیت و تفوق مردان را پذیرفته و به مردان فامیل شان اجازه داده اند تا صدای زن از حلقوم مردان شنیده شوند و مردان این حق را داشته باشند که به نمایندگی از زنان فکر نموده و صحبت نمایند. زنان مسن تر از همه بیشتر تقاضاها، نظریات و داستانهای زندگی خود را ارایه میکنند.

زنان به منظور فعالیت های مختلف دورهم جمع می شوند. غذا، دسترسی به غذا و تدارک دیدن مهمان نوازی یکی از عوامل مهم گردهمایی و اجتماعی سازی است. برای نهادهای جامعه مدنی و دیگران، تهیه غذا و مهمان نوازی یکی از عوامل اساسی برای دورهم جمع نمودن زنان، به حساب می رود. مردان اکثراً به تجمعات و گردهمایی زنان به صورت یک دردرس می بینند، به خاطر که اکثر مناقشات از این نوع رقابت ها بالا می شود و یا به خاطر که فکر می کنند که زنان، مردان و افکار آن ها را آلوده می سازد. مردان مانع حضور زنان در ملاقات ها می گردند، مگر اینکه حضور زنان از دیدگاه اجتماعی برای آنان اساسی و مهم تلقی گردد و یا اینکه ملاقات ها یک سلسله منافع مانند بدست آوری اشیای مفت و یا به دست آوردن منافع مادی را در برداشته باشد. با در نظر داشت تمامی عوامل متذکره و فشارهای که در بالا از آن تذکر داده شد، منتج به اشکال بومی تجمع و گردهمایی زنان که بسیار متغیر و ارگانیک هستند، می گردد. تجمع و گردهمایی زنان به خاطر پروژه های تولید عایداتی، آنها را به تشکیلات منسجم و قوی، گروه های منتقد و نزدیک به هم راهنمایی نخواهد کرد، مگر اینکه موضوعات شامل در آن به خوبی سنجیده شده باشد تا بتواند فکر اعتماد نمودن بالای زنان دیگر را

در ذهن اینها به وجود آورند. روند اجتماعی سازی زنان تا هنوز قسمی بوده که آن‌ها را وادار به اطاعت از مردان فامیل، از مادران و یا هم از خوشوی شان می نموده اند. تا به هنوز هم سازمانی که در آن توده اکثر زنان حضور داشته باشند، وجود ندارد، به خاطر رقابت های فامیلی، ممنوعیت های اجتماعی، عدم موجودیت وقت کافی برای آنان و سایر موارد، هر نوع احساس همبستگی و اتفاق نظر را در بین زنان، مورد بی اعتنائی قرار داده است.

مردان و زنان در نهادها و سازمان ها

ظهور سازمان های غیردولتی و نهادهای جامعه مدنی

بعد از پایان جنگ سرد، زمانیکه نیروهای شوروی افغانستان را در سال ۱۹۸۹ ترک کردند، منابع مالی تمویل کننده گمان فعالیت های شان را بطی نموده و یک تعداد از سازمان های بین المللی غیردولتی شروع به ترک افغانستان کرده و جای شان را به کارمندان محلی برای استفاده از آنچه که قبلاً وجود داشت و از آنها باقیمانده بود، واگذار نمودند و برای آنها ایجاد سازمان های محلی غیردولتی جدید را اجازه دادند. در تلاش به خاطر افزایش دادن سهم گیری ملی در پروسه احیا و ترمیم که توقع می رفت بعد از اخراج نیروهای شوروی، پیگیری و تعقیب شود، بعضی از منابع تمویل کننده خارجی شروع به ساختن ظرفیت های محلی همتای شان نمودند و ساختن سازمان های محلی غیردولتی را تشویق نمودند که اکثراً توسط مردان به راه انداخته شده بود. درین موقع استخدام زنان در اکثر این سازمان ها مشکل اساسی پنداشته می شد و آن هم به دلیل که مفکوره و ذهنیت محافظه کاری منحیث یک نورم پذیرفته شده بود. در ابتدا موضوع جنسیت اجتماعی یک موضوع حساس و شکننده به خاطر بحث بالای آن، تلقی می گردید و تنها راه که می توانست با مستفیدین زنان همکاری صورت گیرد، کسانی بودند که از آسیب پذیری بیشتر برخوردار بودند، مانند بیوه ها که می شد برای شان کاری را انجام داد و با ایشان همکاری نمود. بدین ترتیب به تعداد ۹۰ نفر از زنان به طور روز افزون راه شان را به سوی سازمان های غیردولتی، دفاتر ملل متحد و یا سایر دفاتر مشابه باز نمودند و استخدام زنان صورت گرفت. آنها با یک سلسله مفاهیم

اساسی و ابتدایی مانند جنسیت اجتماعی، حقوق زن و غیره آشنایی حاصل نمودند. در نهایت یک تعداد از کادرهای سازمان های غیردولتی افغانی ظاهر شد و به این طریق این افراد رسوم را شکست و دست به ایجاد یک تعداد سازمان های غیردولتی زنان، زدند. از همان آغاز سازمان های غیردولتی زنان از یک تعداد سازمان های کوچک زنان، یا از سازمان های غیردولتی بین المللی و یا هم از نمایندگی های دفاتر ملل متحد که تهیه منابع مالی را برای موسسات غیر دولتی محلی به عهده داشتند، منابع مالی و پولی را به دست می آوردند. منابع تمویل کننده مالی بیشتر منابع مالی اساسی شان را در اختیار سازمان های غیردولتی که توسط مردان به پیش برده می شد، قرار می دادند که بعضی از این سازمان ها در اندک ترین فرصت به سرعت توسعه یافتند.

با به قدرت رسیدن طالبان در دهه ۹۰ موضوع جنسیت اجتماعی به یک موضوع بسیار حساس، که مثال های آن را از بسته شدن مکاتب دخترانه، مجبور شدن زنان به پوشیدن چادری و محدودیت گشت و گذار برای زنان، می توان نام گرفت. منابع مالی تمویل کننده هم شروع به توجه بیشتر بر موضوع جنسیت اجتماعی در پروژه های شان نمودند. در دوران طالبان فعالیت های زنان محدود به مراقبت های صحی، پیشبرد مکاتب خانگی دخترانه و پیشبرد فعالیت های خورد در ادارات یک تعداد سازمان های غیردولتی گردیده بود. تقریباً تمامی سازمانهای غیردولتی زنان به پیشبرد فعالیت های شان در کمپ های مهاجرین در پشاور پاکستان خلاصه گردیده بود. بعد از سقوط و فروپاشی طالبان در سال ۲۰۰۱، تمرکز بر موضوع جنسیت اجتماعی بسیار اساسی شد. تعداد کثیر از منابع تمویل کننده خارجی، از موجودیت سازمان های غیردولتی زنان که تا آن موقع کاملاً بی خبر بودند، بناً سازمان های غیردولتی که توسط مردان به پیش برده می شد به استخدام نمودن تعداد کثیری از زنان پرداختند که از این طریق توانستند منابع مالی بیشتر را به دست بیاورند. از طرق متعدد، منابع تمویل کننده خارجی و دیگران، نهادهای جامعه مدنی متعلق به زنان و جنبش های زنان را که از هم پاشیده بودند، در صف اول قرار دادند و عقیده داشتند که آن عده گروه های که برای اعاده حقوق زنان کار می نماید، به دلیل آنست که رهنمود آسانتر و ساده تر برای زن ها دارد که آن را با زنان به پیش برده و تطبیق می نماید. فرض بر این است که تهیه

منابع مالی برای نهادهای جامعه مدنی متعلق به زنان، که اکثر این نهادها برای به دست آوردن آن به رقابت می پردازند، باعث ساختن و تقویت نمودن جنبش های زنان می گردد. بعضی از نهادهای جامعه مدنی متعلق به زنان طراز اول، به طور نمونه در یک ساحه شهری توسعه نموده اند. نمونه یا مدل برای نهادهای جامعه مدنی عبارت از نهادی است که بیشتر شخصیت گرا بوده و قویاً توسط یک فرد کنترل گردیده که آنها را از درون خانواده وی و یا نهایتاً از جمع دوستان وی باشد. این نوع نهادها به ندرت منابع مالی و وقت شان را برای ساختن زیربنای جامعه و یا تشویق نمودن به هم پیوستگی میان گروه های مورد نظر شان مصرف نمایند، به دلیل که این موضوع شاید یک روزی برای آنان به یک تهدیدی تبدیل شود. پیشرفت کارمندان، تقسیم قدرت و سپردن آن به دیگران هم به مفهوم زنگ خطر برای یک تعداد از این سازمان ها به شمار می رود.

با آنکه زنان طراز اول و آنهایی که خواهان رسیدن به این مقام هستند از دیدگاه مردم در کابل بسیار فراوان هستند که در رویارویی با مجامع بین المللی این موضوع باید منحنی یکی از شاخصه های موفقیت در تقویت نمودن نهادهای جامعه مدنی متعلق به زنان و یا هم جنبش زنان قلمداد نگردد. وقتاً فوقتاً، در تاریخ یک تعداد از کشورها، به گروه های نخبه زنان قدرت کمتر و آشکار همراه با یک اجندا یا یک موضوع از جانب مردان قدرتمند داده شده است. زنان طراز اول به ندرت به پروسه آزادسازی که از جانب زنان دیگر هدایت می شوند، همکاری نموده اند. فقدان این تجربه و کار با قدرت که از دیگران اعانه گرفته شده، آنها باعث فقدان مهارت و اقتدار برای توانمندسازی سایر گروه های اقتصادی — اجتماعی گردیده و به جای آن باید با آنها کمک شود تا بتوانند موقف خودشان را حفظ نمایند. این نمونه رایج ترین نمونه برای نهادهای جامعه مدنی اعم از آنهایی که فعالیتهای شان توسط زنان و یا هم توسط مردان به پیش برده می شوند، می باشد. خوشبختانه یک تعداد کثیر از سازمانهای لایق و موثر و موفق هستند که از این نمونه پیروی نمی نمایند، اما آنها بسیار نادر هستند. ریسان این نوع سازمانها، چه مردان یا زنان، ارزش ها و تعهدات را بنا به دلایل دقیق در کارهای شان به نمایش می گذارند که باعث امیدواری اعضا و کارمندان شان می گردد.

این نوع سازمان ها بدون میراث و ترکه به پیش می روند، و کارها و وجایب شان را ادامه می دهند ولو اینکه رییس سازمان از کنترل خود بر دیگران صرف نظر نماید.

زنان در شبکه ها

مردان احساس می نمایند که ایجاد شبکه یک امر لازمی است. حرکت و توانایی برقراری ارتباط با سایر مردان و در صورت ضرورت با زنان به ایجاد شبکه کمک می نماید. سازمان های متعلق به زنان، با آنها به ندرت علاقه مند ایجاد شبکه با سایر سازمانها، که آنها آشکارا به این سازمان به رقیبان شخصی شان می نگرند، هستند. در یک چشم انداز اقتصادی غیرقابل اعتماد و بی ثمر تمامی شبکه ها و تاثیرات متقابل که در برگیرنده تمامی نهادهای جامعه مدنی هستند، یک طبیعت عمیق استخراج به خود می گیرد که تمامی تلاش ها برای ایجاد اتفاق و همبستگی را در میان زنان و گروه های شان پایمال می سازد. تمویل مالی تمویل کنندگان برای فعالیتهای زنان نسبتاً محدود شده و هر فرد یا سازمان به رقیبان بالقوه مبدل گشته اند. این بهترین وقت است که زنان افغانستان به ملایمت و آهستگی هدایت و تشویق شوند که از راهبردهای رفاهی عقب مانده و کهنه و فعالیت های عنعنوی در بخش زنان حرکت نموده به سوی راهبردهای تغییر شکل دهنده موضوعات جنسیت اجتماعی در تمامی موارد، به پیش بروند.

روابط مردان و زنان

به طور اختصار این بخش بیشتر بالای ذهنیت ها و معلومات که از طریق مصاحبه جمع آوری شده، تمرکز می نماید.

روابط جنسیت اجتماعی در داخل و در میان نهادهای جامعه مدنی

در تمام جهان یک رقابت بین جنس ها (زن و مرد) وجود داشته و این موضوع آشکارا در افغانستان هم وجود دارد. مردان تعصبات جنسیت اجتماعی را از جانب نهادهای بین المللی، مخصوصاً تمویل کنندگان، در حمایت از زنان در نهادهای جامعه مدنی و

حمایت از نهادهای جامعه مدنی متعلق به زنان می دانند. بناً یک تمرکز تقریباً بی حد و اندازه برای تمویل نمودن تطبیق پروژه ها از زمانیکه این تمرکز منحصراً اساسات حسن نیت یک جامعه در نظر گرفته شده و از آن حمایت می گردد، به وجود آمده است. و بناً یک نقطه آغاز برای فراهم آوری اعتبار و قدرت تلقی می گردد. طرق گرفتن کمک مالی با موانع و مشکلات متعدد مالی تمویل کنندگان بدون احساس و هم فساد اداری، رو به رو می باشد. با آنکه مردان فکر می نمایند که زنان فعلاً در این قسمت دست بالا دارند، اما زنان فکر می نمایند که مردان در پروسه جمع آوری و جذب نمودن منابع مالی به خوبی پیش رفته اند به خاطر که آنها از تحرک بیشتر برخوردار بوده و مسئولیت های فامیلی کمتر دارند. رقابت به خاطر گرفتن منابع مالی یکی از بزرگترین موانع ایجاد هم بستگی و ائتلاف هم در بین زنان و هم در بین نهادهای جامعه مدنی به صورت عموم می باشد. مردان افغان هم به نوبه خودشان، از این هم چشمی و رقابت مثبت رنجیده هستند و به آن به حیث یک حرکت تهدید آمیز نگریسته و آن را در اصطلاح فساد اخلاقی و فرهنگی که از جانب خارجی ها به آنها تحمیل گردیده، قلمداد می نماید. زنان تبعیض را در مورد نهادهای شان از جانب جامعه تحت سلطه قدرت مردان می دانند که اکثراً بهره برداری از فعالیت کارمندان زن صورت گرفته و بعد آنها به حاشیه رانده می شوند. ظرفیت زنان مطابق به نیازمندی در عرصه های کاری رشد داده نشده و آنها شامل جریان فعالیت های سازمان های غیردولتی و نهادهای جامعه مدنی نگردیده اند. نهادهای جامعه مدنی متعلق به مردان اکثراً کارمندان بدون تجربه زن را استخدام می نماید که آنها نمی توانند موضوعات جنسیت اجتماعی و حقوق زن را با مهارت کامل و طرق مناسب به پیش ببرند. مردان هم مسئولیت جنسیت اجتماعی را در سازمان و برنامه سازی آن برعهده نمی گیرند.

زنان جوان در تلاش به دست آوردن صلاحیت، شایستگی، تخصص و تجارب در حین بروز مشکلات می باشد. زنان می توانند وارد نهادهای جامعه مدنی شخصیت گرا شوند و نیروی کاری ارزانی را برای یک مدت زمان فراهم نمایند و یا هم می توانند خطرات داخل شدن در سازمان های غیردولتی متعلق به مردان را قبول نمایند، جایی که شاید آنها به مشکلات اخلاقی و یا آزار و اذیت مواجه شوند. یک سلسله تمایلات مثبت وجود

دارد که به طور روز افزون، سازمان های که متعهد به داشتن و به کار گماشتن یک تعداد کارمندان زن بنا به دلایل متعدد گردیده اند، به صورت فعال در مورد دسترسی به وعده های که برای زنان جوان داده شده و فراهم نمودن زمینه های مناسب کاری به آنها که فامیل شان بدون کدام فشار به آنها اجازه کار را بدهند، صحبت می نمایند. در اصطلاحات روابط جنسیت اجتماعی:

یک سلسله رقابت های چشم گیر بین جنس مذکر و مونث وجود دارد که این رقابت ها هم چنین در بین خود زنان هم وجود دارد. رقابت بین مردان به این شدت ظاهر نمی شود.

فعالاً هم یک دسته تمایلات و هم ظرفیت آن بین سازمان های زنان و مردان در مورد شناسایی و متحد ساختن نقاط که بتواند ذریعه آن نفوذ و تاثیر را بالای سازندگان پالیسی و تصمیم گیرندگان پیشبرد حقوق زن وارد نماید، رونما گردیده است. زنان چشم به یک سلسله تخصص تخنیکی مردان در عرصه های مشخص کاری مانند حسابداری و تکنالوژی معلوماتی دوخته اند.

زنان به صورت عموم جذب نهادهای جامعه مدنی متعلق به مردان می گردند، تا اینکه این نهادها از یکطرف به کارمند زن دست یابند که و از جانب دیگر منابع مالی را که به موضوع جنسیت اجتماعی یا زنان اختصاص یافته به دست بیاورند.

زنان نمی توانند موضوعات جنسیت اجتماعی را منحصراً یک موضوع تخصصی وارد موضوعات فامیلی نموده و در امورات فامیلی برطبق آن مداخله نمایند.

برای مردان کافی است که تنها از نقش تولیدی خویش (اقتصادی) مواظبت نمایند.

زنان کارمند باید با نقش کامل تولدی جنسیت اجتماعی که مربوط کار های غیر تولیدی میگردد به فعالیت ادامه دهند.

زنان نمی توانند در نهادهای جامعه مدنی که مردان با حضور آنها مخالفت می نمایند، کار کنند.

رقابت های نهادهای جامعه مدنی فراتر از امور جنسیت اجتماعی قرار دارد.

ریسه های زن و یا مشخصاً کارمندان مردان شان تلاش می نمایند که روابط خوبی با شخصیت های مقتدر مرد در جامعه برقرار نمایند.

همکاران مرد همکاران زن را غیر قابل اعتماد قلمداد می نمایند به خاطر که زنان توسط فامیل شان و نقش تولدی جنسیت اجتماعی مورد فشار قرار می گیرد.

نهادهای جامعه مدنی اعم از اینکه توسط مردان یا زنان به پیش برده می شود راهبردهای "زنان در توسعه"^{۱۶} را قبول کرده اند.

تعدادی از مردان و زنان در نهادهای جامعه مدنی شاید کمتر و یا هم هیچ احساس مسئولیت و مسئولیت پذیری به مستفیدن زنان که با آنها کار می نمایند، نداشته باشند.

نهادهای جامعه مدنی مربوط به زنان شایق کار در بخش های زراعت، انجیرری، زیربنایی و بخش های آب رسانی نیستند، به خاطر که فکر می نمایند که موارد متذکره تحت سلطه و نفوذ مردان قرار دارد.

نهادهای جامعه مدنی متعلق به مردان به سوی ساحات که مربوط نفوذ و سلطه زنان دانسته میشوند، حرکت می نمایند.

زنان جوان در مورد یافتن محیط مصون که در آن بتوانند تجارب تخصصی شان را افزایش دهند، به مشکلات مواجه هستند.

نظر به مشاهدات مشاورین تعدادی از نهادهای جامعه مدنی متعلق به زنان به اتفاق و اتحاد با سازمانهای مربوط به مردان اعتماد ندارند.

۱۶ اصطلاح WID به طور سریعتر توسط USAID در راهبرد معروفش تحت عنوان "زنان در توسعه" مورد استفاده قرار داد که منطبق اساسی آن این بود که زنان منبع ذخیره پنهانی را تشکیل می دهد که می تواند اعانه اقتصادی را برای توسعه فراهم نماید. ... اخیراً تمام تغییرات بیشتر در مورد راهبردها - محدودیت تمرکز بالای انزوای زنان شناسایی گردیده است و توجهات به طرف نیازمندی ها بجای "زنان در توسعه" معطوف گردیده است، نگرانی در باره حالات که مشکلات زنان نظر به اصطلاح جنس شان شناسایی می گردد - به اصطلاح دیگر از تفاوت بیولوژیکی که با مردان دارند، نظر به اصطلاح جنسیت اجتماعی یک ارتباط اجتماعی بی زن و مرد وجود دارد که در آن زنان به صورت نظاماتیک منحیث زیردستان قرار گرفته است.

موسر، کرولین، Moser, Caroline. O. N. برنامه ریزی جنسیت اجتماعی و توسعه نظریه، عمل و آموزش
Routledge ۱۹۹۵

مردان و زنان در شوراها/جرگه ها

شوراها در بافت های اجتماعی افغانستان، یک نمونه دیگر از نهادهای جامعه مدنی به حساب می رود که بر مبنای عضویت پذیری داوطلبانه ایجاد می شود، اما این موضوع پذیرفته شده که عضویت شورا یک سلسله منافع را مانند رشد وضعیت ظاهری، قدرت و سایر فرصت ها به بار می آورد. در گذشته ها شوراها به صورت یک نهاد سست و ارگانیک یک سازمان بودند، اما زمانیکه اعضای شورا به صورت عنعنوی با هم پیوستند تا در برابر انگیزه ها، فشارها و تحریکات بیرونی و یا اوضاع خارق العاده برخورد نمایند. معکوس این نظریه که شورا از قرون متمادی در افغانستان به فعالیت پرداخته اند، تحقیقات، تاریخ متنوع و گوناگون را نشان داده است. انواع مختلف شورا، گروه های ملک، کمیته های کمونیستی، شوراهای قومی، شوراهای مشورتی، شوراهای فدراسیونی و غیره آمده و رفته و یا نظر به اقتصاد و تاثیرات بیرونی به وجود آمده و تغییر خورده است. سازمان های همکار هم با در نظر داشت ویرایش دموکراتیک تر شورا، تجاری از آن حاصل نموده که نهایتاً منجر به تشکیل شوراهای توسعه اجتماعی برنامه همبستگی ملی گردیده است.

از نظر تاریخی، تجمع و گردهمایی در شورا برای زنان که سروکار با موضوع اجتماعی و یا اجرای سیاست پیدا نماید، یک امر غیر معمولی به حساب می رود. در نتیجه، استفاده نمودن زنان از نمونه های شورا، برای آنها یک سلسله مشکلات از یکطرف و از جانب دیگر اعتبار و شهرت، حمایت ها و منابع مالی به همراه آورده است. ساختار امروزی، که مورد مباحثه قرار گرفته است، بسیار دموکراتیک تر و مسئولیت پذیر می باشد که حتی حضار به جوابدهی در برابر یک طفل خورده سال نیز می باشد. آنها می تواند نمایندگی مشاورتی مشروع و قانونی بیشتر را به عهده بگیرند. اگر، قسمی که قبلاً هم تذکر داده شد، بودن در شوراها به مردان توانایی پیشبرد سیاست را بخشید، بعداً دیگران فکر کردند که ثبت در وزارت عدلیه (MoJ) برای شان این فرصت را خواهد داد تا به اجرای سیاست در سطوح مختلفه همراه با دولت پردازند.

یکی از مزایای شورا اینست که با در نظر داشت وضعیت شان، آنها به انسجام تمویل منابع مالی از منابع دیگر غیر از دونرها می پردازند که می توانند منابع مشخص را نظر

به نهادهای جامعه مدنی، برای شان مهیا سازد. با حمایت خردمندان این موضوع در درون یک نهاد جامعه مدنی نیرومند که از نمونه سازمانهای غیردولتی پیروی نمی نماید، به خوبی می تواند رشد نماید.

زنان در شوراها^{۱۷}

از آخرین پیشرفت ها، نظریه حضور زنان در شورا و داشتن شوراهای فرعی زنان می باشد. دلایل متعدد برای ایجاد شوراهای زنانه وجود دارد، که از توقعات شدید شامل ساختن در امورات اجتماعی شروع تا به ترغیب نمودن آنان توسط منافع که از منابع تمویل کننده یا دونر و یا سایر نمایندگی تمویل کننده به دست می آورند، اختتام می یابد. بعضی از مردان خواهان آشنایی و بررسی نهادهای جامعه مدنی زنان و گروه های آنان به خاطر جلوگیری از مواجه شدن با فساد اخلاقی قبل از آنکه از حیطه کنترل خارج شود، می باشد. طریقه های که هر گروه در باره بخش های از زنان در شوراهای شان صحبت نمودند، ولو واقعی بود یا فرضی، در مورد موانع که زنان حین ساختن گروه های فعال در سطح جامعه با آن مواجه هستند، بصیرت و آگاهی مهمی دارد. تقریباً تمامی شوراها گفتند که آنها از سهم گیری زنان در زندگی اجتماعی با هیچ مشکلی مواجه نشدند، اما خردمندان اگر به موضوع نگرسته شود، وسعت حضور قابل قبول زنان بسیار ضعیف تر شده و موانع سهم گیری زنان از بخش سطحی آغاز می شود. اکثر این نگرانی ها بر محور امنیت، اخلاق مناسب که توسط مفهوم افغانیت دیکته شده و تفسیر متون اسلامی می چرخد. یک فرضیه تمام عیار در مورد شوراهای قبیلوی وجود دارد که آنها به هیچ صورت فکر شامل نمودن زنان را در شوراها تحمل نمی توانند، اما بازم این موضوع در مورد تمامی گروه ها صادق نیست. همراه با یک سلسله راهنمایی و حمایت، شورا یک نمونه خواهد بود که در آن زنان قادر به استفاده موفقانه به منظور نشان دادن نقش و وضعیت شان در جامعه خواهد گردید.

۱۷ این بخش مکمل بر مبنای معلومات اولیه که از طریق مصاحبه ها جمع آوری گردیده استوار می باشد نظر به معلومات ثانوی که از متون یا تحقیقات قبلی جمع آوری گردیده بود.

نظر به مصاحبه های که انجام شده شرایط که تحت آن برای زنان اجازه شمول در شورا داده می شود و توسعه زندگی همگانی و اجتماعی و نهادهای جامعه مدنی قرار ذیل خلاصه شده می تواند:

شمولیت زنان باید توسط مردان که فضا را برای آنها مساعد می نماید آماده ساخته شود و در صورت که کدام موضوع خارج از کنترل بروز می نماید، آن را از بین ببرد. افزایش دانش در موضوعات اسلامی — چشم پوشی از موضوعات اسلامی و مذهبی زنان را به فساد اخلاقی مواجه می سازد. این موضوع فرصت های مباحثه در مورد تفسیر موضوعات که تحرک و حضور آنها را در زندگی اجتماعی محدود می نماید، کاهش می دهد.

مردان عقیده دارند که آنها باید سازمان های متعلق به زنان را کنترل کنند. همانند مردان، زنان هم باید از طریق اساسات افغانیت که ضرورتاً با اصول تساوی جنسیت اجتماعی سازگار نیست، رهنمایی گردند.

یک سلسله موانع که سد راه شمولیت کامل زنان می گردد، می تواند طور ذیل خلاصه گردد:

وضعیت امنیتی که باعث نگرانی در مورد فساد اخلاقی زنان می شود. زنان باید در محیط خصوصی فامیلی که به فساد آلوده نمی گردد، باقی بمانند. عدم موجودیت شخصیت های موثر زنان در عرصه سیاسی. فرصیات در مورد چگونگی (حضور فیزیکی) زنان مانند آنچه که در کلیشه های جنسیت اجتماعی وجود دارد.

عدم موجودیت فضای مناسب فرهنگی برای زنان. منافع آشکار زنان فقط در ساحات که بصورت تنگاتنگ با نقش مولد جنسیت اجتماعی گره خورده است.

نگرانی در باره اینکه زنان شاید به مودل یا نمونه جنسیت اجتماعی آشکار شوند که از سوی اجتماع غیر قابل قبول تلقی گردیده و عزت و شرف فامیل ها در زنان را محدود می سازد.

مردان و زنان در شورای توسعه اجتماعی

این موضوع توسط یک تعداد اعضا، که شوراهای توسعه اجتماعی از اهمیت زیاد برخوردار اند و تا هنوز بخش ناشناخته از جامعه مدنی باقیمانده احساس گردید و بنا به دلایل متذکره بود که این موضوع را در تحقیقات شان شامل ساختند. موضوعات جنسیت اجتماعی در طرح و دیزاین برنامه همبستگی ملی در محراق توجه قرار گرفت. چیزی که آشکار است اینست که تا هنوز مردان محل قشر اول جامعه را تشکیل می دهند که می تواند با بیرون از ساحه خودشان ارتباط برقرار نماید، اما به طور فزاینده زنان هم در مواقع ضرورت سهم گردیده اند. از زمان که منابع تمویل کننده یا دونر و همکاران تسهیل کننده شان فشار را بالای شوراهای توسعه اجتماعی در مورد شامل ساختن زنان وارد آورده اند، در اکثر مناطق مقاومت، اما نه به صورت رنجش و خشم، در مورد ایجاد شوراهای توسعه اجتماعی زنان، آهسته آهسته از بین رفته است که دلایل این موضوع می تواند قرار آتی باشد:

موضوع آشکار برای مردان افغان اینست که زنان می تواند به خوبی برای دست یافتن به منابع مالی از منابع تمویل کننده مورد استفاده قرار گرفته و حمایت های مالی خوبی را جذب نماید.

مردان افغان به خوبی از این موضوع آگاهی دارند که دیگران (دونر) می خواهند حضور زنان را (در شورای های توسعه اجتماعی) ببینند.

آنها می خواهند همان شرایط خودشان را تحمیل کنند که زنان هم باید در توسعه حضور داشته باشند.

تقریباً یک منازعه و رقابت بین سازمان ها در مورد حضور تعداد کارمندان زن، و ایجاد فضای دوستانه برای این کارمندان، به وجود آمده است.

مردان مشاهده نموده اند که اگر زنان مشکلات را که با آن مواجه می شوند شناسایی و سازماندهی نمایند، مردان نتیجه نهایی پروسه را کنترل نموده و به زنان اطمینان همکاری را می دهند.

زنان اساساً به فساد اخلاقی مواجه نگردیده و از کنترل خارج نمی شوند.

حضور زنان در شوراهای توسعه اجتماعی یک طیف وسیع را تشکیل می دهد که از رد نمودن منابع مالی برای پروژه های زنان از یک سمت این طیف شروع شده تا به انتهای دیگر طیف که عبارت از روابط بیش از حد توسعه یافته جنسیت اجتماعی می باشد، خاتمه می یابد. از دیدگاه های شورای توسعه اجتماعی، عوامل ذیل اساسی ترین عوامل سوق دادن زنان به طرف توانمندسازی زنان، شناسایی گردیده است:

استفاده از نفوذ شخصیت های با اقتدار و قابل احترام زنان، و خصوصاً زنان با دانش مذهبی کافی، آنهایی که در اجتماع نقش قبول شده جنسیت اجتماعی شان را به خوبی عملی می نموده اند.

اجازه دادن به زنان به خاطر حصول یکسان درآمد منابع پروژه ها با مردان. دادن منابع به زنان قبل از مردان.

انتخاب زنان که احساس همدردی و دلسوزی با سایر زنان داشته و متوجه آنان می باشد نظر به زنان که رهبران مقتدر هستند و فقط می تواند موجودیت روابط جنسیت اجتماعی را تقویه نمایند.

برجسته ساختن اهمیت اتحاد و همبستگی برای زنان.

انتخاب زنانی که مورد احترام هستند و حقوق شان از جانب مردان فامیل شان داده شده است.

انتخاب زنانی که توانایی رفتن به خارج از ساحه کاری را داشته باشند و در برابر شوهران شان از اعتماد به نفس برخوردار بوده و قاطع باشند.

انتخاب زنان کنجکاو، که مخالف آنانی باشند که فکر می نمایند به خاطر تقدیر و سرنوشت شان ناکام مانده اند.

اساسات قدرت و رهبری

مردان آشکارا نظر به زنان در فامیل، جامعه، نهادهای جامعه مدنی و یا سازمان های بشری زودتر از زنان به قدرت می رسند. مردان فامیل را اداره می نمایند، دولت را می گردانند، آنها اشخاص مقتدر هستند و حتی مفهوم خشونت را نیز کنترل می نمایند.

- ناتوانی و ضعف — زنان بیشتر منحيث قربانی مورد قبول میباشند نه اینکه خشن تر و دارای عضلات قوی باشند. نیروی زن در ضعف و ناتوانی وی نهفته است.
 - مهارت ایراد سخنرانی خوب در نزد مردم عامه — سخنرانی در مقابل همگان؛ یکی از جنبه های مهم رهبری به شمار می آید که فقط سخنوران بلیغ و فصیح می توانند بر مردم تاثیر گذاشته و آنها را به حرکت وادار نمایند.
 - کنترل وقت دیگران — این یک موضوع واضح است که توانایی و کنترل وقت دیگران و داشتن وقت اضافی نه تنها بیانگر اینست که کسی نباید کاری را به پیش ببرد، بلکه نشاندهنده وضعیت و قدرت از جهات دیگر، نیز می باشد.
 - سخاوت — در فرهنگ افغان ها مهمانی با مصارف هنگفت که یک نشانه قدرت بوده و در صدر تمام آرزوهای رهبران قرار دارد. در زمینه شاعر خواجه عبدالله انصاری می گوید: "نان ده که نان دادن کار مردان است."
- ویژگی و مشخصات زیرین که توسط مصاحبه ها لست شده می تواند به فرد یا یک گروه قدرت و ظرفیت رهبری را فراهم نماید. این ویژگی ها اکثراً مختص به مردان دانسته شده؛ اما زنان هم می توانند یک تعداد از این کویف را با خود داشته باشد:
- مشهور و مورد پسند مردم بودن و داشتن توانایی نفوذ کننده.
- ارتباط داشتن با یک فامیل خوب با سابقه دولرداری. این موضوع توسط رییس یکی از مراکز حمایت از جامعه مدنی به طور پیوسته به دختر یک والی اشاره داده می شد که پدرش قبلاً والی این ولایت بوده است.
- دسترخوان کلان (مهمان نوازی) — داشتن دسترخوان کلان و باز، مثلاً مهمان نوازی و سخاوت.
- اخلاق نیکو و شایسته — خلق و خوی نیکو و رفتار شایسته.
- خدمت — خدمت به مردم
- بارکاج — بلندی و رسایی درخت کاج، نیرومندی و توانایی فیزیکی و داشتن اندام متناسب که بیشتر مانند رهبران نمایش داده شود.

توانایی تطبیق پروژه ها.

برای یک زن محبوبیت و شهرت از موارد که در بالا ذکر شد، به دست می آید. برعلاوه وی باید یک سلسله موضوعات دیگر را هم با خود داشته باشد، مانند: زور — قدرت بی رحمانه که نه تنها توسط خود وی بلکه توسط شوهر یا تعداد کثیر از اقوام مذکر وی که به طور ناشایسته از وی دفاع می نمایند، به نمایش گذاشته شود. وی باید به بیوه زنان و یتیمان سخاوت داشته و مهربان باشد. یک زن موفق چنین بیان نمود که، کیفیت های که برایش توانایی رهبری را داده، پشتکار، تلاش، وقت شناسی، جلوگیری از ضیاع وقت و مقید بودن به باورها و مقررات اسلامی است.

در زیر یک سلسله کویف وجود دارد که از لست فراموش شده است. مشاور اگر آن را از دیدگاه های متفاوت می دید، شاید بیشتر مفید ثابت می شد: توانایی نمایندگی نمودن از یک موکل یا از گروه آنها به طور موثر. مهارت های خوب ارتباطی دوجانبه، به شمول گوش دادن. آگاهی کامل از امورات جامعه. توانایی ایجاد اتحاد با رهبران مردم پسند یا رهبران مورد پذیرش مردم. داشتن توانایی عالی مذاکرات و حل معضلات.

اظهارات اختتامی ، فرصت ها برای ایجاد تغییرات

سازمان های زنان به صورت متواتر خواستار گرفتن منابع مالی (فند)، دایر نمودن صنوف انگلیسی، کامپیوتر و رهبری هستند، اما چیزی که آشکار و هویدا است اینست که حمایت و تغییر شکل مورد ضرورت با آنکه متعدد و پیچیده است، اما هیچگاهی ناممکن نبوده و خارج از امکان نیست. حمایت سیاسی، چه از جانب جامعه بین المللی و چه از جانب دولت افغانستان، اساسیترین عامل ایجاد تغییرات به شمار می رود. ما هم مشاهده نموده ایم که توانایی ایجاد تغییر شکل موثر در درون فامیل، به تغییرات بنیادی

و اساسی در روابط جنسیت اجتماعی ضرورت دارد. در جریان بیست الی سی سال جنگ، حساسیت های فرهنگی قویاً تغییر خورده است. رشد مفکوره ها و ذهنیت ها در مورد جنبه های اساسی زندگی زنان که منتج به ایجاد تغییرات در اوضاع و شرایط زنان گردیده، نمی تواند مورد اغماض و چشم پوشی قرار گیرد، آن هم به دلیل انعکاس مثبت و منفی که همزمان بود با تسهیل پروژه های شخصی که در آن زمان به گروه های اسلامگرا اجازه داده شد تا مانع پیشرفت زنان گردد. با آنکه تصاویر که توسط این تحقیق کشیده شده کمتر خوش بینانه به نظر می رسد اما مشاور این تحقیقات امیدوار است که با به تصویر کشیدن واقعیت ها، پالیسی سازان و هم چنین برنامه ریزان پروژه، یک نظریه ای واضحترا در باره موانع که سد راه تجمع و گردهمایی زنان می گردند و مانع تغییرات موثر این نمایندگی ها می شوند، داشته باشند. در خاتمه، لازم به تذکر است که بعضی از این طُرُق برای ایجاد تغییرات بنیادین و اساسی و هم چنین سرتاسری در وضعیت زنان و دختران در روابط جنسیت اجتماعی قابل دسترس می باشد. این ها به خاطر اهمیت موضوع آن داده نشده، بلکه هر کدام اساسی تر از آن دیگری می باشد. شاید بعضی از پیشنهادات واضح باشد، اما این ها ساحات اند که در آن تغییرات همه جانبه و کلی که باید اتفاق بیافتد، دیده نمی توانیم. قدرتمند ساختن زنان یکی از موضوعات اساسی است تا اینکه بتوانند تغییرات پایدار را در مصئون سازی حقوق شان و به جا گذاشتن میراث با دوام برای دختران بعد از خود، قبل از اینکه دوره جدید تاریخ افغانستان، ما را غافلگیر سازد، برجای بگذارد.

رشد اقتصادی بر مبنای جنسیت اجتماعی، توزیع مجدد در سطح اقتصاد محلی

برای جنبش زنان که بتوانند راه شان را به سوی جامعه مدنی و فراتر از آن، بگشایند توزیع مجدد منابع اقتصادی — اجتماعی در داخل جامعه افغانستان یک امر قاطع و لازمی شمرده می شود. تولید عایدات منحصی دوی هر درد اجتماعی شناسایی شده است: "یک نقطه ورودی و یک معنی ممکن برای تغییر دادن روابط جنسیت اجتماعی." متاسفانه مقدار زیاد از موضوعات این پروژه ناکام گردیدند، آن هم نه به دلیل چوکات زمانی کوتاه مدت و با داشتن اهداف غیر واقعی بلکه به خاطر تحلیل

ضعیفی که از توزیع اقتصاد بر مبنای جنسیت اجتماعی، در درون فامیل و از نقشی که در توانمندسازی زنان بازی می نمود صورت گرفت. پروژه های عایداتی که می تواند زندگی مردم را تغییر دهد:

داشتن اعضای اجتماعی که تاکید؛ قاطعیت و اعتماد به نفس و هم چنان ساختن اتحاد و یگانگی در میان گروه ها را، داشته باشد.

تشویق برای یافتن و بیان نمودن دیدگاه های شخصی شان.

دادن مهارت های توسعه کسب و کار مانند تحلیل نمودن، بازاریابی، اساسات دفترداری، پاسخ دهی به موضوعات مربوط به مارکیت (بازار آزاد) و غیره.

تشویق زنان به ارج گذاری به وقت و مهارت های شان.

داشتن اعضای مراقبت کننده از صحت اطفال تا زنان زیر فشار کار بیشتر قرار نگیرند.

داشتن اجزای با کیفیت مواد و اساسات محاسبات که هر دوی آن به خاطر پیشرفت تاثیرات پروژه های عایداتی، نشان داده شده است.

پیشرفت دادن حس کنجکاوای زنان در مورد محیط سیاسی، اقتصادی و اجتماعی که در آن زندگی می نمایند.

فراهم نمودن قرصه

تشویق و دادن معلومات به یک فامیل.

تشویق به نگهداشت عایدات شان به خاطر به جریان انداختن آن منحصیث یک سرمایه.

رشد اقتصادی بر مبنای جنسیت اجتماعی، توزیع مجدد

این موضوع به وضاحت بیان گردید که تامین کردن معاش و ایجاد یک محیط اقتصادی توانا، از مجموع پیش شرط های لازم برای تساوی جنسیت اجتماعی و حقوق زن می باشد. (Mlyneux & Razavi ۲۰۰۵) این موضوع بارها توسط خود افغانها هم برجسته ساخته شده است. قسمی که ۲۰۰۶ Kandioti مشاهده می نماید که تاثیرات دینامیک نواقص جنسیت اجتماعی، فرسایش معاش محلی، محرومیت اقتصادی و عدم امنیت در دست گروههای مسلح، با آنکه پدیده های مجزا از هم هستند، اما به صورت یک پارچه با هم یکجا شده تا بتوانند یک شکل بسیار حاد و عمیق آسیب

پذیری را ایجاد نماید. برای یک تغییر سرتاسری و توسعه واقعی در وضعیت زندگی زنان، پالیسی‌سازان ضرورت به دید و بررسی بافت‌ها و قرینه‌های اقتصاد بزرگ و هم‌چنین اینکه چطور می‌توان وضعیت زنان را با این نوع اقتصاد عیار ساخت، دارد. این موضوع نباید توسط پالیسی‌سازان از هم جدا گردد، خصوصاً آنهایی که ادعا می‌نمایند اقتصاد زنان بعداً توسط مردان در فامیل بازنگری خواهد شد.

رشد اقتصادی بر مبنای جنسیت اجتماعی، توزیع مجدد توسط حمایت نمودن از میراث زنان

یک موضوع مهم و اساسی در توزیع مجدد در درون فامیل‌ها عبارت از میراث زن است. دین اسلام و حقوق اسلامی، حقوق زن را شناسایی نموده که در این حقوق زن می‌تواند میراث ببرد، اما حقوق تعاملی و فرهنگ این موضوع را به رسمیت نمی‌شناسد. مصاحبات انجام شده با نهادهای جامعه مدنی، چنین بیان می‌نماید که در بعضی مناطق زنان از ادعای میراث و تعقیب این ادعا در مقابل برادران‌شان نهی گردیده‌اند، در صورت انجام چنین عمل، آن را یک لکه ننگ و بی‌آبرویی برای فامیل‌شان می‌دانند. حساسیت این موضوع نه تنها توسط تحقیقات قبلی که توسط مشاورین انجام شده بود، آشکار گردید بلکه، بی‌میلی اکثر شورا به داوری نمودن موضوع میراث زنان، خود گواه این امر است. قسمی که در قضیه یکی از رهبران زن شورای توسعه اجتماعی دیده شده، به ارث بردن زمین یا ملکیت، یک نیروی تقویت‌کننده بس بزرگی برای زن خواهد بود.

نقش مطبوعات، نقش نمونه بی و گفتارهای کلیشه‌ای

قسمی که تاثیر و شهرت برنامه‌های هنری توتسی نشان داده، رسانه‌ها، در صورت استفاده درست، می‌تواند تاثیرات جدی و شدید در برخورد با موضوعات داشته باشد و می‌تواند بحث‌ها را روی موضوع که منحنی یک موضوع حساس در نظر گرفته شده، ایجاد نماید. ساحات دیگر که رسانه‌ها یا مطبوعات قدرت تاثیر گذاری بالایی وضعیت زندگی زنان را دارد، عبارت از تمثیل نقش‌ها می‌باشد. قسمی که رهبران زن شورای

توسعه اجتماعی زودتر ظاهر شدند، ممثلین نقشی را در مورد تغییر دادن یا تغییر گذاردن روی ذهنیت های مردم و ایجاد یک سلسله روش، بازی می نماید. این موضوع توسط یک تعداد افراد بیان شده که کدام ممثل محلی مناسب در مطبوعات یا رسانه های افغانستان برای مردان وجود ندارد تا توسط آنها جامعه تحت تاثیر قرار گیرد و یا برای زنان کدام تاثیری داشته باشد تا توسط آن به رقابت بپردازند. در حقیقت یک تعداد زنان احساس کردند که مطبوعات تمثیل منفی را فراهم می کند و بیشتر تمرکز روی زنان منفی (نقش منفی) می نمایند. چیزی که آشکار است اینست که رسانه ها تاثیرات ژرف و اساسی را بالای افکار مردم دارد، که تا هنوز، به خاطر پیشبرد موضوعات حقوق زن توسط راهبردهای حساسیت برانگیز جنسیت اجتماعی که در صدر میتوهای یکجا نمودن محیط فرهنگی افغانستان جای دارد، مورد استفاده دایمی قرار نگرفته است.

سواد و تعلیم

در اکثر ولایات، مردم تحت تاثیر اهمیت دانش و تعلیم برای زنانی که می خواستند شامل زندگی اجتماعی شوند، قرار گرفته اند، با آنکه در تمام افغانستان چیزی که ممکن است به صورت عادی ظاهر گردد اینست که مردان بیسواد رهبران جامعه باشد. مردان هم از عدم موجودیت تعلیم و بیسوادی سرتاسری و یک کشور عقب مانده که در آن بیرون آمدن زنان از خانه های شان قابل قبول نیست، احساس شرم و خجالت می نمایند. تعداد زیاد موانع که سد راه تعلیم دختران قرار دارند، شناسایی گردیده اما طبق معمول نگرانی در اکثر ساحات، بازهم متاسفانه ارتباط می گیرد به فساد اخلاقی و از دست دادن عزت و شرافت.

"یک تعداد مردم شاید فکر نمایند که مکب به مانند یک فاحشه خانه خواهد بود صورتیکه دختران بدون پوشیدن چادری (برقع) به مکتب می روند و هم چنان اگر در آنجا اساتید مرد و جوان وجود داشته باشد." شورای قبیلوی امنیت تنها مانع نیست که در مقابل روند تعلیمات دختران قرار گرفته باشد، بلکه ذهنیتهای تبعیضی دیگر نیز به صورت پنهانی وجود دارد. برعلاوه، معاش پایین و کمیاب

که برای معلمان در نظر گرفته شده که توأم با خطرات جدید که ضمیمه موقف شان می گردد، باعث صدمه زدن به چشم انداز و دورنمای نظام تعلیماتی سرتاسری موثر و دوامدار می گردد. چیزی که در اثر تحقیق شناسایی گردیده ضرورت به موارد آتی است:

تمرکز بیشتر بالای ادامه تعلیم دختران.

جستجوی موضوعات فساد اخلاقی در ارتباط با تعلیم دختران.

توسعه پالیسی یا خط مشی برای حفظ و نگهداشت اساتید و تقدیر از اساتید با کیفیت و شایسته مخصوصاً در لیسه های دخترانه.

کار روی روابط جنسیت اجتماعی در میان شاگردان لیسه ها.

تغییر دادن ذهنیت والدین در باره تعلیمات دختران، احتمالاً با استفاده از شخصیت‌های نمونه.

توسعه برنامه های سواد آموزی برای پسران و دختران بالغ و جوان مخصوصاً در مناطق دهاتی.

تعیین یک هدف به منظور کاهش میزان ترک تحصیل برای دختران جوان.

تلاش همه جانبه رسانه ها و کمپاین های دادخواهی به منظور دادن ذهنیت ها درباره تعلیم یافتن دختران و دختران تعلیم یافته.

توانایی برگزاری و پیشبرد مباحثات با رهبران مذهبی

برای اکثریت افغان ها، احترام به اسلام و اخلاق که منعکس کننده این حرمت می باشد، از اهمیت بالایی برخوردار است. مذاکره با شخصیت های مقتدر مذهبی محلی یک حرکت ستراتیژیک برای کسانی است که همراه با زنان کار می نمایند. در حال حاضر راهبرد اینست که چطور بتوان رهبران مذهبی را آرام نگه داشت و چطور آنان را ساکت نمود. مردان و زنان به ندرت این شخصیت ها را به خاطر تعصب که دارند، و یا هم احتمالاً به خاطر تفسیر نادرست از متون اسلامی، کمتر به چالش می طلبند. تفسیر از متون اسلامی و مذهبی و کمبود دانش، اقتدار و توانایی اکثریت زنان برای مباحثه در برابر این نوع توضیحات، اکثر گروههای تحت سلطه مردان را اجازه می دهد تا از

مذهب همانند اسلحه برای دور نگهداشتن زنان از زندگی اجتماعی یا همگانی استفاده نمایند. هرچند فیمنست های اسلامی و سایر مفسرین به پردازش یک سلسله علوم اساسی و واقعی در ارتباط به تفسیر متون اسلامی به طرفداری از زنان در سایر کشورها، اقدام نموده اند، که این معلومات به صورت یک استراتژی در بافت های اجتماعی افغانستان مورد استفاده قرار نگرفته است.

دختران و پسران بالغ

آخرین نکته اما نه کم اهمیت ترین آن، جوانان استعداد های آینده یک کشور هستند، و این ها کسانی اند که می توانند تغییرات واقعی را که چطور یک جامعه مطابق آن پیشرفت نماید، ایجاد کنند. در افغانستان در حال حاضر، استعدادها در حال ضایع شدن و مورد سوء استفاده قرار گرفتن است. آنهایی که می خواهند با قشر جوان^{۱۸} کار نمایند، بیشتر مورد توجه قرار می گیرند و متهم به آلوده نمودن جوان به فساد، می گردند. فامیل ها و جوامع از اهمیت دانش به خوبی آگاهند و می توان گفت که جوانان را شستشوی مغزی می دهند تا از نظام موجود فرهنگی — اجتماعی سرپیچی نکرده و آن را حفظ نمایند. جوانان بهترین افراد اند که می توانند روابط جنسیت اجتماعی را تغییر دهند. چشم پوشی از این استعداد و شکست تهیه آگاهی و معلومات کافی در این مورد برای پسران و دختران جوانتر، در واقع از بین بردن فرصت ها است. تحقیق نشان داد که ابتکارات اساسی در برنامه ریزی ها مانند فعالیت ها، و زمینه سازی ها برای اجرای فعالیت زنان جوان، عاقبت الامر می تواند به سوی توانمندسازی رهنمون گردد. گروه های جوانان و سازمان ها در تشخیص نیازمندی نظارت و ظرفیت سازی از زمان که اعضای شان به ایجاد جامعه مدنی آینده اقدام نمودند، قرار دارند. نیازمندی اساسی به خاطر رسیدگی به تعداد کثیر از دختران و پسران بیسواد بیش از هر زمان دیگر حیاتی تر احساس می شود.

۱۸ هر نوع صحبت در مورد نهادهای جامعه مدنی دربرگیرنده گروه های است که دربرگیرنده گروه های جوانان در این گزارش می باشد.